ຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຮຽບຮຽງໂດຍ

ໂຢຮັ

ບົດທີ 1

ພຣະທຳບັງເກີດເປັ ມະ ຸດ

1 ເມື່ອຕ□ເດີມນັ້ນພຣະທຳຊົງເປັ ຢູ່ແລ້ວ ພຣະທຳນັ້ນຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ພຣະທຳນັ້ນແຫລະ, ຊົງເປັ ພຣະເຈົ້າ.
2 ເມື່ອຕ□ເດີມນັ້ນ ພຣະທຳຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ.
3 ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງສິ່ງທັງປວງຂຶ້ນມາໂດຍພຣະທຳ ໃ ບັ ດາສິ່ງທີ່ເປັ ມານັ້ນ ບໍ່ມີຈັກສິ່ງທີ່ເປັ ມາໂດຍ ອກຈາກພຣະທຳ.
4 ພຣະທຳນັ້ນຊົງມີຊີວິດຢູ່ໃ ພຣະອົງເອງ ແລະຊີວິດນັ້ນເປັ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງມະ ຸດສະໂລກ.
5 ຄວາມສະຫວ່າງກໍສ່ອງເຂົ້າມາໃ ຄວາມມືດ ແລະຄວາມມືດນັ້ນບໍ່ໄດ້ຊະ ະຕໍ່ຄວາມສະຫວ່າງ.
6 ແລະເກີດມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ມາ ຊື່ວ່າໂຢຮັ .
7 ທ່າ ໄດ້ມາເປັ ພະຍາ   ເພື່ອອ້າງຄວາມພະຍາ ເລື່ອງຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ເພື່ອຄົ ທັງປວງຈະໄດ້ເຊື່ອດ້ວຍທ່າ .
8 ທ່າ ບໍ່ແມ່ ຄວາມສະຫວ່າງ ແຕ່ມາເປັ ພະຍາ ກ່ຽວເລື່ອງຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ.
9 ອັ ນີ້ຄືຄວາມສະຫວ່າງອັ ແທ້ຈິງ ທີ່ຂະ ະນັ້ນກຳລັງເຂົ້າມາໃ ໂລກ ແລະສ່ອງເຖິງຄົ ທັງປວງ.
10 ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ໂລກ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍພຣະອົງນັ້ນ ແຕ່ໂລກບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ.
11 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງບ້າ ເມືອງຂອງພຣະອົງ ແລະຊາວບ້າ ຊາວເມືອງຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຕ້ອ ຮັບພຣະອົງ.
12 ແຕ່ສ່ວ ບັ ດາຜູ້ທີ່ຕ້ອ ຮັບພຣະອົງ ຄືຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃ ພຣະ າມຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງປະທາ ສິດໃຫ້ກາຍເປັ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
13 ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກເລືອດເນື້ອຫລືກາມ, ຫລືຄວາມປະສົງຂອງມະ ຸດ ແຕ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ.
14 ພຣະທຳໄດ້ຊົງບັງເກີດເປັ ມະ ຸດ ແລະຊົງອາໃສຢູ່ຖ້າມກາງເຮົາທັງຫລາຍບໍລິບູ ດ້ວຍພຣະຄຸ ແລະຄວາມຈິງ ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ເຫັ
ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງຄືສະຫງ່າລາສີອັ ສົມກັບພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະບິດາ.
15 ໂຢຮັ ໄດ້ເປັ ພະຍາ ໃຫ້ແກ່ພຣະອົງແລະຮ້ອງປະກາດວ່າ, "ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງວ່າ 'ຜູ້ທີ່ມາພາຍຫລັງເຮົາກໍຈະອອກກ່ອ
ໜ້າເຮົາ ເພາະທ່າ ເປັ ຢູ່ກ່ອ ເຮົາ'."
16 ແລະເຮົາທຸກຄົ ໄດ້ຮັບຈາກຄວາມຄົບບໍລິບູ ຂອງພຣະອົງ ເປັ ພຣະຄຸ ຊ້ອ ພຣະຄຸ .
17 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທາ ພຣະບັ ຍັດນັ້ນດ້ວຍໂມເຊ ສ່ວ ພຣະຄຸ ແລະຄວາມຈິງມາດ້ວຍພຣະເຢຊູຄຣິດ.
18 ບໍ່ມີໃຜໄດ້ເຫັ ພຣະເຈົ້າຈັກເທື່ອແຕ່ພຣະບຸດອົງດຽວ ຜູ້ຊົງເປັ ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ພຣະຊວງຂອງພຣະບິດາ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ໄດ້
ຊົງສະແດງໃຫ້ຮູ້.

ຄຳພະຍາ ຂອງໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ

(ມທ 3:1-12; ມຣກ 1:7-8; ລກ 3:15-17)

19 ນີ້ເປັ ຄຳພະຍາ ຂອງໂຢຮັ   ຄືເມື່ອພວກຢິວໄດ້ໃຊ້ພວກປະໂລຫິດແລະພວກເລວີຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປຖາມທ່າ ວ່າ, "ທ່ານຄືຜູ້ໃດ."
20 ທ່າ ກໍຍອມບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດ ຄືໄດ້ຍອມຮັບວ່າ, "ເຮົາບໍ່ແມ່ ພຣະຄຣິດ."
21 ເຂົາຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ຖ້າຢ່າງນັ້ນທ່າ ຄືຜູ້ໃດ ທ່າ ແມ່ ເອລີຢາຫລື" ທ່າ ຕອບວ່າ, "ເຮົາບໍ່ແມ່ ເອລີຢາ" "ທ່ານຄືຜູ້ປະກາດພຣະທຳຫລື"
ທ່າ ຕອບວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນ."
22 ເຂົາຈຶ່ງຖາມອີກວ່າ, "ທ່າ ຄືໃຜ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເອົາຄຳຕອບໄປບອກຄົ ທີ່ໄດ້ໃຊ້ເຮົາມານັ້ນ ຝ່າຍທ່າ , ທ່າ ເວົ້າຢ່າງໃດ."
23 ທ່າ ຕອບວ່າ,

"ຝ່າຍເຮົາເປັ ສຽງຂອງຜູ້ທີ່ຮ້ອງປະກາດໃ ປ່າວ່າ,
'ຈົ່ງເຮັດຫົ ທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໃຫ້ຊື່ໄປ'"

ຕາມທີ່ເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳໄດ້ກ່າວໄວ້.
24 ຝ່າຍພວກທີ່ຮັບໃຊ້ມານັ້ນແມ່ ແຕ່ພັກພວກຟາລິຊາຍ.
25 ເຂົາຈຶ່ງຖາມໂຢຮັ ວ່າ, "ຖ້າທ່າ ບໍ່ແມ່ ພຣະຄຣິດ, ບໍ່ແມ່ ເອລີຢາ ຫລືບໍ່ແມ່ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳນັ້ນ ເປັ ຫຍັງທ່າ ຈຶ່ງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະ
ມາ."
26 ໂຢຮັ ໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ, "ຝ່າຍເຮົານີ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍ ້າ ແຕ່ມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຢື ຢູ່ຖ້າມກາງພວກທ່າ ຊຶ່ງພວກທ່າ ບໍ່ຮູ້ຈັກ.
27 ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ມາພາຍຫລັງເຮົາ ເຖິງແມ່ ແຕ່ສາຍຮັດເກີບຂອງທ່າ ເຮົາກໍບໍ່ສົມຄວ ຈະແກ້."
28 ເຫດກາ ເຫລົ່ານີ້ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນທີ່ບ້າ ເບດທາເ ຍ ຟາກແມ່ ້າຢໍດາເ ທາງທິດຕາເວັ ອອກ ເປັ ບ່ອ ທີ່ໂຢຮັ ກຳລັງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ
ຢູ່.

ພຣະເມສາ ້ອຍຂອງພຣະເຈົ

29 ລ່ວງໄປວັ ໜຶ່ງໂຢຮັ ໄດ້ເຫັ ພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດມາຫາ ທ່າ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ພຣະເມສາ ້ອຍຂອງພຣະເຈົ ຜູ້ຊົງຮັບເອົາ
ຄວາມຜິດບາບຂອງມະ ຸດສະໂລກໄປເສຍ.
30 ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ເຮົາກ່າວວ່າຈະມີຜູ້ໜຶ່ງມາພາຍຫລັງເຮົາ, ຈະອອກກ່ອ ໜ້າເຮົາເພາະວ່າທ່າ ເປັ ຢູ່ກ່ອ ເຮົາ.
31 ເຮົາເອງກໍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທ່າ ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ທ່າ ເປັ ທີ່ປະກົດແຈ້ງແກ່ພວກອິສຣາເອ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາໃ ນ້ຳ."
32 ແລະໂຢຮັ ກ່າວເປັ ພະຍາ ວ່າ, "ເຮົາໄດ້ເຫັ ພຣະວິ ຍາ ເໝືອ ດັ່ງ ົກເຂົາສະເດັດລົງມາຈາກຟ້າສະຫວັ ແລະຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງທ່າ .
33 ເຮົາເອງບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທ່າ ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍ ້ານັ້ນ ໄດ້ຊົງກ່າວກັບເຮົາວ່າ, ເຈົາຈະເຫັ ພຣະວິ ຍາ ລົງ
ມາສະຖິດຢູ່ເທິງຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັ ຜູ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ.
34 ແລະເຮົາໄດ້ເຫັ ແລ້ວຈຶ່ງເປັ ພະຍາ ວ່າ ທ່າ ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ."

ສາວົກໝວດທຳອິດ

35 ລ່ວງໄປອີກວັ ໜຶ່ງໂຢຮັ ກຳລັງຢື ຢູ່ກັບລູກສິດຂອງຕົ ສອງຄົ .
36 ແລະທ່າ ໄດ້ເພ່ງເບິ່ງພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດກາຍໄປ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ເບິ່ງແມ, ພຣະເມສາ ້ອຍຂອງພຣະເຈົ."
37 ລູກສິດສອງຄົ ໄດ້ຍິ ໂຢຮັ ເວົາດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປ.
38 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຫລຽວຫລັງເຫັ ເຂົາທັງສອງຕິດຕາມມາ ຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ຊອກຫາຫຍັງ" ເຂົາທູ ພຣະອົງວ່າ, "ຮັບບີ
(ຊຶ່ງແປວ່າ ອາຈາ) ທ່າ ອາໃສຢູ່ທີ່ໃດ."
39 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງມາເບິ່ງ" ເຂົາກໍໄປແລະເຫັ ບ່ອ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງອາໃສ ວັ ນັ້ນເຂົາກໍໄດ້ພັກຢູ່ກັບພຣະອົງ ເພາະເປັ ເວລາ
ປະມາ ສີ່ໂມງແລງແລ້ວ.
40 ໃ ສອງຄົ ທີ່ໄດ້ຍິ ໂຢຮັ ເວົາແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປນັ້ນ ຜູ້ໜຶ່ງຄືອັ ເດອາ ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມ ເປໂຕ.
41 ອັ ເດອາກໍໄປຫາຊີໂມ ອ້າຍຂອງຕົ ກ່ອ ແລະໄດ້ບອກວ່າ, "ໝູ່ເຮົາໄດ້ພົບເມຊີອາແລ້ວ" (ທີ່ແປວ່າ ພຣະຄຣິດ).
42 ອັ ເດອາຈຶ່ງພາຊີໂມ ໄປເຝົາພຣະເຢຊູ ເມື່ອຊົງທອດພຣະເ ດແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ທ່າ ຄືຊີໂມ ລູກຂອງໂຢຮັ ທ່າ ຈະໄດ້ຊື່
ໃໝ່ວ່າ ເກຟາ" (ທີ່ແປວ່າ ເປໂຕ ຄືຫີ).

ຊົງເອີ້ນເອົາຟີລິບແລະ ະທາ າເອັ

43 ລ່ວງໄປວັ ໜຶ່ງ ພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງພຣະໄທຈະສະເດັດໄປແຂວງຄາລີເລ ພຣະອົງຊົງພົບຟີລິບຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ".
44 ຟີລິບມາຈາກເບດຊາອີດາເມືອງຂອງອັ ເດອາແລະເປໂຕ.
45 ຟີລິບໄດ້ໄປຫາ ະທາ າເອັ ບອກວ່າ, "ເຮົາໄດ້ພົບຜູ້ທີ່ໂມເຊໄດ້ກ່າວເຖິງໃ ໜັງສືພຣະບັ ຍັດ ແລະທີ່ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳໄດ້ກ່າວເຖິງ
ເໝືອ ກັ ຄື ເຢຊູລູກຂອງໂຢເຊບ ໄທ າຊາເຣັດ."

46 ະທາ າເອັ ຖາມຟີລິບວ່າ, "ສິ່ງດີອັ ໃດຈະມາຈາກ າຊາເຣັດໄດ້ຫລື" ຟີລິບຕອບວ່າ, "ມາເບິ່ງເອົາ."
47 ພຣະເຢຊູຊົງເຫັ ະທາ າເອັ ມາຫາພຣະອົງ ກໍຊົງກ່າວເຖິງເລື່ອງຂອງທ່າ ວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ຜູ້ນີ້ຄືຊົ ຊາດອິສຣາເອ ແທ້ ໃ ຕົວທ່າ ບໍ່ມີ
ອຸບາຍ."
48 ະທາ າເອັ ໄດ້ທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ທ່າ ຮູ້ຈັກຂ້າ ້ອຍໄດ້ຢ່າງໃດ" ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາໄດ້ເຫັ ທ່າ ແລ້ວເມື່ອທ່າ ຢູ່ໃຕ້ຕ□
ເດື່ອເທດ ກ່ອ ທີ່ຟີລິບໄດ້ເອີ້ນທ່າ ນັ້ນ."
49 ະທາ າເອັ ທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈາ ເອີຍ, ທ່າ ເປັ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈ ທ່າ ເປັ ກະສັດຂອງຊາດອິສຣາເອນ."
50 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ທ່າ ເຊື່ອເຮົາ ເພາະເຮົາໄດ້ບອກວ່າເຮົາໄດ້ເຫັ ທ່າ ຢູ່ໃຕ້ຕ□ເດື່ອນັ້ນຫລື ທ່າ ຍັງຈະເຫັ ເຫດກາ ໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນ
ອີກ."
51 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ທ່າ ວ່າ, "ເຮົາບອກຕາມຄວາມຈິງແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ພວກທ່າ ຈະໄດ້ເຫັ ທ້ອງຟ້າແຫວກອອກ ແລະບັ ດາ
ເທວະດາຂອງພຣະເຈ ຂຶ້ນແລະລົງຢູ່ເທິງບຸດມະນຸດ."

ບົດທີ 2

ງາ ສົມລົດທີ່ບ້າ ກາ າ

1 ວັ ຖັດ ສາມມີງາ ພິທີສົມລົດທີ່ບ້າ ກາ າ ແຂວງຄາລີເລ ແລະມາ ດາຂອງພຣະເຢຊູກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
2 ພຣະເຢຊູກັບພວກສາວົກໄດ້ຮັບເຊີ ໄປໃ ງາ ນັ້ນເໝືອ ກັ .
3 ເມື່ອເຫລົ້າແວງໝົດແລ້ວ ມາ ດາຂອງພຣະເຢຊູຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ເຫລົ້າແວງເຂົາບໍ່ມີແລ້ວ."
4 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບມາ ດາວ່າ, " າງເອີຍ, ປະໃຫ້ເປັ ທຸລະຂອງເຮົາເສຍ ເພາະເວລາຂອງເຮົາຍັງບໍ່ທັ ມາເຖິງ."
5 ມາ ດາຂອງພຣະອົງຈຶ່ງບອກຕໍ່ຄົ ໃຊ້ວ່າ, "ເມື່ອເພິ່ນບອກພວກເຈົ້າໃຫ້ເຮັດອັ ໃດ ຈົ່ງເຮັດຕາມເພີ."
6 ທີ່ນັ້ນມີອ່າງຫີ ຫົກໜ່ວຍຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອໃຊ້ຊຳລະລ້າງຕາມທຳ ຽມຂອງພວກຢິວ ອ່າງໜ່ວຍໃດກໍໃສ່ ້າໄດ້ສີ່ຫລືຫ້າກະໂລ່ງ.
7 ພຣະເຢຊູຊົງບອກຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງຕັກ ້າໃສ່ອ່າງໃຫ້ເຕັມ" ແລະເຂົາໄດ້ຕັກ ້າໃສ່ອ່າງເຫລົ່ານັ້ນເຕັມພຽງປາກ.
8 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, "ບັດນີ້ຈົ່ງຕັກສົ່ງໄປໃຫ້ພະ ັກງາ ເພີ" ເຂົາກໍຕັກສົ່ງໃຫ້.
9 ເມື່ອພະ ັກງາ ຊີມ ້າທີ່ກາຍເປັ ເຫລົ້າແວງນັ້ນແລ້ວ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າມາແຕ່ໃສ (ແຕ່ຄົ ໃຊ້ທີ່ຕັກ ້າກໍຮູ້) ພະ ັກງາ ຈຶ່ງເອີ້ນເຈົ້າບ່າວມາ.
10 ແລະກ່າວວ່າ, "ທຸກຄົ ເຄີຍເອົາເຫລົ້າແວງອັ ດີມາໃຫ້ກ່ອ ແລະເມື່ອເຂົາດື່ມຫລາຍແລ້ວຈຶ່ງເອົາອັ ບໍ່ດີມາ ແຕ່ຝ່າຍທ່າ ໄດ້ກັກເຫລົ້າ
ແວງອັ ດີໄວ້ຈົ ເຖິງບັດນີ້."
11 ກາ ໝາຍສຳຄັ ເທື່ອຕ□ນີ້ ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດທີ່ບ້າ ກາ າແຂວງຄາລີເລ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະແດງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງໃຫ້ປະກົດ
ຝ່າຍພວກສາວົກກໍໄດ້ເຊື່ອໃ ພຣະອົງ.
12 ພາຍຫລັງນັ້ນມາພຣະອົງໄດ້ສະເດັດລົງໄປຍັງເມືອງກາເປ າອູມ ກັບມາ ດາພ້ອມທັງພວກ ້ອງຊາຍ ແລະສາວົກຂອງພຣະອົງ ກໍຊົງ
ອາໃສຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່ຫລາຍວັ .

ຊົງຊຳລະພຣະວິຫາ

(ມທ 21:12-13; ມຣກ 11:15-18; ລກ 19:45-46)

13 ແລະເທດສະກາ ປັດສະຄາຂອງພວກຢິວໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ພຣະເຢຊູສະເດັດຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ.
14 ຢູ່ໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ພຣະອົງໄດ້ພົບຄົ ຂາຍງົວ, ຂາຍແກະ, ແລະຂາຍ ົກເຂົາ ກັບທັງພວກຄົ ແລກເງິ ທີ່ນັ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
15 ພຣະອົງຊົງເອົາເຊືອກເຮັດແສ້ ໄລ່ຄົ ເຫລົ່ານັ້ນພ້ອມກັບແກະແລະງົວອອກໄປຈາກບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ຊົງຖອກເງິ ແລະຂວ້ຳໂຕະຂອງຄົ
ແລກເງິ .
16 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ບັ ດາຄົ ທີ່ຂາຍ ົກເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງເອົາຂອງເຫລົ່ານີ້ອອກໄປເສຍ ຢ່າເຮັດໃຫ້ທີ່ສະຖິດພຣະບິດາຂອງເຮົາເປັ ບ່ອ
ຄ້າຂາຍ."

17 ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ລະ ິກເຖິງຄຳທີ່ຂຽ ໄວ້ວ່າ, "ຄວາມຮ້ອ ໃຈສຳລັບພຣະວິຫາ ຂອງພຣະອົງກໍໄໝ້ຢູ່ພາຍໃ ຂ້າພຣະອົງ
ເສຍ."
18 ພວກຢິວຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ເຈົ້າຈະສະແດງກາ ສຳຄັ ອັ ໃດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັ ວ່າ ເຈົ້າມີສິດເຮັດກາ ຢ່າງນີ້."
19 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຖ້າມ້າງວິຫາ ນີ້ລົງເສຍ ເຮົາຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃ ສາມວັນ."
20 ພວກຢິວຈຶ່ງທູ ວ່າ, "ພຣະວິຫາ ນີ້ເຂົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເຖິງສີ່ສິບຫົກປີຈຶ່ງສຳເລັດ ຝ່າຍເຈົ້າຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃ ສາມວັ ຫລື."
21 ແຕ່ພຣະວິຫາ ທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງນັ້ນ ຄືພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ.
22 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອພຣະອົງຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາແລ້ວ ພວກສາວົກກໍລະ ິກໄດ້ວ່າ ພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ ແລະເຂົາກໍເຊື່ອພຣະຄຳພີ
ກັບທັງພຣະທຳທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກ່າວແລ້ວນັ້ນ.

ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ຈັກມະ ຸດທຸກຄົ

23 ເມື່ອພຣະອົງປະທັບຢູ່ໃ ກຸງເຢຣູຊາເລັມເວລາເທດສະກາ ປັດສະຄານັ້ນ ມີຫລາຍຄົ ໄດ້ເຊື່ອໃ ພຣະ າມຂອງພຣະອົງ ເພາະເຂົາໄດ້
ເຫັ ກາ ສຳຄັ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳຂຶ້ນ.
24 ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງວາງພຣະໄທໃ ຄົ ເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ຈັກມະ ຸດທຸກຄົ ແລ້ວ.
25 ແລະພຣະອົງບໍ່ຊົງມີຄວາມຈຳເປັ ທີ່ຈະມີພະຍາ ໃ ເລື່ອງມະ ຸດ ດ້ວຍພຣະອົງເອງຊົງຊາບວ່າ ອັ ໃດມີຢູ່ໃ ມະ ຸດ.

ບົດທີ 3

ພຣະເຢຊູກັບ ິໂກເດມ

1 ມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງໃ ພວກຟາລິຊາຍຊື່ນີໂກເດມ ເປັ ເຈົ້າ າຍຂອງພວກຢິວ.
2 ຜູ້ນີ້ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູໃ ເວລາກາງຄື ທູ ພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈາ ເອີຍ, ພວກຂ້າ ້ອຍຊາບຢູ່ວ່າທ່າ ເປັ ຄູທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພາະບໍ່
ມີຜູ້ໃດອາດເຮັດໝາຍສຳຄັ ທີ່ທ່າ ເຮັດຢູ່ນັ້ນ ເວັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນຳ."
3 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາບອກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ບັງເກີດມາໃໝ່ ຜູ້ນັ້ນຈະເຫັ ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້."
4 ິໂກເດມທູ ພຣະອົງວ່າ, "ຄົ ເຖົ້າແລ້ວຈະບັງເກີດໄດ້ຢ່າງໃດ ຈະເຂົ້າໃ ທ້ອງແມ່ຂອງຕົ ເທື່ອທີ່ສອງແລ້ວເກີດມາໄດ້ຫລື."
5 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາບອກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ບັງເກີດມາຈາກ ້ຳແລະຈາກພຣະວິ ຍາ ຜູ້ນັ້ນຈະເຂົ້າໃ ລາຊະ
ແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້.
6 ຊຶ່ງບັງເກີດຈາກເນື້ອກາຍກໍເປັ ເນື້ອກາຍ ແລະຊຶ່ງບັງເກີດຈາກພຣະວິ ຍາ ກໍເປັ ວິ ຍາ .
7 ຢ່າປະຫລາດໃຈທີ່ເຮົາບອກທ່າ ວ່າ ທ່າ ທັງຫລາຍຈຳເປັ ຕ້ອງບັງເກີດມາໃໝ່.
8 ລົມຢາກພັດໄປທິດໃດກໍພັດໄປທິດນັ້ນ ແລະທ່າ ໄດ້ຍິ ສຽງມັ ແຕ່ທ່າ ບໍ່ຮູ້ວ່າມັ ມາແຕ່ໃສຫລືໄປໃສ ທຸກຄົ ທີ່ບັງເກີດຈາກພຣະວິ ຍາ
ກໍເປັ ດັ່ງນັ້ນແຫລະ."
9 ິໂກເດມທູ ພຣະອົງວ່າ, "ເຫດກາ ເຫລົ່ານີ້ຈະບັງເກີດຂຶ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ."
10 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ທ່ານເປັ ອາຈາ ຂອງພວກອິສຣາເອ ແລະຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຫລື.
11 ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ທ່າ ວ່າ ພວກເຮົາເວົ້າສິ່ງທີ່ເຮົາຮູ້ແລະເປັ ພະຍາ ເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັ ແຕ່ທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳ
ພະຍາ ຂອງເຮົາ
12 ຖ້າເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍເຖິງສິ່ງຝ່າຍໂລກ ແລະທ່າ ບໍ່ເຊື່ອ ຖ້າເຮົາບອກທ່າ ເຖິງສິ່ງຝ່າຍສະຫວັ ພວກທ່າ ຈະເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດ.
13 ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັ ອກຈາກຜູ້ທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັ ຄືບຸດມະນຸດ."
14 ໂມເຊໄດ້ຍົກງູຂຶ້ນໃ ປ່າສັ ໃດ ບຸດມະ ຸດຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນສັນນັ້ນ,
15 ເພື່ອທຸກຄົ ທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃ ພຣະອົງຈະມີຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ.

16 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກໂລກຈົ ໄດ້ ປະທາ ພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະອົງ ເພື່ອທຸກຄົ ທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃ ພຣະບຸດນັ້ນຈະບໍ່ຈິບຫາຍ ແຕ່ມີຊີ
ວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ.
17 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃ ໂລກ ບໍ່ແມ່ ຈະຕັດສິ ລົງໂທດມະ ຸດສະໂລກ ແຕ່ເພື່ອມະ ຸດສະໂລກຈະພ□
ໄດ້ດ້ວຍພຣະບຸດນັ້ນ.
18 ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃ ພຣະບຸດກໍບໍ່ຖືກຕັດສິ ໂທດ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ວາງໃຈກໍໄດ້ຖືກຕັດສິ ລົງໂທດແລ້ວ ເພາະບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃ ພຣະ າມພຣະບຸດອົງດຽວ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.
19 ນີ້ແຫລະ, ແມ່ ກາ ຕັດສິ ລົງໂທດ ຄືວ່າຄວາມສະຫວ່າງໄດ້ເຂົ້າມາໃ ໂລກ ແຕ່ມະ ຸດໄດ້ຮັກຄວາມມືດຫລາຍກວ່າຮັກຄວາມສະຫວ່າງ
ເພາະກິດຈະກາ ຂອງເຂົາຊົ່ວ.
20 ດ້ວຍວ່າທຸກຄົ ທີ່ເຮັດຊົ່ວກໍຊັງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະບໍ່ມາເຖິງຄວາມສະຫວ່າງ ເພາະຢ້າ ວ່າ ກາ ເຮັດຂອງຕົ ຈະເປີດເຜີຍ.
21 ແຕ່ບຸກຄົ ທີ່ເຮັດຕາມຄວາມຈິງກໍມາຫາຄວາມສະຫວ່າງ ເພື່ອໃຫ້ກາ ຂອງຕົ ປະກົດວ່າໄດ້ເຮັດດ້ວຍອາໃສພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູກັບໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ

22 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຍັງແຂວງຢູດາຍພ້ອມກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະປະທັບຢູ່ກັບເຂົາທີ່ນັ້ນ ແລ້ວຊົງໃຫ້ຮັບບັບ
ຕິສະມາ.
23 ຝ່າຍໂຢຮັ ກໍໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາຢູ່ບ້າ ໄອ ົ ໃກ້ບ້າ ຊາລິມເໜືອ ກັ ເພາະທີ່ນັ້ນມີ ້າຫລາຍ ແລະຝູງຄົ ກໍພາກັ ມາຮັບບັບຕິສະມາ.
24 ດ້ວຍວ່າເວລານັ້ນໂຢຮັ ຍັງບໍ່ທັ ໄດ້ຕິດຄຸກ.
25 ເກີດກາ ໂຕ້ຖຽງກັ ຂຶ້ນລະຫວ່າງລູກສິດຂອງໂຢຮັ ກັບຢິວຄົ ໜຶ່ງ ເລື່ອງກາ ຊຳລະລ້າງ.
26 ລູກສິດນັ້ນຈຶ່ງໄປຫາໂຢຮັ ແລະເວົ້າວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ ່າອາຈາ ທີ່ຟາກແມ່ ້າຢໍດາເ ພຸ້ ຄືຜູ້ທີ່ອາຈາ ເປັ ພະຍາ ເຖິງນັ້ນ ເບິ່ງ
ແມ, ຜູ້ນັ້ນກຳລັງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະຄົ ທັງປວງກໍພາກັ ໄປຫາເພິ່ນ."
27 ໂຢຮັ ຕອບວ່າ, "ມະນຸດຈະຮັບສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ທີ່ຊົງໂຜດປະທາ ຈາກສະຫວັ ໃຫ້ເຂົາ.
28 ທ່າ ທັງຫລາຍກໍເປັ ພະຍາ ຝ່າຍເຮົາວ່າເຮົາໄດ້ກ່າວແລ້ວວ່າ 'ເຮົາບໍ່ເປັ ພຣະຄຣິດແຕ່ເປັ ຜູ້ຮັບໃຊ້ມາກ່ອ ໜ້າພຣະອົງ.'
29 ຜູ້ທີ່ມີເຈົ້າສາວກໍແມ່ ເຈົ້າບ່າວນັ້ນແຫລະ ແຕ່ສະຫາຍຂອງເຈົ້າບ່າວທີ່ຢື ຟັງເຈົ້າບ່າວຢູ່ ກໍມີຄວາມຍິ ດີຫລາຍເພາະໄດ້ຍິ ສຽງຂອງເຈົ້າ
ບ່າວນັ້ນ ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ຄວາມຍິ ດີຂອງເຮົາກໍຄືບຖ້ວ ແລ້ວ.
30 ພຣະອົງນັ້ນຕ້ອງຊົງໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແຕ່ເຮົາຈະຕ້ອງ ້ອຍລົງ."

ຜູ້ທີ່ສະເດັດມາຈາກສະຫວັ

31 ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາຈາກທາງເທິງຊົງຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ ຜູ້ທີ່ເປັ ແຕ່ແຜ່ ດິ ໂລກກໍເປັ ຝ່າຍໂລກ ແລະຍ່ອມກ່າວຝ່າຍໂລກ ພຣະອົງຜູ້
ສະເດັດຈາກສະຫວັ ຊົງຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ.
32 ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຫັ ແລະໄດ້ຍິ ພຣະອົງກໍຊົງເປັ ພະຍາ ຕໍ່ສິ່ງນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບຄຳພະຍາ ຂອງພຣະອົງ.
33 ຜູ້ທີ່ຮັບຄຳພະຍາ ຂອງພຣະອົງກໍປະທັບຕາລົງວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສັດຈິງ.
34 ເພາະພຣະອົງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ມານັ້ນຊົງກ່າວພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທາ ພຣະວິ ຍາ ໃຫ້ໂດຍຈຳກັດ.
35 ພຣະບິດາຊົງຮັກພຣະບຸດ ແລະຊົງມອບທຸກສິ່ງໄວ້ໃ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ.
36 ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃ ພຣະບຸດກໍມີຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບຸດກໍຈະບໍ່ໄດ້ເຫັ ຊີວິດ ແຕ່ພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າປົກຄຸມຢູ່
ເທິງຜູ້ນັ້ນ.

ບົດທີ 4

ພຣະເຢຊູກັບຍິງຊາວຊາມາເຣຍ

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າ ພວກຟາລິຊາຍໄດ້ຍິ ຂ່າວວ່າ ພຣະອົງຊົງມີສາວົກແລະຊົງໃຫ້ບັບຕິສະມາຫລາຍກວ່າໂຢຮັ ,

2 (ຄວາມຈິງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ບັບຕິສະມາເອງ ແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເປັ ຜູ້ໃຫ້),

3 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດອອກຈາກແຂວງຢູດາຍ ແລະກັບໄປຍັງແຂວງຄາລິເລອີກ.

4 ແລະພຣະອົງຕ້ອງສະເດັດຜ່າ ແຂວງຊາມາເຣຍໄປ.

5 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດໄປເຖິງເມືອງໜຶ່ງຊື່ຊີຂາໃ ແຂວງຊາມາເຣຍ ໃກ້ທີ່ດິ ຊຶ່ງຢາໂຄບໃຫ້ແກ່ໂຢເຊບລູກຊາຍຂອງຕົ .

6 ້າສ້າງຂອງຢາໂຄບກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງເດີ ທາງເມື່ອຍຈຶ່ງປະທັບລົງແຄມ ້າສ້າງເປັ ເວລາປະມາ ທ່ຽງວັ .

7 ມີຍິງຊາວຊາມາເຣຍຄົ ໜຶ່ງມາຕັກ ້າ ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບ າງວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເຮົາກິ ້າແດ່.”

8 (ຂະ ະນັ້ນພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເຂົາໄປຊື້ອາຫາ ໃ ເມືອງ.)

9 ຍິງຊາວຊາມາເຣຍທູ ພຣະອົງວ່າ, “ດ້ວຍເຫດໃດທ່າ ຜູ້ເປັ ຊາດຢິວຈຶ່ງຂໍດື່ມ ້າ ່າຂ້າ ້ອຍຜູ້ເປັ ຊາດຊາມາເຣຍ” (ເພາະພວກຢິວກັບ
ພວກຊາມາເຣຍບໍ່ເຄີຍມີກາ ກ່ຽວຂ້ອງກັ).

10 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ າງວ່າ, “ຖ້າເຈົາໄດ້ຮູ້ຈັກຂອງທີ່ພຣະເຈົາຊົງປະທາ ແລະຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົາກັບເຈົາວ່າ ‘ຂໍໃຫ້ເຮົາກິ ້າແດ່’ ເຈົາກໍ
ຄົງຈະຂໍຈາກເພິ່ນ ແລະຜູ້ນັ້ນກໍຄົງຈະໃຫ້ ້າອັ ປະກອບດ້ວຍຊີວິດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.”

11 າງທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, າຍບໍ່ມີຫຍັງຕັກ ແລະ ້າສ້າງນີ້ກໍເລິກ າຍຈະໄດ້ ້າປະກອບດ້ວຍຊີວິດນັ້ນມາແຕ່ໃສ.

12 າຍໃຫຍ່ກວ່າຢາໂຄບບັ ພະບຸລຸດຂອງເຮົາ ຜູ້ໄດ້ໃຫ້ ້າສ້າງນີ້ແກ່ເຮົາຫລື ແລະຢາໂຄບເອງກໍໄດ້ດື່ມແຕ່ ້າສ້າງນີ້ຮວມທັງລູກຊາຍແລະ
ຝູງສັດຂອງເພິ່ນ.”

13 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ າງວ່າ, “ທຸກຄົ ທີ່ກິ ້ານີ້ກໍຍັງຈະຢາກອີກ.

14 ແຕ່ຜູ້ທີ່ກິ ້າຊຶ່ງເຮົາຈະປະທາ ໃຫ້ນັ້ນ ຈະບໍ່ຢາກອີກຕໍ່ໄປຈັກເທື່ອ ້າຊຶ່ງເຮົາຈະປະທາ ໃຫ້ນັ້ນຈະກາຍເປັ ້າພຸໃ ຕົວຜູ້ນັ້ນ ແລະຈະ
ພຸ່ງຂຶ້ນເຖິງຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ.”

15 າງທູ ພຣະອົງວ່າ, “ າຍເອີຍ, ຂໍປະທາ ້ານັ້ນໃຫ້ຂ້າ ້ອຍ ເພື່ອຂ້າ ້ອຍຈະບໍ່ຢາກແລະຈະບໍ່ໄດ້ມາຕັກທີ່ນີ້ອີກ.”

16 ພຣະເຢຊູຊົງບອກ າງວ່າ, “ຈົ່ງໄປເອີ້ນເອົາຜົວຂອງເຈົາມາທີ່ນີ້.”

17 າງທູ ວ່າ, “ຂ້າ ້ອຍບໍ່ມີຜົວ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າເວົາຖືກແລ້ວວ່າເຈົາບໍ່ມີຜົວ.

18 ເພາະເຈົາມີຜົວຫ້າຄົ ແລ້ວ ແລະຜູ້ທີ່ເຈົາມີຢູ່ດຽວນີ້ກໍບໍ່ແມ່ ຜົວຂອງເຈົາ ທີ່ເຈົາເວົານັ້ນເປັ ຄວາມຈິງ.”

19 າງທູ ພຣະອົງວ່າ, “ າຍເອີຍ, ຂ້າ ້ອຍເຫັ ຈິງແລ້ວວ່າ າຍເປັ ໝໍທຳ ວາຍ.

20 ບັ ພະບຸລຸດຂອງພວກຂ້າ ້ອຍກໍ ະມັດສະກາ ທີ່ພູນີ້ ແຕ່ພວກທ່າ ວ່າສະຖາ ທີ່ທີ່ຄວ ະມັດສະກາ ກໍຄືກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນແຫລະ.”

21 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບ າງວ່າ, “ຍິງເອີຍ, ເຊື່ອເຮົາເທາະ ຄົງມີວັ ໜຶ່ງທີ່ພວກເຈົາຈະບໍ່ໄດ້ ະມັດສະກາ ທີ່ພູນີ້ ຫລືທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ.

22 ຊຶ່ງພວກເຈົາ ະມັດສະກາ ນັ້ນ ເຈົາບໍ່ຮູ້ຈັກ ແຕ່ຝ່າຍພວກເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາ ະມັດສະກາ ນັ້ນເຮົາກໍຮູ້ຈັກ ເພາະຄວາມລອດພ□ນັ້ນມາຈາກ
ຊາດຢິວ.

23 ແຕ່ເວລານັ້ນໃກ້ເຂົາມາແລະບັດນີ້ກໍມາເຖິງແລ້ວ ຄືເມື່ອຜູ້ທີ່ ະມັດສະກາ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຈະ ະມັດສະກາ ພຣະບິດາດ້ວຍຈິດວິ ຍາ ແລະ
ຄວາມຈິງ ເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງສະແຫວງຫາຄົ ແ ວນັ້ນ ະມັດສະກາ ພຣະອົງ.

24 ພຣະເຈົາຊົງເປັ ພຣະວິ ຍາ ແລະຜູ້ທີ່ ະມັດສະກາ ພຣະອົງຕ້ອງ ະມັດສະກາ ດ້ວຍຈິດວິ ຍາ ແລະຄວາມຈິງ.”

25 າງທູ ພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າ ້ອຍຊາບວ່າພຣະເມຊີອາ (ທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ) ຈະສະເດັດມາ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງຊີ້
ແຈງທຸກສິ່ງແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ.”

26 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບ າງວ່າ, “ເຮົາຜູ້ທີ່ເວົາກັບເຈົາຢູ່ນີ້ແຫລະ, ຄືທ່າ ຜູ້ນັ້ນ.”

27 ໃ ຂະ ະນັ້ນພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍມາເຖິງ ເຂົາກໍປະຫລາດໃຈເພາະພຣະອົງຊົງສົ ທະ າກັບຜູ້ຍິງ ເຖິງປາ ນັ້ນກໍບໍ່ມີໃຜຖາມວ່າ,
“ທ່າ ປະສົງອັ ໃດ” ຫລື “ເຫດໃດທ່າ ຈຶ່ງສົ ທະ າກັບນາງ.”

28 ຍິງນັ້ນຈຶ່ງປະໝ້ ້າຂອງຕົ ໄວ້ແລະເຂົ້າໄປໃ ເມືອງ ບອກຄົ ທັງປວງວ່າ,

29 "ຈົ່ງມາເບິ່ງຊາຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ບອກຂ້ອຍເຖິງສິ່ງສາລະພັດທີ່ຂ້ອຍເຮັດມາແລ້ວ ຜູ້ນີ້ບໍ່ແມ່ ພຣະຄຣິດຫລື."

30 ແລະຄົ ທັງຫລາຍກໍພາກັ ອອກຈາກເມືອງໄປຫາພຣະອົງ.

31 ໃ ລະຫວ່າງນັ້ນພວກສາວົກທູ ພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈາ ເອີຍ, ເຊີ ຮັບປະທາ ອາຫານ."

32 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາມີອາຫາ ກິ ທີ່ທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້."

33 ພວກສາວົກຈຶ່ງຕັ້ງເວົ້າກັ ວ່າ, "ບໍ່ມີໃຜເອົາມາໃຫ້ເພິ່ນຮັບປະທາ ດອກຕີ້."

34 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ອາຫາ ຂອງເຮົາຄື ກາ ເຮັດຕາມພຣະໄທຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ແລະເຮັດໃຫ້ງາ ຂອງພຣະອົງ
ສໍາເລັດ.

35 ທ່າ ທັງຫລາຍເວົ້າວ່າອີກສີ່ເດືອ ຈະເຖິງລະດູກ່ຽວເຂົ້າບໍ່ແມ່ ຫລື ນີ້ແຫລະ, ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຈົ່ງເງີຍໜ້າເບິ່ງທົ່ງ າເພາະ
ເຂົ້າກໍເຫລືອງພໍກ່ຽວແລ້ວ.

36 ຜູ້ກ່ຽວກໍກໍາລັງໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ແລະກໍາລັງຮິບໂຮມຜົ ໄວ້ສໍາລັບຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ເພື່ອທັງຜູ້ຫວ່າ ແລະຜູ້ກ່ຽວຈະຊົມຊື່ນຍິ ດີ
ພ້ອມກັ .

37 ເພາະເຫດນີ້ແຫລະ, ຄໍາທີ່ວ່າ 'ຄົ ໜຶ່ງຫວ່າ ແລະຄົ ໜຶ່ງກ່ຽວ' ຈຶ່ງເປັ ຄໍາຈິງ.

38 ເຮົາໃຊ້ທ່າ ທັງຫລາຍໄປກ່ຽວອັ ທີ່ທ່າ ບໍ່ໄດ້ລົງແຮງເຮັດ ຄົ ອື່ນໄດ້ລົງແຮງເຮັດແລະພວກທ່າ ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກງາ ຂອງເຂົາ."

39 ຊາວຊາມາເຣຍຈໍາ ວ ຫລວງຫລາຍທີ່ມາຈາກເມືອງນັ້ນໄດ້ເຊື່ອໃ ພຣະອົງເພາະຖ້ອຍຄໍາຂອງຍິງຜູ້ນັ້ນກ່າວເປັ ພະຍາ ວ່າ, "ເພິ່ນ
ໄດ້ບອກຂ້ອຍເຖິງສິ່ງສາລະພັດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດມາແລ້ວ."

40 ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຊາວຊາມາເຣຍ ມາເຖິງພຣະອົງ ເຂົາຈຶ່ງທູ ເຊີ ພຣະອົງໃຫ້ປະທັບຢູ່ກັບເຂົາ ແລະພຣະອົງກໍປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນສອງວັ .

41 ແລະຄົ ອື່ນອີກຈໍາ ວ ຫລວງຫລາຍໄດ້ເຊື່ອດ້ວຍພຣະທໍາຂອງພຣະອົງ.

42 ຄົ ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ກ່າວຕໍ່ຍິງຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທີ່ເຮົາເຊື່ອນັ້ນບໍ່ແມ່ ເພາະຄໍາຂອງເຈົ້າແຕ່ເພາະເຮົາໄດ້ຍິ ເອງ ແລະເຮົາຮູ້ວ່າທ່າ ຜູ້ນີ້
ແທ້ເປັ ພຣະຜູ້ໂຜດມະ ຸດສະໂລກໃຫ້ພົ້ນ."

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດລູກຊາຍເຈົ້າ າຍຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ດີ

(ມທ 8:5-13; ລກ 7:1-10)

43 ຄັ ສອງວັ ນັ້ນລ່ວງໄປແລ້ວ ພຣະເຢຊູສະເດັດອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ.

44 ເພາະພຣະເຢຊູເອງຊົງເປັ ພະຍາ ວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທໍາບໍ່ໄດ້ຮັບກຽດໃ ບ້າ ເມືອງຂອງຕົ .

45 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດໄປເຖິງແຂວງຄາລີເລ ຊາວຄາລີເລໄດ້ຕ້ອ ຮັບພຣະອົງ ເພາະເຂົາໄດ້ເຫັ ສິ່ງສາລະພັດທີ່ພຣະອົງຊົງກະທໍາໃ
ເທດສະກາ ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ດ້ວຍວ່າເຂົາໄດ້ໄປໃ ເທດສະກາ ເໝືອ ກັ .

46 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປຍັງບ້າ ກາ າໃ ແຂວງຄາລີເລອີກ ຄືບ່ອ ທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ ້າກາຍເປັ ເຫລົ້າແວງນັ້ນ ມີເສ າບໍດີ
ຄົ ໜຶ່ງໃ ເມືອງກາເປ າອູມ ຊຶ່ງລູກຊາຍຂອງທ່າ ກໍປ່ວຍຢູ່.

47 ເມື່ອທ່າ ໄດ້ຍິ ຂ່າວວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຈາກແຂວງຢູດາຍມາເຖິງແຂວງຄາລີເລແລ້ວ ທ່າ ຈຶ່ງໄປທູ ອ້ອ ວອ ພຣະອົງໃຫ້ສະເດັດ
ລົງໄປໂຜດລູກຂອງຕົ ໃຫ້ດີ ເພາະລູກນັ້ນໃກ້ຈະຕາຍແລ້ວ.

48 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບທ່າ ວ່າ. "ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ເຫັ ໝາຍສໍາຄັ ແລະກາ ອັດສະຈັ ທ່າ ຈະບໍ່ເຊື່ອ."

49 ເສ າບໍດີຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, " າຍເອີຍ, ຂໍເຊີ ທ່າ ລົງໄປກ່ອ ທີ່ລູກຂ້າ ້ອຍຈະຕາຍ."

50 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບທ່າ ວ່າ, "ຈົ່ງກັບເມືອສາລູກຂອງທ່າ ຈະບໍ່ຕາຍ" ແລະທ່າ ໄດ້ເຊື່ອພຣະທໍາທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເພິ່ນ ແລ້ວກໍທູ
ລາກັບເມືອ.

51 ໃ ຂະ ະທີ່ທ່າ ກໍາລັງກັບເມືອ ພວກຂ້ອຍໃຊ້ໄດ້ມາຕ້ອ ຮັບ ບອກຂ່າວວ່າລູກຂອງທ່າ ພ□ຊີວິດແລ້ວ.

52 ທ່າ ຈຶ່ງຖາມເຖິງເວລາທີ່ລູກຕັ້ງຕ□ມີແຮງມາ ຄົ ເຫລົ່ານັ້ນບອກວ່າ, "ໄຂ້ກໍຫາຍຈາກລາວວາ ນີ້ເວລາບ່າຍໂມງໜຶ່ງ."

53 ບິດາຈຶ່ງຮູ້ວ່າຊົ່ວໂມງນັ້ນແຫລະ, ເປັ ເວລາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບຕົ ວ່າ, "ລູກຂອງທ່າ ຈະບໍ່ຕາຍ" ແລະທ່າ ເອງກໍເຊື່ອພ້ອມທັງຄົວ
ເຣືອ ຂອງຕົ .
54 ນີ້ເປັ ໝາຍສຳຄັ ທີສອງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຈາກແຂວງຢູດາຍໄປຍັງແຂວງຄາລິເລ.

ບົດທີ 5

ຊົງໂຜດຄົ ໜຶ່ງຢູ່ແຄມສະໃຫ້ດີພະຍາດ

1 ຫລັງຈາກນັ້ນກໍເຖິງເທດສະກາ ຂອງຊາດຢິວ ແລະພຣະເຢຊູກໍສະເດັດຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ.
2 ໃ ກຸງເຢຣູຊາເລັມທີ່ຮິມປະຕູແກະມີສະໜ່ວຍໜຶ່ງ ພາສາເຮັບເຣີເອີ້ນສະນັ້ນວ່າ ເບດຊະທາ ມີສາລາອ້ອມຢູ່ຫ້າຫລັງ.
3 ໃ ສາລາເຫລົ່ານັ້ນມີຄົ ປ່ວຍເປັ ຈຳ ວ ຫລາຍ ຄືຄົ ຕາບອດ, ຄົ ຂາເສັ້ງ, ແລະຄົ ອົງຄະລີບ ອ ຢູ່ [ຄອຍຖ້າ ້າເຟືອ .
4 ດ້ວຍວ່າມີເທວະດາຄົ ໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າລົງມາກວ ້າສະນັ້ນເປັ ຍາມໆ ແລະເມື່ອ ້າເຟືອ ຜູ້ໃດລົງໄປໃ ້າກ່ອ ກໍຫາຍຈາກພະ
ຍາດທີ່ຕົ ເປັ ຢູ່ນັ້ນ].
5 ທີ່ນັ້ນມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງປ່ວຍຢູ່ໄດ້ສາມສິບແປດປີມາແລ້ວ.
6 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັ ຄົ ນັ້ນ ອ ຢູ່ ແລະຊົງຊາບວ່າລາວເປັ ຢູ່ຢ່າງນັ້ນເຫິງແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມວ່າ, "ເຈົ້າຢາກດີຫລື."
7 ຄົ ປ່ວຍນັ້ນຈຶ່ງທູ ວ່າ, " າຍເອີຍ, ເວລາ ້າເຟືອ ຂຶ້ນບໍ່ມີໃຜຈະເອົາຂ້າ ້ອຍລົງໄປໃ ສະ ແລະເມື່ອຂ້າ ້ອຍກຳລັງລົງໄປຄົ ອື່ນກໍລົງໄປ
ກ່ອ ແລ້ວ."
8 ພຣະເຢຊູຊົງບອກຄົ ນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອ ອ ຂອງເຈົ້າຍ່າງໄປ."
9 ໃ ທັ ໃດນັ້ນຊາຍຄົ ນັ້ນກໍດີພະຍາດ ຈຶ່ງຍົກເອົາບ່ອ ອ ຂອງຕົ ແລ້ວຍ່າງໄປ.
10 ວັ ນັ້ນເປັ ວັ ຊະບາໂຕ ດັ່ງນັ້ນພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າກັບຄົ ທີ່ຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ດີພະຍາດນັ້ນວ່າ, "ວັນນີ້ເປັ ວັ ຊະບາໂຕ ທີ່ເຈົ້າຈະຍົກເອົາ
ບ່ອ ອ ຂອງເຈົ້າໄປກໍຜິດພຣະບັນຍັດ."
11 ຄົ ນັ້ນຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ, "ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຂ້າ ້ອຍດີພະຍາດນັ້ນໄດ້ບອກຂ້າ ້ອຍວ່າ, 'ຈົ່ງຍົກເອົາບ່ອ ອ ຂອງເຈົ້າຍ່າງໄປ'."
12 ເຂົາຈຶ່ງຖາມຄົ ນັ້ນວ່າ, "ແມ່ ໃຜທີ່ບອກເຈົ້າວ່າ, 'ຈົ່ງເອົາບ່ອ ອ ຍ່າງໄປ'."
13 ແຕ່ວ່າຄົ ທີ່ໄດ້ດີພະຍາດນັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ ໃຜ ດ້ວຍວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຫລີບໄປແລ້ວເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຫລາຍຄົ .
14 ພາຍຫລັງນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງພົບຄົ ນັ້ນໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ແລ້ວຊົງບອກວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ເຈົ້າດີພະຍາດແລ້ວ ຢ່າເຮັດບາບຕໍ່ໄປ ຢ້າ
ວ່າເຫດຮ້າຍກວ່ານັ້ນຈະເກີດກັບເຈົ້າອີກ."
15 ຊາຍຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ໄປບອກພວກຢິວວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົວດີພະຍາດນັ້ນຄືພຣະເຢຊູ.
16 ເຫດສັນນັ້ນພວກຢິວຈຶ່ງໄດ້ຂົ່ມເຫງພຣະເຢຊູ ເພາະພຣະອົງຊົງເຮັດກາ ນັ້ນໃ ວັ ຊະບາໂຕ.
17 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ພຣະບິດາຂອງເຮົາຍັງຊົງກະທຳກິດຈະກາ ມາຈົ ເຖິງບັດນີ້ ແລະຝ່າຍເຮົາກໍເຮັດຢູ່ເໝືອ ກັນ."
18 ເຫດສັນນັ້ນພວກຢິວແຮ່ງຊອກໂອກາດຈະຂ້າພຣະອົງເສຍ ບໍ່ແມ່ ຍ້ອ ພຣະອົງລ່ວງກົດວັ ຊະບາໂຕເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໄດ້ຊົງເອີ້ນພຣະເຈົ້າ
ວ່າເປັ ພຣະບິດາຂອງຕົ ຊຶ່ງເປັ ກາ ເຮັດໃຫ້ຕົ ສະເໝີກັ ກັບພຣະເຈົ້າ.

ອຳ າດໜ້າທີ່ຂອງພຣະບຸດ

19 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າພຣະບຸດຈະກະທຳສິ່ງໃດຕາມໃຈບໍ່ໄດ້ ອກຈາກທີ່ໄດ້ເຫັ
ພຣະບິດາຊົງກະທຳ ເພາະສິ່ງໃດທີ່ພຣະບິດາຊົງກະທຳ ສິ່ງນັ້ນແຫລະ, ພຣະບຸດຈຶ່ງຊົງກະທຳເໝືອ ກັ .
20 ເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງຮັກພຣະບຸດ ແລະຊົງສະແດງໃຫ້ພຣະບຸດເຫັ ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງເອງຊົງກະທຳ ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງສະແດງໃຫ້ພຣະ
ບຸດເຫັ ກາ ໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ ຊຶ່ງທ່າ ທັງຫລາຍຈະອັດສະຈັ ໃຈ.

21 ເພາະພຣະບິດາຊົງບັ ດາ ໃຫ້ຄົ ທີ່ຕາຍແລ້ວຄື ມີຊີວິດສັ ໃດ ຖ້າພຣະບຸດປາດຖະໜາຈະບັ ດາ ໃຫ້ຜູ້ໃດມີຊີວິດກໍຈະເຮັດສັນນັ້ນ
ເໝືອ ກັ .
22 ເພາະວ່າພຣະບິດາບໍ່ໄດ້ຊົງພິພາກສາຜູ້ໃດ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງມອບກາ ພິພາກສາທັງສິ້ນໄວ້ກັບພຣະບຸດ,
23 ເພື່ອຄົ ທັງປວງຈະໄດ້ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບຸດເໝືອ ທີ່ເຂົາຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບິດາ ຜູ້ໃດບໍ່ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບຸດ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ຖວາຍກຽດ
ແດ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ພຣະບຸດມາ.
24 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຟັງຄຳຂອງເຮົາແລະວາງໃຈໃ ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ຜູ້ນັ້ນກໍມີຊີວິດອັ ຕະຫລອດ
ໄປເປັ ິດ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃ ກາ ພິພາກສາແຕ່ໄດ້ຜ່າ ພ□ຈາກຄວາມຕາຍໄປສູ່ຊີວິດແລ້ວ.
25 “ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເວລານັ້ນໃກ້ຈະເຖິງ ແລະບັດນີ້ມາເຖິງແລ້ວ ຄືເມື່ອຜູ້ຕາຍແລ້ວຈະໄດ້ຍິ ພຣະສຸລະສຽງ
ແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບັ ດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິ ຈະມີຊີວິດ.
26 ເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງພຣະຊົ ໃ ພຣະອົງເອງຢ່າງໃດ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງປະທາ ໃຫ້ພຣະບຸດຊົງພຣະຊົ ໃ ພຣະອົງເອງຢ່າງນັ້ນ,
27 ຊ້ຳໄດ້ຊົງປະທາ ໃຫ້ພຣະອົງມີສິດອຳ າດທີ່ຈະພິພາກສາ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັ ບຸດມະ ຸດ.
28 ຢ່າປະຫລາດໃຈໃ ຂໍ້ນີ້ ເພາະໃກ້ຈະເຖິງເວລາທີ່ບັ ດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃ ຂຸມຝັງສົບຈະໄດ້ຍິ ພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ,
29 ແລະຈະໄດ້ອອກມາ ບັ ດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດກາ ດີກໍຄື ສູ່ຊີວິດແລະບັ ດາຜູ້ເຮັດກາ ຊົ່ວກໍຄື ສູ່ກາ ພິພາກສາ.

ບັ ດາພະຍາ ຝ່າຍພຣະເຢຊູ

30 “ເຮົາຈະເຮັດສິ່ງໃດຕາມລຳພັງໃຈບໍ່ໄດ້ ເຮົາໄດ້ຍິ ຢ່າງໃດເຮົາກໍພິພາກສາຢ່າງນັ້ນ ແລະກາ ພິພາກສາຂອງເຮົາກໍຍຸດຕິທຳ ເພາະວ່າ
ເຮົາບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດຕາມ ້າໃຈຂອງເຮົາ ແຕ່ຕາມ ້າພຣະໄທຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.
31 ຖ້າເຮົາເປັ ພະຍາ ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ ຄຳພະຍາ ຂອງເຮົາກໍບໍ່ຈິງ.
32 ມີອີກຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເປັ ພະຍາ ໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະເຮົາຮູ້ວ່າຄຳພະຍາ ທີ່ຜູ້ນັ້ນເປັ ພະຍາ ໃຫ້ແກ່ເຮົາເປັ ຄວາມຈິງ.
33 ທ່າ ທັງຫລາຍໄດ້ໃຊ້ຄົ ໄປຫາໂຢຮັ ແລະໂຢຮັ ກໍໄດ້ເປັ ພະຍາ ໃ ເລື່ອງຄວາມຈິງ.
34 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳພະຍາ ຈາກມະ ຸດ ແຕ່ເຮົາກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເພື່ອທ່າ ທັງຫລາຍຈະໄດ້ລອດພ□.
35 ໂຢຮັ ເປັ ໂຄມທີ່ໄຕ້ສ່ອງສະຫວ່າງຢູ່ ທ່າ ທັງຫລາຍກໍພໍໃຈທີ່ຈະຍິ ດີໃ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງເພິ່ນຊົ່ວຂະ ະໜຶ່ງ
36 ແຕ່ເຮົາມີຄຳພະຍາ ສຳຄັ ກວ່າຄຳພະຍາ ຂອງໂຢຮັ ອີກ ເພາະວ່າງາ ທີ່ພຣະບິດາຊົງມອບໃຫ້ເຮົາເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ ຄືງາ ທີ່ເຮົາກຳລັງ
ເຮັດຢູ່ນີ້ແຫລະ, ກໍເປັ ພະຍາ ໃຫ້ແກ່ເຮົາວ່າ ພຣະບິດາຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.
37 ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ພຣະອົງເອງໄດ້ຊົງເປັ ພະຍາ ໃຫ້ແກ່ເຮົາ ທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຍິ ພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ ແລະບໍ່ເຫັ ຮູບ
ຮ່າງຂອງພຣະອົງຈັກເທື່ອ.
38 ທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ມີຄຳໂອວາດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃ ໃຈ ເພາະວ່າທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ວາງໃຈໃ ພຣະອົງຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຊົງໃຊ້ມານັ້ນ.
39 ທ່າ ທັງຫລາຍຄ□ຫາໃ ພຣະທຳຄຳພີ ເພາະພວກທ່າ ຄິດວ່າໃ ພຣະທຳຄຳພີນັ້ນມີຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ ແມ່ ພຣະຄຳພີນັ້ນ
ແຫລະ ເປັ ພະຍາ ໃຫ້ແກ່ເຮົາ.
40 ແຕ່ທ່າ ທັງຫລາຍຍັງບໍ່ມີໃຈຢາກມາຫາເຮົາເພື່ອຈະໄດ້ຊີວິດ.
41 ເຮົາບໍ່ຮັບເອົາຍົດສັກຈາກມະ ຸດ.
42 ແຕ່ເຮົາໄດ້ສັງເກດຮູ້ທ່າ ທັງຫລາຍວ່າບໍ່ມີຄວາມຮັກພຣະເຈົ້າໃ ໃຈຂອງພວກທ່າ .
43 ເຮົາໄດ້ມາໃ ພຣະ າມພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮັບເຮົາ ຖ້າຜູ້ອື່ນມາໃ າມຂອງຕົ ເອງພວກທ່າ ກໍຈະຮັບຜູ້ນັ້ນ.
44 ທ່າ ທັງຫລາຍທີ່ຮັບຍົດສັກຈາກກັ ແລະກັ ແລະບໍ່ສະແຫວງຫາຍົດສັກ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັ ພຣະເຈົ້າແຕ່ອົງດຽວພວກທ່າ ຈະ
ເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດ.
45 ຢ່າຄິດວ່າເຮົາຈະຟ້ອງທ່າ ທັງຫລາຍຕໍ່ພຣະບິດາ ມີຜູ້ຟ້ອງພວກທ່າ ແລ້ວ ຄືໂມເຊຜູ້ຊຶ່ງພວກທ່າ ຫວັງໃຈຢູ່.
46 ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍເຊື່ອໂມເຊ ພວກທ່າ ກໍຄົງຈະເຊື່ອເຮົາເໝືອ ກັ ເພາະໂມເຊໄດ້ຂຽ ເຖິງເລື່ອງເຮົາ.

47 ແຕ່ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງທີ່ໂມເຊຂຽ ແລ້ວ ພວກທ່າ ຈະເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ.”

ບົດທີ 6

ຊົງລ້ຽງຫ້າພັ ຄົ

(ມທ 14:13-21; ມຣກ 6:30-44; ລກ 9:10-17)

1 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂ້າມທະເລສາບຄາລີເລ ຄືທະເລຕີເບເຣຍ.
2 ປະຊາຊົ ເປັ ຈຳ ວ ຫລວງຫລາຍຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ເພາະເຂົາໄດ້ເຫັ ໝາຍສຳຄັ ທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ແກ່ຄົ ເຈັບປ່ວຍ.
3 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປຍັງພູແລະປະທັບນັ່ງລົງທີ່ນັ້ນກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ.
4 ຂະ ະນັ້ນໃກ້ຈະເຖິງປັດສະຄາຊຶ່ງເປັ ເທດສະກາ ຂອງຊາດຢິວແລ້ວ.
5 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງເງີຍພຣະພັກເຫັ ຄົ ເປັ ຈຳ ວ ຫລວງຫລາຍມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຟີລິບວ່າ, “ພວກເຮົາຈະຊື້ອາຫາ ທີ່ໃດໃຫ້ຄົ ເຫລົ່ານີ້ກິນ.”
6 ທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນກໍເພື່ອຈະລອງໃຈຟີລິບ ເພາະພຣະອົງຊົງຊາບແລ້ວວ່າຈະຊົງເຮັດປະກາ ໃດ.
7 ຟີລິບທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, “ອາຫານລາຄາສອງຮ້ອຍເດ າຣິອົ ກໍບໍ່ພໍໃຫ້ທຸກຄົ ກິ ຜູ້ລະເລັກລະ ້ອຍດອກ.”
8 ສາວົກຜູ້ໜຶ່ງຄືອັ ເດອາ ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມ ເປໂຕ ໄດ້ທູ ພຣະອົງວ່າ,
9 “ຢູ່ທີ່ນີ້ມີເດັກ ້ອຍຄົ ໜຶ່ງມີເຂົ້າຈີ່ເຮັດດ້ວຍເຂົ້າຟ່າງຫ້າກ້ອ ກັບປາສອງໂຕ ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະພໍໄດ້ຢ່າງໃດກັບຄົ ຫລວງຫລາຍປາ ນີ້.”
10 ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໃຫ້ຄົ ທັງຫລາຍນັ່ງລົງເສຍ” ທີ່ນັ້ນມີຫຍ້າຫລາຍ ຄົ ເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງນັ່ງລົງ ັບແຕ່ຜູ້ຊາຍມີປະມາ ຫ້າພັ ຄົ .
11 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ເມື່ອໂມທະ າພຣະຄຸ ແລ້ວກໍຊົງແຈກແກ່ບັ ດາຄົ ທີ່ນັ່ງຢູ່ນັ້ນ ສ່ວນປາກໍຊົງໃຫ້ເໝືອ ກັ ຕາມທີ່ເຂົາຕ້ອງກາ .
12 ເມື່ອເຂົາກິ ອີ່ມແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງບອກພວກສາວົກວ່າ, “ຈົ່ງເກັບເອົາຕ່ອ ຫັກທີ່ເຫລືອນັ້ນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ອັ ໃດເສຍ.”
13 ເຂົາໄດ້ເກັບເອົາຕ່ອ ຫັກທີ່ເຫລືອຈາກເຂົ້າຈີ່ທີ່ເຮັດດ້ວຍເຂົ້າຟ່າງຫ້າກ້ອ ຊຶ່ງຄົ ທັງຫລາຍໄດ້ກິ ນັ້ນ ໄດ້ເຕັມສິບສອງບຸງ.
14 ເມື່ອຄົ ທັງຫລາຍໄດ້ເຫັ ໝາຍສຳຄັ ທີ່ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດນັ້ນ ເຂົາກໍເວົ້າກັ ວ່າ, “ຈິງແທ້ທ່າ ຜູ້ນີ້ເປັ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳນັ້ນທີ່ຊົງກ່າ ົດວ່າຈະມາໃ ໂລກ.”
15 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າ ເຂົາຈະມາຈັບເອົາໄປແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ພຣະອົງເປັ ເຈົ້າແຜ່ ດິ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດອອກໄປຍັງພູເຂົາອີກແຕ່ອົງດຽວ.

ພຣະເຢຊູຊົງດຳເ ີ ເທິງ ້າ

(ມທ 14-:22-27; ມຣກ 6:45-52)

16 ເມື່ອຄ່ຳມາແລ້ວພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ລົງໄປເຖິງທະເລ,
17 ແລ້ວລົງເຮືອຂ້າມຟາກໄປຍັງເມືອງກາເປ າອູມ ເມື່ອມືດແລ້ວພຣະເຢຊູກໍຍັງບໍ່ໄດ້ສະເດັດໄປເຖິງເຂົາ.
18 ອັ ໜຶ່ງ ້າທະເລກໍກຳເລີບຂຶ້ນເພາະລົມແຕງພັດ.
19 ເມື່ອເຂົາແຈວເຮືອໄປໄດ້ປະມາ ສອງພັ ຫ້າຫລືສາມພັ ວາ ເຂົາກໍເຫັ ພຣະເຢຊູຊົງຍ່າງເທິງ ້ຳມາໃກ້ເຮືອ ເຂົາຈຶ່ງຕົກໃຈ.
20 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ແມ່ ເຮົາເອງ ຢ່າຊູ່ຢ້ານ.”
21 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງພໍໃຈໃຫ້ພຣະອົງຂຶ້ນເຮືອ ແລ້ວທັ ໃດນັ້ນເຮືອກໍເຖິງຝັ່ງບ່ອ ເຂົາຈະໄປນັ້ນ.

ປະຊາຊົ ຕາມຊອກຫາພຣະອົງ

22 ມື້ໜ້ານັ້ນປະຊາຊົ ທີ່ເຫລືອຢູ່ທະເລຟາກນັ້ນ ເຫັ ວ່າກ່ອ ນັ້ນມີເຮືອຢູ່ທີ່ນັ້ນພຽງແຕ່ລຳດຽວ ແລະເຫັ ວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະເດັດລົງເຮືອລຳນັ້ນ ໄປກັບພວກສາວົກ ມີແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄປເທົ່ານັ້ນ.

23 ແຕ່ກໍມີເຮືອລຳອື່ນຈາກເມືອງຕິເບເຣຍມາຈອດໃກ້ບ່ອ ທີ່ເຂົາໄດ້ກິ ເຂົ້າຈີ່ ຫລັງຈາກທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ຊົງຂອບພຣະຄຸ ແລ້ວ.
24 ເຫດສັ ້ນເມື່ອປະຊາຊົ ເຫັ ວ່າພຣະເຢຊູ ແລະພວກສາວົກບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງພາກັ ລົງໄປຕາມຫາ ພຣະເຢຊູທີ່ເມືອງກາເປ າອູມ.

ພຣະເຢຊູຄືອາຫາ ແຫ່ງຊີວິດ

25 ເມື່ອເຂົາໄດ້ພົບພຣະອົງຟາກທະເລສາບເບື້ອງນັ້ນແລ້ວ ເຂົາໄດ້ທູ ພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈາ ເອີຍ, ທ່າ ມາທີ່ນີ້ເມື່ອໃດ."
26 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຈິງວ່າພວກທ່າ ຊອກຫາເຮົາ ບໍ່ແມ່ ຍ້ອ ໄດ້ເຫັ ໝາຍສຳຄັ ນັ້ນແຕ່ເພາະໄດ້ກິ ເຂົ້າຈີ່ອີ່ມ.
27 ຢ່າພະຍາຍາມຫາອາຫາ ທີ່ສູ ສິ້ນໄປ ແຕ່ຈົ່ງຫາອາຫາ ທີ່ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ ຄືອາຫາ ສຳລັບຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ ຊຶ່ງບຸດມະ ຸດຈະໃຫ້ແກ່ພວກທ່າ ເພາະແມ່ ພຣະອົງນີ້ແຫລະ, ທີ່ພຣະເຈົ້າຄືພຣະບິດາໄດ້ຊົງປະທັບຕາໝາຍໄວ້ແລ້ວ."
28 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ພວກຂ້າ ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດປະກາ ໃດ ຈຶ່ງຈະເຮັດກິດຈະກາ ຂອງພຣະອົງໄດ້."
29 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ແມ່ ກິດຈະກາ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືກາ ທີ່ທ່າ ທັງຫລາຍວາງໃຈໃ ທ່າ ທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ມາ."
30 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ດັ່ງນັ້ນທ່າ ຈະເຮັດໝາຍສຳຄັ ອັ ໃດ ເພື່ອພວກຂ້າ ້ອຍຈະໄດ້ເຫັ ແລະວາງໃຈໃ ທ່າ ມີກາ ອັ ໃດທີ່ທ່າ ຈະເຮັດແດ່.
31 ບັ ພະບຸລຸດຂອງພວກຂ້າ ້ອຍໄດ້ກິ ມາ າໃ ປ່າ ດັ່ງຄຳທີ່ຂຽ ໄວ້ວ່າ, 'ພຣະອົງຊົງປະທາ ອາຫາ ຈາກສະຫວັ ໃຫ້ເຂົາກິນ'."
32 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຈິງວ່າ ອາຫາ ທີ່ມາຈາກສະຫວັ ນັ້ນບໍ່ແມ່ ໂມເຊເອົາໃຫ້ພວກທ່າ ແຕ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງເປັ ຜູ້ປະທາ ອາຫາ ອັ ແທ້ ຊຶ່ງມາຈາກສະຫວັ ໃຫ້ແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍ.
33 ເພາະວ່າອາຫາ ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທາ ນັ້ນ ຄືທ່າ ທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັ ແລະປະທາ ຊີວິດໃຫ້ແກ່ໂລກ."
34 ເຂົາຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, " າຍເຈົ້າເອີຍ, ຈົ່ງປະທາ ອາຫາ ນັ້ນໃຫ້ພວກຂ້າ ້ອຍມີຢູ່ສະເໝີ."
35 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາເປັ ອາຫາ ທິບແຫ່ງຊີວິດ ຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາຈະບໍ່ຢາກເຂົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃ ເຮົາຈະບໍ່ຫິວ ້າຈັກເທື່ອ.
36 ແຕ່ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍແລ້ວວ່າ ພວກທ່າ ໄດ້ເຫັ ເຮົາແລ້ວແຕ່ກໍຍັງບໍ່ເຊື່ອ.
37 ສາລະພັດທີ່ພຣະບິດາຊົງປະທາ ໃຫ້ແກ່ເຮົາຈະມາຫາເຮົາ ແລະຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາ ເຮົາຈະບໍ່ຖິ້ມອອກໄປພາຍ ອກຈັກເທື່ອ.
38 ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັ ບໍ່ແມ່ ເພື່ອຈະເຮັດຕາມໃຈຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ເພື່ອເຮັດຕາມພະໄທຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.
39 ອັ ນີ້ແຫລະ, ແມ່ ້າພຣະໄທຂອງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ຄືໃຫ້ເຮົາຮັກສາທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງມອບໄວ້ກັບເຮົານັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ສິ່ງໃດສູ ຫາຍໄປແຕ່ໃຫ້ເປັ ຄື ມາໃ ວັ ສຸດທ້າຍ.
40 ເພາະນີ້ແຫລະ, ເປັ ້າພຣະໄທພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຄືໃຫ້ທຸກຄົ ທີ່ເຫັ ພຣະບຸດ ແລະວາງໃຈໃ ພຣະບຸດນັ້ນ ໄດ້ມີຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັ ຄື ມາໃ ວັ ສຸດທ້າຍ."
41 ດັ່ງນັ້ນພວກຢິວຈຶ່ງພາກັ ຈົ່ມໃຫ້ພຣະອົງເພາະພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ເຮົາເປັ ອາຫາ ທິບທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ."
42 ເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ, "ຄົ ນີ້ບໍ່ແມ່ ລູກຂອງໂຢເຊບຫລື ພໍ່ແມ່ຂອງລາວເຮົາກໍຮູ້ຈັກ ເຫດສັ ໃດຄົ ນີ້ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ເຮົາໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ."
43 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຢ່າໄດ້ຈົ່ມເທາະ.
44 ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາຫາເຮົາໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມານັ້ນຈະຊົງຊັກ ໍາໃຫ້ເຂົາມາ ແລະຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຄື ມາໃ ວັ ສຸດທ້າຍ.
45 ມີຄຳຂຽ ໄວ້ໃ ຄຳພີຜູ້ປະກາດພຣະທຳວ່າ 'ຄົນທັງຫລາຍຈະຮັບຄວາມສອ ຈາກພຣະເຈົ້າ' ທຸກຄົ ທີ່ໄດ້ຍິ ໄດ້ຟັງ ແລະໄດ້ຮຽ ຮູ້ຈາກພຣະເຈົ້າກໍມາຫາເຮົາ.
46 ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຫັ ພຣະບິດາ ອກຈາກຜູ້ທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ເຫັ ພຣະບິດາແລ້ວ.
47 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃ ເຮົາກໍມີຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ.
48 ເຮົາເປັ ອາຫາ ທິບຂອງຊີວິດ.
49 ບັ ພະບຸລຸດຂອງທ່າ ທັງຫລາຍໄດ້ກິ ມາ າໃ ປ່າ ແລະເຂົາໄດ້ຕາຍໄປ.

50 ນີ້ແຫລະ, ເປັ ອາຫາ ທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັ ເພື່ອຜູ້ທີ່ກິ ແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍ.
51 ເຮົາເປັ ອາຫາ ທີ່ມີຊີວິດຊຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັ ຖ້າຜູ້ໃດກິ ອາຫາ ນີ້ແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນຈະມີຊີວິດສືບ ໆ ໄປເປັ ິດ ແລະອາຫາ ທີ່ຝ່າຍເຮົາຈະໃຫ້ເພື່ອເປັ ຊີວິດຂອງໂລກນັ້ນ ກໍຄືເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ."
52 ເຫດສັ ນີ້ພວກຢິວຈຶ່ງຖາມກັ ວ່າ, "ຜູ້ນີ້ຈະເອົາເນື້ອຕົວຂອງຕົ ໃຫ້ເຮົາກິ ໄດ້ຢ່າງໃດ."
53 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າພວກທ່າ ບໍ່ກິ ເນື້ອຕົວ ແລະບໍ່ດື່ມເລືອດຂອງບຸດມະ ຸດທ່າ ກໍບໍ່ມີຊີວິດໃ ຕົວທ່າ .
54 ຜູ້ທີ່ກິ ເນື້ອຕົວແລະດື່ມເລືອດຂອງເຮົາກໍມີຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັ ຄື ມາໃ ວັ ສຸດທ້າຍ.
55 ເພາະວ່າເນື້ອຕົວຂອງເຮົາເປັ ອາຫາ ອັ ແທ້ ແລະເລືອດຂອງເຮົາກໍເປັ ຂອງດື່ມອັ ແທ້.
56 ຜູ້ທີ່ກິ ເນື້ອຕົວແລະດື່ມເລືອດຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຕັ້ງຢູ່ໃ ເຮົາ ແລະເຮົາຕັ້ງຢູ່ໃ ຜູ້ນັ້ນ.
57 ພຣະບິດາຜູ້ຊົງພຣະຊົ ຢູ່ໄດ້ໃຊ້ເຮົາມາ ແລະເຮົາມີຊີວິດຢູ່ເພາະພຣະບິດາສັ ໃດຜູ້ທີ່ຈະກິ ເຮົາກໍຈະມີຊີວິດເພາະເຮົາສັນນັ້ນ.
58 ນີ້ແຫລະ, ເປັ ອາຫາ ຊຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັ ບໍ່ເໝືອ ກັບອາຫາ ທີ່ພວກບັ ພະບຸລຸດຂອງທ່າ ທັງຫລາຍໄດ້ກິ ແລ້ວຕາຍໄປ ຜູ້ທີ່ກິອາຫາ ນີ້ຈະມີຊີວິດສືບ ໆ ໄປເປັ ນິດ."
59 ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ພຣະອົງຊົງກ່າວໃ ໂຮງທຳມະເທສະໜາ ຂະ ະທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອ ຢູ່ເມືອງກາເປ າອູມ.

ຖ້ອຍຄຳທີ່ໃຫ້ມີຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ

60 ເມື່ອໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຫລາຍຄົນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຖ້ອຍຄຳນີ້ແຂງແຮງ ໃຜຈະຟັງໄດ້."
61 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຊາບດ້ວຍພຣະອົງເອງວ່າພວກສາວົກໄດ້ຈົ່ມເຖິງເລື່ອງນັ້ນ ຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ເລື່ອງນີ້ເຮັດໃຫ້ພວກທ່າ ສະດຸດໃຈຫລື.
62 ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍຈະເຫັ ບຸດມະ ຸດຂຶ້ນເມືອຍັງບ່ອ ທີ່ທ່າ ຢູ່ແຕ່ກ່ອ ນັ້ນ ພວກທ່າ ຈະວ່າຢ່າງໃດ.
63 ພຣະວິ ຍາ ຊົງເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ ສ່ວ ເນື້ອກາຍບໍ່ມີປະໂຫຍດອັ ໃດ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ທ່າ ທັງຫລາຍນັ້ນເປັ ວິ ຍາ ແລະເປັ ຊີວິດ.
64 ແຕ່ມີບາງຄົ ໃ ພວກທ່າ ຍັງບໍ່ເຊື່ອຢູ່," (ເພາະພຣະເຢຊູຊົງຊາບແຕ່ເດີມແລ້ວວ່າຜູ້ທີ່ເຊື່ອນັ້ນແມ່ ຜູ້ໃດ ແລະແມ່ ຜູ້ໃດທີ່ຈະທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ).
65 ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມາເຖິງເຮົາໄດ້ ອກຈາກພຣະບິດາຈະຊົງໂຜດຜູ້ນັ້ນ."
66 ດ້ວຍເຫດນັ້ນພວກລູກສິດຂອງພຣະອົງຫລາຍຄົ ຈຶ່ງທໍ້ຖອຍ ບໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງຕໍ່ໄປອີກ.
67 ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບສິບສອງຄົ ນັ້ນວ່າ, "ພວກທ່າ ເດຢາກຖອຍໜີເໝືອ ກັ ຫລື."
68 ຝ່າຍຊີໂມ ທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, " າຍເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້າ ້ອຍຈະໜີໄປຫາຜູ້ໃດ ທ່າ ມີຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງໃຫ້ມີຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ.
69 ພວກຂ້າ ້ອຍເຊື່ອແລ້ວ ແລະຊາບວ່າທ່າ ເປັ ຜູ້ບໍລິສຸດມາຈາກພຣະເຈົ້າ."
70 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົານີ້ແຫລະ, ໄດ້ເລືອກພວກທ່າ ສິບສອງຄົ ໄວ້ບໍ່ແມ່ ຫລື ແລະຄົ ໜຶ່ງໃ ພວກທ່າ ກໍເປັ ມາ ຮ້າຍ."
71 ພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງຢູດາລູກຊາຍຂອງຊີໂມ ອິສະກາຣີອົດ ເພາະແມ່ ຜູ້ທີ່ຈະທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ ຄືຄົ ໜຶ່ງໃ ພວກສິບສອງຄົ ນັ້ນ.

ບົດທີ 7

ພວກ ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ວາງໃຈໃ ພຣະອົງ

1 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດທ່ອງທ່ຽວໄປຕາມແຂວງຄາລີເລ ບໍ່ຊົງປະສົງຈະສະເດັດໄປໃ ແຂວງຢູດາຍ ເພາະພວກຢິວຫາໂອກາດທີ່ຈະຂ້າພຣະອົງເສຍ.
2 ຂະ ະນັ້ນໃກ້ຈະເຖິງເທດສະກາ ຕັ້ງທັບອາໄສຂອງຊາດຢິວແລ້ວ.

3 ພວກ ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າຈົ່ງອອກຈາກທີ່ນີ້ໄປຍັງແຂວງຢູດາຍ ເພື່ອພວກສາວົກຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັ ກິດຈະກາ ທີ່ເຈົ້າເຮັດຢູ່ນັ້ນ.

4 ເພາະວ່າບໍ່ຫ່ອ ມີຜູ້ໃດເຮັດອັ ໃດໃ ທີ່ລັບ ເມື່ອຜູ້ນັ້ນຢາກໃຫ້ຕົວປະກົດ ຖ້າເຈົ້າເຮັດກາ ເຫລົ່ານີ້ຈົ່ງສະແດງຕົວໃຫ້ປະກົດແກ່ໂລກເສຍ.”

5 (ເພາະວ່າເຖິງແມ່ ພວກ ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ເຊື່ອໃ ພຣະອົງ.)

6 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ເວລາກໍາ ົດຂອງເຮົາຍັງບໍ່ເຖິງເທື່ອ ແຕ່ເວລາຂອງພວກເຈົ້າກໍມີຢູ່ສະເໝີ.

7 ໂລກຈະກຽດຊັງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ແຕ່ວ່າມັ ຊັງເຮົາ ເພາະເຮົາເປັ ພະຍາ ວ່າກິດຈະກາ ຂອງໂລກນັ້ນຊົ່ວຮ້າຍ.

8 ພວກເຈົ້າຈົ່ງຂຶ້ນໄປໃ ເທດສະກາ ນັ້ນເສຍ ຝ່າຍເຮົາຍັງບໍ່ຂຶ້ນໄປໃ ເທດສະກາ ນັ້ນເພາະວ່າຍັງບໍ່ເຖິງກໍາ ົດເວລາຂອງເຮົາ.”

9 ເມື່ອຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງກໍຍັງໄດ້ປະທັບຢູ່ໃ ແຂວງຄາລີເລຕໍ່ໄປ.

ພຣະເຢຊູໃ ເທດສະກາ ຕັ້ງທັບອາໄສ

10 ແຕ່ເມື່ອພວກ ້ອງຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໄປໃ ງາ ເທດສະກາ ນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດຕາມຂຶ້ນໄປເໝືອ ກັ ແຕ່ສະເດັດໄປທາງລັບບໍ່ເປີດເຜີຍ.

11 ເທດສັນນັ້ນພວກຢິວໄດ້ຊອກຫາພຣະອົງໃ ເທດສະກາ ນັ້ນແລະຖາມວ່າ, “ຄົ ຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃສ.”

12 ສ່ວ ປະຊາຊົ ກໍຊຸ່ມກັ ຫລາຍເວົ້າເຖິງເລື່ອງພຣະອົງ ລາງຄົ ເວົ້າວ່າ, “ເປັ ຄົ ດີ” ແຕ່ຄົ ອື່ນວ່າ, “ບໍ່ແມ່ ແຕ່ເພິ່ນເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົ ຫລົງຜິດໄປ.”

13 ແຕ່ເຖິງປາ ນັ້ນບໍ່ມີໃຜກ້າເວົ້າເຖິງພຣະອົງຢ່າງເປີດເຜີຍເພາະຢ້າ ພວກຢິວ.

14 ຄັ ເຖິງເຄິ່ງເທດສະກາ ນັ້ນແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປຍັງບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ແລະຊົງສັ່ງສອ .

15 ພວກຢິວພາກັ ປະຫລາດໃຈເວົ້າກັ ວ່າ, “ຄົ ຜູ້ນີ້ມີຄວາມຮູ້ມາແຕ່ໃສເມື່ອບໍ່ໄດ້ຮໍ່າຮຽນ.”

16 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຄໍາສອ ຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ ຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ເປັ ຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.

17 ຖ້າຜູ້ໃດເຕັມໃຈຍອມເຮັດຕາມພຣະໄທຂອງພຣະອົງ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຮູ້ວ່າຄໍາສອ ນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຫລືວ່າເຮົາປາກຕາມໃຈຊອບຂອງເຮົາເອງ.

18 ຜູ້ໃດປາກຕາມໃຈຊອບຂອງຕົ ເອງ ຜູ້ນັ້ນກໍສະແຫວງກຽດສໍາລັບຕົ ເອງ ແຕ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງກຽດໃຫ້ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ຕົ ມາ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັ ຄົ ຈິງ ແລະບໍ່ມີອະທໍາໃ ຕົວ.

19 ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ພຣະບັ ຍັດແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ແມ່ ຫລື ແລະໃ ພວກທ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັກຄົ ເຮັດຕາມພຣະບັ ຍັດນັ້ນ ທ່າ ທັງຫລາຍຊອກຫາຈະຂ້າເຮົາເຮັດຫຍັງ.”

20 ປະຊາຊົ ຕອບວ່າ, “ເຈົ້າມີຜີຮ້າຍສິງຢູ່ ແມ່ ໃຜຊອກຫາຈະຂ້າເຈົ້າ.”

21 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຮັດກິດຈະກາ ອັ ໜຶ່ງ ແລະພວກທ່າ ກໍປະຫລາດໃຈເພາະເຫດກາ ນັ້ນ.

22 ໂມເຊໄດ້ຕັ້ງພິທີຕັດໃຫ້ທ່າ ທັງຫລາຍ (ບໍ່ແມ່ ໄດ້ມາຈາກໂມເຊແຕ່ມາຈາກບັ ພະບລຸດ) ແລະໃ ວັ ຊະບາໂຕ ທ່າ ທັງຫລາຍກໍຍັງໃຫ້ຄົ ຮັບພິທີຕັດ.

23 ຖ້າເຂົາຍັງໃຫ້ຄົ ຮັບພິທີຕັດໃ ວັ ຊະບາໂຕ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລ່ວງລະເມີດພຣະບັ ຍັດຂອງໂມເຊ ທ່າ ທັງຫລາຍຈະຄຽດເຮົາເພາະເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄົ ໜຶ່ງດີເປັ ປົກກະຕິໃ ວັ ຊະບາໂຕຫລື.

24 ຢ່າຕັດສິ ຕາມທີ່ເຫັ ພາຍ ອກ ແຕ່ຈົ່ງຕັດສິ ຕາມທາງຍຸດຕິທໍາ.”

ນີ້ຫລືພຣະຄຣິດ

25 ຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມລາງຄົ ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຄືນຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ເຂົາຊອກຫາຈະຂ້າເສຍບໍ່ແມ່ ຫລື.

26 ເບິ່ງແມ, ເພິ່ນກ່າວຖ້ອຍເປີດເຜີຍ ແລະເຂົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງພວກເຈົ້າ າຍຮູ້ຄັກບໍ່ວ່າຄົ ນີ້ແມ່ ພຣະຄຣິດ.

27 ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າຄົ ນີ້ມາແຕ່ໃສ ແຕ່ຝ່າຍພຣະຄຣິດ, ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າມາແຕ່ໃສ.”

28 ເຫດສັ ນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງສັ່ງສອ ດ້ວຍສຽງອັ ດັງໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ວ່າ, "ສ່ວນເຮົາທ່າ ທັງຫລາຍກໍຮູ້ຈັກທັງຮູ້ວ່າເຮົາມາແຕ່ໃສ
ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາໂດຍລຳພັງຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມານັ້ນກໍສັດຈິງ ພຣະອົງນັ້ນພວກທ່າ ກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ.
29 ຝ່າຍເຮົາກໍຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເພາະເຮົາມາຈາກພຣະອົງແລະແມ່ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ."
30 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາາຈະຈັບພຣະອົງ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍື່ນມືຈັບເພາະຍັງບໍ່ເຖິງກຳ ົດເວລາຂອງພຣະອົງເທື່ອ.
31 ແຕ່ມີຫລາຍຄົ ໃ ໝູ່ປະຊາຊົ ໄດ້ວາງໃຈໃ ພຣະອົງແລະເວົ້າວ່າ, "ເມື່ອພຣະຄຣິດ ສະເດັດມານັ້ນ ພຣະອົງຈະເຮັດໝາຍສຳຄັ ຫລາຍ
ກວ່າຜູ້ນີ້ຫລື."

ໃຊ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄປຈັບພຣະເຢຊູ

32 ເມື່ອພວກຟາລິຊາຍໄດ້ຍິ ປະຊາຊົ ຊຸ່ມກັ ເວົ້າເຖິງເລື່ອງພຣະອົງຢ່າງນັ້ນ ພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ກັບພວກຟາລິຊາຍ ຈຶ່ງໃຊ້ເຈົ້າໜ້າທີ່
ໄປຈັບພຣະອົງ.
33 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ເຮົາຈະຢູ່ກັບທ່າ ທັງຫລາຍຕໍ່ໄປອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລ້ວຈະກັບໄປຫາພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.
34 ທ່າ ທັງຫລາຍຈະຊອກຫາເຮົາແຕ່ຈະບໍ່ພົບເຮົາ ແລະບ່ອ ເຮົາຢູ່ນັ້ນພວກທ່າ ຈະເຂົ້າໄປບໍ່ໄດ້."
35 ພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າກັ ວ່າ, "ຄົ ນີ້ຈະ ຈະໄປໃສ ທີ່ເຮົາຈະຫາບໍ່ພົບ ເພິ່ນຈະໄປຫາພວກຄົ ທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປຢູ່ຖ້າມກາງຄົ ຕ່າງຊາດ
ແລະສັ່ງສອ ຄົ ຕ່າງຊາດນັ້ນຫລື.
36 ຄຳນີ້ເປັ ຢ່າງໃດໝໍທີ່ເພິ່ນກ່າວວ່າ 'ທ່ານທັງຫລາຍຈະຊອກຫາເຮົາແຕ່ຈະບໍ່ພົບເຮົາ ແລະບ່ອ ເຮົາຢູ່ນັ້ນທ່າ ຈະເຂົ້າໄປບໍ່ໄດ້'."

ແມ່ ້າອັ ມີຊີວິດ

37 ໃ ວັ ສຸດທ້າຍຂອງງາ ເທດສະກາ ຊຶ່ງເປັ ວັ ໃຫຍ່ນັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງຢື ແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ຖ້າຜູ້ໃດຫິວ ຜູ້ນັ້ນຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ
ດື່ມ.
38 ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃ ເຮົາແມ່ ້າອັ ມີຊີວິດຈະໄຫລອອກຈາກພາຍໃ ຜູ້ນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະຄຳພີກ່າວໄວ້ແລ້ວ."[ກ]
39 ສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວນັ້ນໝາຍເຖິງພຣະວິ ຍາ ຊຶ່ງຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃ ພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບ ເຫດວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ຊົງປະທາ ພຣະວິຍາ ໃຫ້ ເພາະ
ພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ໄດ້ຊົງຮັບສະຫງ່າລາສີ.

ຄວາມເຫັ ແຕກແຍກກັ ໃ ໝູ່ປະຊາຊົ

40 ເມື່ອປະຊາຊົ ໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນລາງຄົ ໄດ້ເວົ້າກັ ວ່າ, "ຜູ້ນີ້ເປັ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳນັ້ນແທ້."
41 ຄົ ອື່ນເວົ້າວ່າ, "ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ແມ່ ພຣະຄຣິດ" ແຕ່ຄົ ອື່ນອີກເວົ້າວ່າ, "ພຣະຄຣິດຈະມາຈາກຄາລິເລຫລື.
42 ພຣະຄຳພີກ່າວໄວ້ ບໍ່ແມ່ ຫລືວ່າພຣະຄຣິດຈະມາຈາກເຊື້ອວົງຂອງດາວິດ ແລະມາຈາກບ້າ ເບດເລເຮັມຊຶ່ງດາວິດຢູ່ນັ້ນ.
43 ເຫດສັນນັ້ນປະຊາຊົ ຈຶ່ງມີຄວາມເຫັ ແຕກແຍກກັ ໃ ເລື່ອງພຣະອົງ.
44 ລາງຄົ ໃ ໝູ່ເຂົານັ້ນມີໃຈຢາກຈັບພຣະອົງ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜຍື່ນມືຈັບເອົາ.
45 ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈຶ່ງກັບໄປຫາພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ແລະພວກຟາລິຊາຍ ແລະພວກນັ້ນໄດ້ຖາມເຈົ້າໜ້າທີ່ວ່າ, "ເປັ ຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຈັບມັ ມາ."
46 ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕອບວ່າ, "ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເວົ້າເໝືອ ຄົ ນັ້ນຈັກເທື່ອ."
47 ພວກຟາລິຊາຍຕອບເຂົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າຖືກຊັກຈູງໃຫ້ຫລົງໄປເໝືອ ກັ ຫລື.
48 ມີຄົ ໃດແດ່ໃ ພວກເຈົ້າ າຍຫລືພວກຟາລິຊາຍເຊື່ອຖືຄົ ນັ້ນ.
49 ແຕ່ປະຊາຊົ ໝູ່ນີ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະບັ ຍັດກໍຖືກຊົງປ້ອຍຢູ່ແລ້ວ."
50 ີໂກເດມ ຜູ້ໄດ້ມາຫາພຣະອົງຄາວກ່ອ ນັ້ນແລະເປັ ຄົ ໜຶ່ງໃ ພວກເຂົາ ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາວ່າ,
51 "ກົດໝາຍຂອງເຮົາບໍ່ຕັດສິ ຄົ ໃດໂດຍທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາກ່ອ ແລະຮູ້ວ່າເຂົາໄດ້ເຮັດອັ ໃດແດ່."

52 ເຂົາກໍຕອບ ິໂກເດມວ່າ, "ທ່ານມາຈາກຄາລິເລເໝືອ ກັ ຫລືຈຶ່ງຄ□ຫາເບິ່ງ ແລ້ວທ່າ ຈະເຫັ ວ່າບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະທຳຈັກຄົ ເກີດມາ
ຈາກຄາລິເລ."
53 [ແລ້ວຕ່າງຄົ ກໍຕ່າງກັ ໄປເຮືອ ຂອງຄົ .

ບົດທີ 8

ຜູ້ຍິງຄົ ໜຶ່ງຖືກຈັບຖາ ຫລິ້ນຊູ້

1 ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຍັງພູໝາກກອກເທດ.
2 ເມື່ອຮຸ່ງເຊົ້າພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ອີກ ພົ ລະເມືອງທັງໝົດກໍພາກັ ມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງກໍປະທັບນັ່ງຕັ້ງຕົ້ນ
ສັ່ງສອ ເຂົາ.
3 ພວກ ັກທຳແລະພວກຟາລິຊາຍໄດ້ພາຜູ້ຍິງຄົ ໜຶ່ງມາ ຍິງຄົ ນີ້ເຂົາໄດ້ຈັບໃ ຖາ ຫລິ້ນຊູ້ ແລະເຂົາໄດ້ໃຫ້ຍິງນັ້ນຢື ຢູ່ຖ້າມກາງຝູງຊົ .
4 ເຂົາທູ ພຣະອົງວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ຍິງຄົ ນີ້ເຂົາຈັບໄດ້ເມື່ອກຳລັງຫລິ້ນຊູ້ຢູ່.
5 ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ໃ ພຣະບັ ຍັດວ່າ ໃຫ້ເອົາຫີ ຄວ່າງໃສ່ຄົ ຢ່າງນີ້ໃຫ້ຕາຍ ສ່ວ ທ່າ ເດ, ຈະວ່າຢ່າງໃດ."
6 ເຂົາເວົ້າຢ່າງນີ້ເພື່ອທົດລອງ ຫວັງຈະຫາເຫດຟ້ອງພຣະອົງໄດ້ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງ ້ອມພຣະກາຍລົງໃຊ້ນິ້ວພຣະຫັດຂຽ ທີ່ດິ .
7 ເມື່ອເຂົາຍັງຖາມຕໍ່ໄປຢູ່ ພຣະອົງຊົງຢື ຂຶ້ນກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຜູ້ໃດໃ ພວກເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີຜິດບາບ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາຫີ ຄວ່າງໃສ່ຍິງນີ້ກ່ອນໝູ່."
8 ແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງ ້ອມພຣະກາຍລົງຂຽ ທີ່ດິ ອີກ.
9 ແຕ່ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນກໍອອກໄປເທື່ອລະຄົ ຈົ ໝົດ ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ຄົ ແກ່ໄປ ຍັງເຫລືອຢູ່ແຕ່ພຣະເຢຊູກັບຍິງຄົ ນັ້ນທີ່ຢື ຢູ່ຖ້າມກາງນັ້ນ.
10 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເງີຍຂຶ້ນກໍຊົງຖາມຍິງນັ້ນວ່າ, "ນາງເອີຍ, ພວກເຂົາໄປໃສໝົດ ບໍ່ມີໃຜລົງໂທດເຈົ້າຫລື."
11 າງທູ ຕອບວ່າ, "ບໍ່ມີໃຜ, າຍເອີຍ" ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ າງວ່າ, "ເຮົາກໍບໍ່ລົງໂທດເຈົ້າເໝືອ ກັ ຈົ່ງໄປເສຍ ຕໍ່ໄປຢ່າເຮັດຜິດອີກ."]

ພຣະເຢຊູຊົງເປັ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ

12 ອີກເທື່ອໜຶ່ງພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ ຜູ້ທີ່ຕາມເຮົາມາຈະບໍ່ທ່ຽວໄປໃ ທີ່ມືດ ແຕ່ຈະມີ
ຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຊີວິດ."
13 ແລ້ວພວກຟາລິຊາຍກ່າວຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, "ທ່າ ເປັ ພະຍາ ໃຫ້ແກ່ຕົວທ່າ ເອງ ຄຳພະຍາ ຂອງທ່າ ກໍບໍ່ຈິງ."
14 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຖິງວ່າເຮົາເປັ ພະຍາ ໃຫ້ແກ່ຕົວເຮົາເອງ ຄຳພະຍາ ຂອງເຮົາກໍເປັ ຄວາມຈິງ ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາມາແຕ່ໃສ
ແລະຈະໄປໃສ ແຕ່ຝ່າຍທ່າ ທັງຫລາຍກໍບໍ່ຮູ້ວ່າເຮົາມາແຕ່ໃສແລະຈະໄປໃສ.
15 ທ່າ ທັງຫລາຍຕັດສິ ຕາມທຳມະດາມະ ຸດ ຝ່າຍເຮົາກໍບໍ່ຕັດສິ ໃຜ.
16 ແຕ່ເຖິງແມ່ ເຮົາຈະຕັດສິ ກາ ຕັດສິ ຂອງເຮົາກໍຖືກ ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ຕັດສິ ໂດຍລຳພັງເຮົາຜູ້ດຽວ ແຕ່ເຮົາຕັດສິ ຮ່ວມກັບພຣະບິດາຜູ້ຊົງ
ໃຊ້ເຮົາມາ.
17 ໃ ພຣະບັ ຍັດຂອງທ່າ ທັງຫລາຍມີຄຳຂຽ ໄວ້ວ່າ ຄຳພະຍາ ຂອງສອງຄົ ກໍເປັ ຄວາມຈິງ.
18 ຝ່າຍເຮົາເປັ ພະຍາ ໃຫ້ແກ່ຕົວເຮົາເອງແລະພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາກໍເປັ ພະຍາ ໃຫ້ແກ່ເຮົາເໝືອ ກັ ."
19 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ພຣະບິດາຂອງທ່າ ຢູ່ໃສ" ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຕົວເຮົາກໍດີ ພຣະບິດາຂອງເຮົາກໍດີ ທ່າ ທັງ
ຫລາຍກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ ຖ້າພວກທ່າ ຮູ້ຈັກເຮົາກໍຄົງຮູ້ຈັກພຣະບິດາຂອງເຮົາເໝືອ ກັ .
20 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ໃ ບ່ອ ຕັ້ງຕູ້ຖວາຍຊັບ ຂະ ະທີ່ຊົງສັ່ງສອ ໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັບພຣະອົງເພາະຍັງບໍ່ເຖິງ
ກຳ ົດເວລາຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງບໍ່ຊົງເປັ ຝ່າຍໂລກ

21 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາອີກວ່າ, "ເຮົາຈະຈາກໄປແລະທ່າ ທັງຫລາຍຈະຊອກຫາເຮົາ ແລະຈະຕາຍໃ ຄວາມຜິດບາບຂອງທ່າ ບ່ອ
ທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນພວກທ່າ ຈະໄປບໍ່ໄດ້."
22 ພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າກັ ວ່າ, "ລາວຈະຂ້າຕົວຕາຍເສຍຫລື ເພາະລາວກ່າວວ່າ ບ່ອ ທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນພວກທ່າ ໄປບໍ່ໄດ້."
23 ພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍເປັ ຂອງເບື້ອງລຸ່ມ ຝ່າຍເຮົາເປັ ຂອງເບື້ອງເທິງ ພວກທ່າ ເປັ ຝ່າຍໂລກນີ້ ເຮົາບໍ່ເປັ ຝ່າຍ
ໂລກນີ້.
24 ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈຶ່ງບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ພວກທ່າ ຈະຕາຍໃ ຄວາມຜິດບາບຂອງທ່າ ເພາະວ່າຖ້າທ່າ ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອວ່າ ເຮົານີ້ແຫລະ,
ເປັ ຜູ້ນັ້ນ ພວກທ່າ ຈະຕ້ອງຕາຍໃ ບາບຂອງຕົນ."
25 ເຂົາທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ຝ່າຍທ່າ ທ່າ ແມ່ ໃຜ" ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາເປັ ເໝືອ ທີ່ເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່າ ຕັ້ງແຕ່ຕ□ນັ້ນ.[ກ]
26 ເຮົາມີຂໍ້ຄວາມຫລາຍປະກາ ທີ່ຈະກ່າວແລະຕັດສິ ພວກທ່າ ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມານັ້ນຊົງເປັ ສັດຈິງ ແລະສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິ ຈາກ
ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ເຮົາກໍກ່າວແກ່ໂລກ."
27 ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາເຖິງເລື່ອງພຣະບິດາ.
28 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເມື່ອທ່າ ທັງຫລາຍຈະໄດ້ຍົກບຸດມະ ຸດຂຶ້ນແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່າ ຈະຮູ້ວ່າ ເຮົານີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້
ນັ້ນ ແລະຮູ້ວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດຕາມໃຈຊອບ ແຕ່ພຣະບິດາໄດ້ຊົງສອ ເຮົາຢ່າງໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນັ້ນ.
29 ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາກໍຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງປະເຮົາໄວ້ໃຫ້ຢູ່ຜູ້ດຽວ ເພາະວ່າເຮົາເຮັດຕາມຊອບພຣະໄທຂອງພຣະອົງຢູ່
ສະເໝີ."
30 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານັ້ນມີຫລາຍຄົ ໄດ້ເຊື່ອໃ ພຣະອົງ.

ຄວາມຈິງຈະເຮັດໃຫ້ເປັ ອິດສະຫລະ

31 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ພວກຢິວທີ່ເຊື່ອຖືໃ ພຣະອົງວ່າ, "ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃ ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ພວກທ່າ ກໍເປັ ສາວົກແທ້
ຂອງເຮົາ.
32 ແລ້ວພວກທ່າ ຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ ແລະຄວາມຈິງນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່າ ເປັ ອິດສະຫລະ."
33 ເຂົາທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, "ພວກເຮົາເປັ ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັ ຂ້ອຍຂ້າຂອງຜູ້ໃດຈັກເທື່ອ ເປັ ຫຍັງທ່າ ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
'ພວກທ່າ ຈະເປັ ອິດສະຫລະ'."
34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທຸກຄົ ທີ່ເຄີຍເຮັດກາ ຜິດບາບກໍເປັ ຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມບາບ.
35 ຂ້ອຍຂ້າບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃ ຄົວເຮືອ ຕະຫລອດໄປ ແຕ່ບຸດກໍຕັ້ງຢູ່ຕະຫລອດໄປ.
36 ເຫດສັນນັ້ນ, ຖ້າພຣະບຸດຈະເຮັດໃຫ້ທ່າ ທັງຫລາຍເປັ ອິດສະຫລະ ພວກທ່າ ກໍຈະເປັ ອິດສະຫລະແທ້ຈິງ.
37 ເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າທ່າ ທັງຫລາຍເປັ ເຊື້ອສາຍຂອງທ່າ ອັບຣາຮາມ ແຕ່ພວກທ່າ ຊອກຫາຈະຂ້າເຮົາເສຍ ເພາະວ່າຄຳສອ ຂອງເຮົາບໍ່ເຂົ້າສູ່
ໃຈຂອງພວກທ່າ .
38 ເຮົາເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຫັ ເມື່ອຢູ່ກັບພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຝ່າຍພວກທ່າ ໄດ້ເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ທ່າ ໄດ້ຍິ ຈາກພໍ່ຂອງທ່ານ."

ພໍ່ຂອງທ່າ ຄືມາ

39 ເຂົາທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, "ອັບຣາຮາມເປັ ພໍ່ຂອງພວກເຮົາ" ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍເປັ ລູກຂອງອັບຣາ
ຮາມແລ້ວ ທ່າ ກໍຈະເຮັດສິ່ງທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ເຮັດ.
40 ແຕ່ບັດນີ້ທ່າ ທັງຫລາຍຫາໂອກາດຈະຂ້າເຮົາ ຜູ້ໄດ້ບອກເຖິງຄວາມຈິງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິ ມາຈາກພຣະເຈົ ກາ ຢ່າງນີ້ອັບຣາຮາມບໍ່ໄດ້ເຮັດ.
41 ທ່າ ທັງຫລາຍເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ພໍ່ຂອງພວກທ່າ ເຮັດ" ເຂົາຈຶ່ງທູ ຕອບວ່າ, "ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກກາ ຫລິ້ນຊູ້ ພວກເຮົາມີບິດາອົງ
ດຽວຄືພຣະເຈົ້າ."

42 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຖ້າພຣະເຈົ້າເປ ພຣະບິດາຂອງພວກທ່າ ແລ້ວ ທ່າ ກໍຈະຮັກເຮົາເພາະເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າແລະມາເຖິງທີ່ນີ້
ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາຕາມໃຈຊອບຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.
43 ເຫດສັ ໃດພວກທ່າ ຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ ນັ້ນເປ ເພາະພວກທ່າ ທົ ຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້.
44 ທ່າ ທັງຫລາຍມາຈາກພໍ່ຂອງທ່າ ຄືມາ , ພວກທ່າ ມີໃຈຢາກເຮັດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງພໍ່ທ່າ ມັ ເປ ຜູ້ຂ້າຄົ ຕັ້ງແຕ່ເດີມມາ
ແລ້ວ ແລະບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃ ຄວາມຈິງ ເພາະໃ ຕົວມັ ບໍ່ມີຄວາມຈິງ ເມື່ອມັ ເວົ້າຕົວະມັ ກໍເວົ້າຕາມສັ ດາ ຂອງມັ ເອງ ເພາະເປ ຜູ້ຕົວະແລະ
ເປ ພໍ່ຂອງກາ ຕົວະ.
45 ແຕ່ທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອເຮົາ ເພາະຝ່າຍເຮົາກໍກ່າວຄວາມຈິງ
46 ໃ ພວກທ່າ ມີຜູ້ໃດແດ່ທີ່ຢື ຢັ ໄດ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ເຮັດຜິດ ຖ້າເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງ ເປ ຫຍັງທ່າ ຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອເຮົາ.
47 ຜູ້ທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າກໍຍອມຟັງພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່າ ຈຶ່ງບໍ່ຟັງ.”

ພຣະເຢຊູຊົງເປ ຢູ່ກ່ອ ອັບຣາຮາມ

48 ພວກຢິວທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, “ທີ່ພວກເຮົາເວົ້າວ່າ ຕົວເປ ໄທຊາມາເຣຍແລະມີຜີຮ້າຍສິງຢູ່ນັ້ນ ບໍ່ຈິງຫລື.”
49 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບໍ່ມີຜີສິງ ແຕ່ເຮົາຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແຕ່ຝ່າຍພວກທ່າ ໝິ່ນປະໝາດເຮົາ.
50 ສ່ວ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຊອກຫາກຽດສຳລັບເຮົາເອງ ແຕ່ມີຜູ້ຫາໃຫ້ ແລະພຣະອົງນັ້ນກໍຊົງພິພາກສາ.
51 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຖືຮັກສາຄຳສອ ຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ເຫັ ຄວາມຕາຍຈັກເທື່ອ.”
52 ພວກຢິວທູ ພຣະອົງວ່າ, “ດຽວນີ້ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າຕົວມີຜີສິງຢູ່ ອັບຣາຮາມກໍຕາຍໄປແລ້ວ ແລະພວກປະກາດພຣະທຳກໍຕາຍໄປແລ້ວເໝືອ
ກັ ແລະຕົວເວົ້າວ່າ ‘ຖ້າຜູ້ໃດຖືຮັກສາຄຳສອ ຂອງເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ລົດຄວາມຕາຍຈັກເທື່ອ.’
53 ຕົວໃຫຍ່ກວ່າອັບຣາຮາມບິດາຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ຕາຍໄປແລ້ວນັ້ນຫລື ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳກໍຕາຍໄປແລ້ວເໝືອ ກັ ຕົວອວດອ້າງ
ວ່າຕົວເປ ຜູ້ໃດອີກ.”
54 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຖ້າເຮົາໃຫ້ກຽດແກ່ຕົວເຮົາເອງ ກຽດຂອງເຮົາກໍບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຫ້ກຽດແກ່ເຮົານັ້ນຄືພຣະບິດາຂອງ
ເຮົາ ຜູ້ຊຶ່ງພວກທ່າ ກ່າວວ່າ ຊົງເປ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່າ .
55 ພວກທ່າ ຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງ ຖ້າເຮົາເວົ້າວ່າເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເຮົາກໍເປ ຄົ ຕົວະເໝືອ ພວກທ່າ ແຕ່
ເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງແລະຖືຮັກສາພຣະທຳຂອງພຣະອົງ.
56 ອັບຣາຮາມ ພໍ່ຂອງພວກທ່າ ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິ ດີຈະໄດ້ເຫັ ວັ ຂອງເຮົາ ເພິ່ນໄດ້ເຫັ ແລ້ວແລະຊົມຊື່ນຍິ ດີ.”
57 ພວກຢິວທູ ພຣະອົງວ່າ, “ອາຍຸຕົວຍັງບໍ່ເຖິງຫ້າສິບປີ ຕົວໄດ້ເຫັ ອັບຣາຮາມແລ້ວຫລື.”
58 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ກ່ອ ອັບຣາຮາມເກີດ ເຮົານີ້ກໍເປ ຢູ່ແລ້ວ.”
59 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຈັບກ້ອ ຫີ ຈະຄວ່າງໃສ່ພຣະອົງ ແຕ່ພຣະເຢຊູຖືກຊົງບັງໄວ້ ແລ້ວສະເດັດອອກຈາກບໍລິເວ ພຣະວິຫາ .

ບົດທີ 9

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົ ໜຶ່ງຊຶ່ງຕາບອດແຕ່ກຳເ ີດ

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດໄປຊົງເຫັ ຊາຍຄົ ໜຶ່ງຕາບອດແຕ່ກຳເ ີດ.
2 ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດຜິດບາບຄົ ນີ້ຫລືພໍ່ແມ່ຂອງຄົ ລາວຈຶ່ງເກີດມາຕາບອດ.”
3 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ ຄົ ນີ້ຫລືພໍ່ແມ່ຂອງຄົ ໄດ້ເຮັດບາບ ແຕ່ເກີດມາເພື່ອໃຫ້ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າປະກົດໃ ຕົວຄົ ນີ້.
4 ເມື່ອຍັງເວັ ຢູ່ເຮົາທັງຫລາຍຕ້ອງເຮັດພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ເວລາກາງຄື ກໍຈະໄດ້ມາເຖິງ ຄືເວລາທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດ
ເຮັດກາ ໄດ້.
5 ຕາບໃດເຮົາຍັງຢູ່ໃ ໂລກເຮົາກໍເປ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ.”

6 ເມື່ອຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງຖົ່ມ ້ຳລາຍລົງດິ ແລະຊົງເຮັດໃຫ້ດິ ເປັ ດີນດ້ວຍ ້ຳລາຍນັ້ນ ແລ້ວຊົງເອົາດີນນັ້ນທາຕາຂອງຄົ ຕາບອດ,
7 ກັບທັງຊົງກ່າວຕໍ່ຄົ ນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງໄປລ້າງເສຍທີ່ສະຊີໂລອາມ" (ຊຶ່ງແປວ່າ ໃຊ້ໄປ) ລາວຈຶ່ງໄປລ້າງແລ້ວກັບມາກໍເຫັ ຮຸ່ງໄດ້.
8 ເຫດສັນນັ້ນພວກຄົ ໃກ້ຄຽງ ແລະຄົ ທີ່ເຄີຍເຫັ ລາວເປັ ຄົ ຂໍທາ ຢູ່ແຕ່ກ່ອ ຈຶ່ງເວົາວ່າ, "ຜູ້ນີ້ບໍ່ແມ່ ຄົ ທີ່ເຄີຍນັ່ງຂໍທາ ນັ້ນຫລື."
9 ບາງຄົ ຕອບວ່າ, "ແມ່ ຄົ ນັ້ນແຫລະ" ແຕ່ຄົ ອື່ນກໍວ່າ, "ບໍ່ແມ່ ແຕ່ລາວເໝືອ ຄົ ນັ້ນ" ສ່ວນຄົ ນັ້ນເອງກໍບອກວ່າ," ເຮົານີ້ແມ່ ຄົ ນັ້ນ ແຫລະ."
10 ເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, "ເປັ ຢ່າງໃດຕາຂອງເຈົາຈຶ່ງມື ອອກໄດ້."
11 ຄົ ນັ້ນໄດ້ຕອບວ່າ, "ຊາຍຄົ ໜຶ່ງຊື່ວ່າເຢຊູໄດ້ເຮັດຂີ້ດີນທາຕາຂອງເຮົາ ແລ້ວບອກເຮົາວ່າ 'ຈົ່ງໄປລ້າງທີ່ສະຊີໂລອາມ' ເຮົາຈຶ່ງໄປລ້າງ ແລ້ວກໍໄດ້ເຫັ ຮຸ່ງມາ."
12 ເຂົາຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃສ" ລາວຕອບວ່າ, "ເຮົາບໍ່ຮູ້."

ພວກຟາລິຊາຍສອບຖາມເລື່ອງກາ ຊົງໂຜດຄົ ຕາບອດ

13 ເຂົາຈຶ່ງພາຄົ ທີ່ຕາບອດແຕ່ກ່ອ ນັ້ນໄປຫາພວກຟາລິຊາຍ.
14 ວັ ໜຶ່ງ, ວັ ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດດີນປີດຕາຄົ ນີ້ແມ່ ວັ ຊະບາໂຕ.
15 ເຫດສັນນັ້ນພວກຟາລິຊາຍຈຶ່ງໄດ້ຖາມຜູ້ນັ້ນເໝືອ ກັ ວ່າ ເຮັດແ ວໃດຕົນຈຶ່ງເຫັ ຮຸ່ງໄດ້ ສ່ວ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ບອກເຂົາວ່າ, "ເພິ່ນໄດ້ເອົາຂີ້ດີນ ທາຕາຂອງຂ້າ ້ອຍ ແລ້ວຂ້າ ້ອຍໄດ້ໄປລ້າງຈຶ່ງເຫັ ຮຸ່ງໄດ້."
16 ເຫດສັນນັ້ນພວກຟາລິຊາຍລາງຄົ ເວົາວ່າ, "ຄົ ນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົາເພາະເພິ່ນບໍ່ຖືຮັກສາວັ ຊະບາໂຕ" ແຕ່ຄົ ອື່ນເວົາວ່າ, "ຄົ ບາບຈະເຮັດໝາຍສຳຄັ ແ ວນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ" ແລະເຂົາກໍແຕກແຍກບໍ່ຖືກຕ້ອງກັ .
17 ເຂົາຈຶ່ງຖາມຄົ ຕາບອດອີກວ່າ, "ເຈົ້າເດ, ເຈົາວ່າຢ່າງໃດເລື່ອງຄົ ນັ້ນໃ ກາ ທີ່ເພິ່ນໄດ້ປີດຕາຂອງເຈົ້າ" ຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, "ທ່າ ເປັ ຜູ້ ປະກາດພຣະທຳ."
18 ຝ່າຍພວກຢິວບໍ່ເຊື່ອວ່າ ຊາຍຄົ ນັ້ນເປັ ຕາບອດແລະກັບເຫັ ຮຸ່ງໄດ້ ຈົ ເຂົາໄດ້ເອີ້ນພໍ່ແມ່ຂອງຜູ້ນັ້ນມາ,
19 ແລ້ວຖາມວ່າ, "ຊາຍຄົ ນີ້ເປັ ລູກຂອງໝູ່ເຈົາຫລື ທີ່ໝູ່ເຈົາວ່າເປັ ຕາບອດແຕ່ກຳເ ີດມາ ເປັ ຢ່າງໃດດຽວນີ້ລາວຈຶ່ງເຫັ ໄດ້."
20 ພໍ່ແມ່ຂອງຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, "ພວກຂ້າ ້ອຍຮູ້ວ່າຜູ້ນີ້ເປັ ລູກຂອງຂ້າ ້ອຍແລະຮູ້ວ່າລາວເປັ ຕາບອດແຕ່ກຳເ ີດ.
21 ແຕ່ທີ່ລາວເຫັ ຮຸ່ງໄດ້ດຽວນີ້ນັ້ນ ພວກຂ້າ ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ ຜູ້ໃດໄດ້ປີດຕາຂອງລາວ ຈົ່ງຖາມລາວເອງ ອາຍຸລາວກໍພ□ກະສຽ ແລ້ວ ລາວຄົງເວົາເລື່ອງຕົ ເອງໄດ້."
22 ທີ່ພໍ່ແມ່ຂອງຜູ້ນັ້ນເວົາດັ່ງນີ້ກໍເພາະເຂົາຢ້າ ພວກຢິວ ດ້ວຍວ່າພວກຢິວຕົກລົງກັ ແລ້ວວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຍອມຮັບຜູ້ນັ້ນເປັ ພຣະຄຣິດ ຈະຕ້ອງ ຖືກໄລ່ອອກຈາກໂຮງທຳມະເທດສະໜາ.
23 ເພາະສັນນັ້ນພໍ່ແມ່ຂອງລາວຈຶ່ງເວົາວ່າ, "ຈົ່ງຖາມລາວເອງເພາະອາຍຸລາວກໍພ□ກະສຽ ແລ້ວ."
24 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຄົ ທີ່ໄດ້ເປັ ຕາບອດ ນັ້ນມາເປັ ເທື່ອທີ່ສອງ ແລະບອກລາວວ່າ, "ຈົ່ງສັ ລະເສີ ພຣະເຈົາ ພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າ ຊາຍຄົ ນັ້ນເປັ ຄົ ບາບ."
25 ລາວຕອບວ່າ, "ເພິ່ນເປັ ຄົ ບາບຫລືບໍ່ເປັ ຂ້າ ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ ຂ້າ ້ອຍຮູ້ແຕ່ສິ່ງດຽວວ່າ ຄືແຕ່ກ່ອ ຂ້າ ້ອຍເປັ ຕາບອດ ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້າ ້ອຍ ເຫັ ໄດ້ແລ້ວ."
26 ເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວອີກວ່າ, "ຜູ້ນັ້ນໄດ້ເຮັດຢ່າງໃດໃຫ້ເຈົາແດ່ ແລະໄດ້ປີດຕາຂອງເຈົາຢ່າງໃດ."
27 ຊາຍຄົ ນັ້ນຕອບວ່າ, "ຂ້າ ້ອຍໄດ້ບອກພວກທ່າ ແລ້ວ ແລະທ່າ ບໍ່ຟັງ ເປັ ຫຍັງພວກທ່າ ຈຶ່ງມີໃຈຢາກຟັງອີກ ຢາກເປັ ສິດຂອງເພິ່ນ ເໝືອ ກັ ຫລື."
28 ເຂົາຈຶ່ງເຍີ້ຍຄົ ນັ້ນວ່າ, "ມືງນັ້ ແຫລະ, ເປັ ສິດຂອງມັ ແຕ່ພວກເຮົານີ້ເປັ ສິດຂອງໂມເຊ.
29 ຝ່າຍພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະເຈົາໄດ້ຊົງກ່າວຕໍ່ໂມເຊ ແຕ່ຄົ ນັ້ນພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າມັ ມາແຕ່ໃສ."

30 ຊາຍນັ້ນຕອບເຂົາວ່າ, "ນີ້ກໍເປັ ໜ້າປະຫລາດແທ້ ທີ່ພວກທ່າ ບໍ່ຮູ້ວ່າທ່າ ຜູ້ນັ້ນມາແຕ່ໃສ, ແຕ່ເພິ່ນຍັງໄດ້ປົດຕາຂອງຂ້າ ້ອຍ.
31 ພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງຟັງຄົ ບາບ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຢຳເກງພຣະເຈົ້າແລະເຮັດໄປຕາມ ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງຟັງຜູ້ນັ້ນ.
32 ຕັ້ງແຕ່ເດີມມີໂລກມາ ບໍ່ທ່ອ ໄດ້ຍິ ວ່າ ມີຜູ້ໃດໄດ້ປົດຕາຂອງຄົ ທີ່ເປັ ຕາບອດແຕ່ກຳ ົດໄດ້.
33 ຖ້າທ່າ ຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ກໍບໍ່ສາມາດຈະເຮັດສິ່ງໃດໄດ້."
34 ເຂົາໄດ້ກ່າວຕອບຄົ ນັ້ນວ່າ, "ມຶງເກີດມາໃ ກາ ບາບທັງນັ້ນ ແລະມຶງຈະມາສອ ພວກເຮົາຫລື" ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງໄລ່ຄົ ນັ້ນອອກເສຍ.

ອາກາ ບອດຝ່າຍວິ ຍາ ຈິດ

35 ພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິ ວ່າເຂົາໄດ້ໄລ່ຄົ ນັ້ນອອກແລ້ວ ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງພົບລາວຈຶ່ງຊົງຖາມລາວວ່າ, "ເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈໃ ບຸດມະ ຸດ
ຫລື."
36 ຊາຍຄົ ນັ້ນທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, " າຍເອີຍ, ບຸດມະ ຸດນັ້ນຄືຜູ້ໃດ ເພື່ອຂ້າ ້ອຍຈະວາງໃຈໃ ເພິ່ນ."
37 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບລາວວ່າ, "ເຈົ້າໄດ້ເຫັ ເພິ່ນແລ້ວ ຄືຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ທີ່ກຳລັງເວົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ."
38 ລາວຈຶ່ງທູ ວ່າ, " າຍເຈົ້າເອີຍ, ຂ້າ ້ອຍວາງໃຈເຊື່ອແລ້ວ" ລາວຈຶ່ງຂາບລົງໄຫວ້ພຣະອົງ.
39 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, "ເຮົາໄດ້ມາໃ ໂລກນີ້ສຳລັບກາ ພິພາກສາ ເພື່ອຄົ ທັງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຫັ ຈະໄດ້ເຫັ ແລະເພື່ອຄົ ທັງຫລາຍທີ່ເຫັ
ແລ້ວຈະກາຍເປັ ຕາບອດ."
40 ແລະເມື່ອພວກຟາລີຊາຍບາງຄົ ທີ່ຢູ່ໃກ້ພຣະອົງໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງທູ ຖາມວ່າ, "ຝ່າຍພວກເຮົາເດ, ກໍເປັ ຕາບອດເໝືອ ກັ ຫລື."
41 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຖ້າພວກທ່າ ເປັ ຄົ ຕາບອດພວກທ່າ ຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດບາບ ແຕ່ບັດນີ້ພວກທ່າ ເວົ້າວ່າ 'ເຮົາເຫັ ຢູ່' ເຫດ
ສັນນັ້ນຄວາມຜິດບາບຂອງພວກທ່າ ຈຶ່ງຍັງມີຢູ່."

ບົດທີ 10

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຄອກແກະ

1 "ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃ ຄອກແກະທາງປະຕູ ແຕ່ປີ ເຂົ້າໄປທາງອື່ນ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັ ຂະໂມຍແລະ
ໂຈ .
2 ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຂົ້າທາງປະຕູກໍເປັ ຜູ້ລ້ຽງແກະ.
3   າຍປະຕູກໍໄຂປະຕູໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ ແລະຝູງແກະກໍຍອມຟັງສຽງຂອງເພິ່ນ ແລະເພິ່ນເອີ້ນແກະຂອງຄົ ຕາມຊື່ແລະພາເຂົາອອກໄປ.
4 ເມື່ອເພິ່ນໃຫ້ແກະຂອງຄົ ອອກໄປໝົດແລ້ວ ເພິ່ນກໍ ຳໜ້າເຂົາໄປ ແລະຝູງແກະກໍຕາມເພິ່ນໄປເພາະເຂົາຮູ້ຈັກສຽງຂອງເພິ່ນ.
5 ສ່ວ ຄົ ຕ່າງໜ້າ, ຝູງແກະຈະບໍ່ຕາມໄປ ມີແຕ່ຈະໜີຈາກຄົ ນັ້ນເພາະເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກສຽງຂອງຄົ ຕ່າງໜ້ານັ້ນ."
6 ຄຳປຽບທຽບນີ້ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ຄຳທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວນັ້ນມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ.

ພຣະເຢຊູຊົງເປັ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ

7 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວອີກວ່າ, "ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັ ປະຕູຂອງແກະທັງຫລາຍ.
8 ບັ ດາຜູ້ທີ່ມາກ່ອ ເຮົານັ້ນກໍເປັ ຂະໂມຍແລະໂຈ ແຕ່ຝູງແກະບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາ.
9 ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັ ປະຕູ ຖ້າຜູ້ໃດເຂົ້າທາງເຮົາຜູ້ນັ້ນຈະພ□ ແລ້ວຈະເຂົ້າອອກທັງຈະພົບອາຫາ .
10 ຂະໂມຍມາກໍພຽງແຕ່ຈະລັກ, ຈະຂ້າ, ແລະທຳລາຍເທົ່ານັ້ນ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ມາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຊີວິດ ແລະຈະໄດ້ຢ່າງຄົບບໍລິບູ .
11 ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັ ຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີນັ້ນຍ່ອມສະຫລະຊີວິດຂອງຄົ ເພື່ອຝູງແກະ.
12 ຜູ້ທີ່ຮັບຈ້າງບໍ່ເປັ ຜູ້ລ້ຽງແກະແລະຝູງແກະບໍ່ແມ່ ຂອງຄົ ເມື່ອເຫັ ໝາໃ ມາຜູ້ນັ້ນກໍປະຖິ້ມຝູງແກະປົບໜີໄປ ໝາໃ ກໍຄາບຍາດເອົາ
ແກະໄປເສຍ ແລະເຮັດໃຫ້ຝູງແກະແຕກຊະກັ ໄປ.
13 ຄົ ນັ້ນໜີກໍເພາະເປັ ຜູ້ຮັບຈ້າງ ແລະບໍ່ເປັ ຫ່ວງ ຳຝູງແກະ.

14 ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ ເຮົາຮູ້ຈັກແກະຂອງເຮົາ ແລະແກະຂອງເຮົາກໍຮູ້ຈັກເຮົາ,
15 ເໝືອ ດັ່ງພຣະບິດາຊົງຮູ້ຈັກເຮົາ ແລະເຮົາຮູ້ຈັກພຣະບິດາ ແລະຊີວິດຂອງເຮົາ ເຮົາກໍສະຫລະເພື່ອແກະ.
16 ແກະອື່ນອີກທີ່ບໍ່ແມ່ ແຕ່ຄອກນີ້ເຮົາກໍມີຢູ່ ແກະເຫລົ່ານັ້ນເຮົາຕ້ອງພາມາເໝືອ ກັ ແລະເຂົາຈະຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລ້ວຈະຣວມເປັ ຝູງ
ດຽວ ແລະມີຜູ້ລ້ຽງພຽງຜູ້ດຽວ.
17 ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະບິດາຈຶ່ງຊົງຮັກເຮົາ ເພາະເຮົາສະຫລະຊີວິດຂອງເຮົາເພື່ອຈະຮັບຊີວິດນັ້ນຄື ອີກ.
18 ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍາດເອົາຊີວິດໄປຈາກເຮົາ ແຕ່ເຮົາສະຫລະຊີວິດດ້ວຍໃຈສະໝັກຂອງເຮົາເອງ ເຮົາມີສິດທີ່ຈະສະຫລະຊີວິດນັ້ນແລະມີສິດທີ່ຈະຮັບ
ຄື ອີກ ຄຳສັ່ງນີ້ເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ."
19 ເພາະດ້ວຍຂໍ້ຄວາມນີ້ພວກຢິວຈຶ່ງເກີດແຕກແຍກບໍ່ຖືກຕ້ອງກັ ອີກ.
20 ມີຫລາຍຄົ ໃ ພວກນັ້ນເວົ້າວ່າ, "ມັ ມີຜີສິງຢູ່ແລະເປັ ບ້າແລ້ວ ຟັງມັ ເຮັດຫຍັງ."
21 ພວກອື່ນກໍເວົ້າວ່າ, "ຄຳນີ້ບໍ່ແມ່ ຄຳເວົ້າຂອງຄົ ທີ່ມີຜີສິງ ຜີຈະປິດຕາຂອງຄົ ຕາບອດໄດ້ຫລື."

ພວກຢິວປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູ

22 ເວລານັ້ນເປັ ເທດສະກາ ສະຫລອງພຣະວິຫາ ໃ ກຸງເຢຣູຊາເລັມ.
23 ເປັ ລະດູໜາວ ສ່ວ ພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດໄປມາໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ທີ່ລະບຽງຂອງຊະໂລໂມ .
24 ພວກຢິວກໍພາກັ ມາລ້ອມພຣະອົງແລ້ວທູ ວ່າ, "ຈະໃຫ້ພວກເຮົາສົງໃສຢູ່ເຖິງປາ ໃດ ຖ້າທ່າ ເປັ ພຣະຄຣິດຈົ່ງບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຄັກ
ເສຍ."
25 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາໄດ້ບອກທ່າ ທັງຫລາຍແລ້ວ ແລະພວກທ່າ ບໍ່ເຊື່ອ ກິດຈະກາ ທີ່ເຮົານີ້ໄດ້ເຮັດໃ ພຣະ າມພຣະບິດາ
ຂອງເຮົາກໍເປັ ພະຍາ ຝ່າຍເຮົາ.
26 ແຕ່ພວກທ່າ ບໍ່ເຊື່ອເພາະພວກທ່າ ບໍ່ເປັ ແຕ່ຝູງແກະຂອງເຮົາ.
27 ແກະຂອງເຮົາກໍຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລະເຮົາກໍຮູ້ຈັກຝູງແກະນັ້ນແລະເຂົາຕາມເຮົາໄປ.
28 ຝ່າຍເຮົາກໍປະທາ ຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດໃຫ້ແກ່ແກະນັ້ນ ແລະເຂົາຈະບໍ່ຈິບຫາຍຈັກເທື່ອ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຍາດເຂົາອອກຈາກມືຂອງ
ເຮົາໄດ້.
29 ອັ ທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງປະທາ ໃຫ້ເຮົານັ້ນກໍໃຫຍ່ກວ່າສັບພະທຸກສິ່ງ[1] ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະອາດຍາດອັ ນັ້ນອອກຈາກພຣະຫັດພຣະ
ບິດາຂອງເຮົາໄດ້.
30 ເຮົາກັບພຣະບິດາກໍເປັ ອັ ໜຶ່ງອັ ດຽວກັນ."
31 ພວກຢິວກໍຍົກເອົາກ້ອ ຫີ ມາອີກຈະຄວ່າງໃສ່ພຣະອົງ.
32 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ທ່າ ທັງຫລາຍເຫັ ກາ ດີຫລາຍປະກາ ທີ່ມາຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເພາະເຫດຂໍ້ໃດ
ໃ ກາ ດີທັງຫລາຍນັ້ນພວກທ່າ ຈຶ່ງຈະຄວ່າງກ້ອ ຫີ ໃສ່ເຮົາ."
33 ພວກຢິວທູ ພຣະອົງວ່າ, "ທີ່ພວກເຮົາຈະຄວ່າງກ້ອ ຫີ ໃສ່ເຈົ້ານັ້ນບໍ່ແມ່ ຍ້ອ ກາ ດີ ແຕ່ເພາະຄວາມໝິ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າ ເພາະເຈົ້າ
ເປັ ພຽງມະ ຸດແຕ່ຕັ້ງຕົວເປັ ພຣະເຈົ້າ."
34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ໃ ພຣະບັ ຍັດຂອງທ່າ ທັງຫລາຍມີຄຳຂຽ ໄວ້ແລ້ວບໍ່ແມ່ ຫລືວ່າ 'ຝ່າຍເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ ທ່າ ທັງຫລາຍເປັ
ພຣະ.'
35 ຖ້າພຣະອົງຊົງເອີ້ນຜູ້ຮັບພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ ເຂົາເປັ ພຣະ (ພຣະຄຳພີນັ້ນຈະຖືກລຶບລ້າງເສຍບໍ່ໄດ້.)
36 ທ່າ ທັງຫລາຍຈະກ່າວຫາທ່າ ຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຊົງຕັ້ງໄວ້ແລະຊົງໃຊ້ເຂົ້າມາໃ ໂລກວ່າ 'ເຈົ້າກ່າວຄຳໝິ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າ' ເພາະເຮົາໄດ້
ກ່າວວ່າ 'ເຮົາເປັ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ' ຢ່າງນັ້ນຫລື.
37 ຖ້າເຮົາບໍ່ເຮັດພຣະລາຊະກິດພຣະບິດາຂອງເຮົາກໍຢ່າໄດ້ເຊື່ອເຮົາ.

38 ແຕ່ຖ້າເຮົາເຮັດພຣະລາຊະກິດນັ້ນ ເຖິງວ່າທ່ານ ທັງຫລາຍບໍ່ເຊື່ອເຮົາກໍຈົ່ງເຊື່ອພຣະລາຊະກິດນັ້ນ ເພື່ອພວກທ່ານ ຈະໄດ້ຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈວ່າ
ພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃ ເຮົາແລະເຮົາຢູ່ໃ ພຣະບິດາ."
39 ເຫດສັ ນີ້ເຂົາຈຶ່ງພະຍາຍາມຈັບພຣະອົງອີກ ແຕ່ພຣະອົງກໍສະເດັດໜີພ□ຈາກມືຂອງເຂົາໄປໄດ້.
40 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂ້າມແມ່ ້າຢໍດາເ ອີກ ໄປເຖິງບ່ອ ໂຢຮັ ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາແຕ່ກ່ອ ນັ້ນ ແລະພຣະອົງກໍປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
41 ມີຫລາຍຄົ ໄດ້ພາກັ ມາຫາພຣະອົງແລະກ່າວວ່າ, "ໂຢຮັ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໝາຍສຳຄັ ຈັກຢ່າງ ແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່ໂຢຮັ ກ່າວເຖິງທ່າ ຜູ້ນີ້ກໍ
ເປັ ຄວາມຈິງທັງໝົດ."
42 ໃ ທີ່ນັ້ນມີຫລາຍຄົ ໄດ້ເຊື່ອໃ ພຣະອົງ.

ບົດທີ 11
ລາຊະໂຣສິ້ນຊີວິດ

1 ມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງຊື່ລາຊະໂຣກຳລັງປ່ວຍຢູ່ທີ່ບ້າ ເບດທາເ ຍ ຄືບ້າ ຂອງ າງມາຣີອາ ແລະມາທາສອງເອື້ອຍ ້ອງ.
2 ແມ່ າງມາຣີອາຜູ້ນີ້ທີ່ໄດ້ເອົາ ້ຳມັ ຫອມສົງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ ແລະໃຊ້ຜົມຂອງຕົ ເຊັດພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ລາຊະໂຣຜູ້ທີ່ປ່ວຍຜູ້ນັ້ນ
ກໍເປັ ້ອງຊາຍຂອງຍິງຜູ້ນີ້.
3 ເອື້ອຍທັງສອງໄດ້ໃຊ້ຄົ ໄປເຝົ້າພຣະເຢຊູທູ ວ່າ, " າຍເຈົ້າເອີຍ, ເບິ່ງແມ ຜູ້ທີ່ທ່າ ຮັກແພງນັ້ນ[ກ] ກໍກຳລັງປ່ວຍຢູ່."
4 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍຊົງກ່າວວ່າ, "ກາ ປ່ວຍນີ້ບໍ່ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍດອກ ແຕ່ເກີດຂຶ້ນເພື່ອກຽດຕິຍົດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້
ພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດເພາະກາ ປ່ວຍນີ້."
5 ສ່ວ ພຣະເຢຊູກໍຊົງຮັກມາທາ ແລະ ້ອງສາວຂອງ າງກັບລາຊະໂຣ.
6 ຄັ ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິ ວ່າລາຊະໂຣປ່ວຍຢູ່ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງພັກຢູ່ໃ ບ່ອ ພຣະອົງຊົງຢູ່ນັ້ນອີກສອງວັ .
7 ຫລັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບພວກສາວົກວ່າ, "ພວກເຮົາພາກັ ເຂົ້າໄປໃ ແຂວງຢູດາຍອີກເທາະ."
8 ພວກສາວົກໄດ້ທູ ພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈາ ເອີຍ, ເມື່ອບໍ່ເທິງນີ້ພວກຢິວຫາໂອກາດເອົາຫີ ຄວ່າງໃສ່ທ່າ ໃຫ້ຕາຍ ແລ້ວທ່າ ຍັງຈະກັບ
ໄປທີ່ນັ້ນອີກຫລື."
9 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ວັນໜຶ່ງມີສິບສອງຊົ່ວໂມງບໍ່ແມ່ ຫລື ຖ້າຄົ ໃດຫາກຍ່າງໄປໃ ເວລາກາງເວັ ກໍຈະບໍ່ຊູ ສະດຸດ ເພາະວ່າເພິ່ ເຫັ
ຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກນີ້.
10 ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຫາກຍ່າງໄປໃ ເວລາກາງຄື ກໍຈະຊູ ສະດຸດ ເພາະວ່າເພິ່ນບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງໃ ຕົວ."
11 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວກໍຊົງບອກພວກສາວົກວ່າ, "ລາຊະໂຣເພື່ອນຂອງເຮົາກໍຫລັບໄປແລ້ວ ແຕ່ເຮົາໄປເພື່ອຈະປຸກລາວໃຫ້ຕື່ນ."
12 ພວກສາວົກຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, " າຍເຈົ້າເອີຍ, ຖ້າຜູ້ປ່ວຍ ອ ຫລັບ ລາວກໍຄົງຈະດີປ່ວຍ."
13 ສ່ວ ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ຊົງກ່າວເຖິງກາ ຕາຍຂອງລາຊະໂຣ ແຕ່ພວກສາວົກຄິດວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງກາ   ອ ຫລັບໃຫ້ຫາຍເມື່ອຍ.
14 ເຫດສັ ນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງບອກເຂົາໂດຍແຈ່ມແຈ້ງວ່າ, "ລາຊະໂຣຕາຍແລ້ວ.
15 ເຮົາຍິ ດີທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນເພາະເຫັ ແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍ ເພື່ອທ່າ ທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຊື່ອ ພວກເຮົາພາກັ ໄປຫາລາວເທາະ."
16 ໂທມາທີ່ເອີ້ນວ່າແຝດ ໄດ້ເວົ້າກັບເພື່ອນສາວົກວ່າ, "ພວກເຮົາພາກັ ໄປເໝືອ ກັ   ເພື່ອຈະໄດ້ຕາຍດ້ວຍກັ ກັບພຣະອົງ."[ຂ]

ພຣະເຢຊູຊົງເປັ ເຫດໃຫ້ຄື ມາທັງຊົງເປັ ຊີວິດ

17 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດມາເຖິງກໍຊົງເຫັ ວ່າ ລາຊະໂຣຢູ່ໃ ອຸບໂມງຝັງສົບໄດ້ສີ່ວັ ແລ້ວ.
18 ອັ ໜຶ່ງ, ບ້າ ເບດທາເ ຍນັ້ນຢູ່ໄກຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມປະມາ ພັ ຫ້າຮ້ອຍວາ.
19 ພວກຢິວຫລາຍຄົ ໄດ້ມາຫາ າງມາທາແລະມາຣີອາ ເພື່ອເລົ້າໂລມໃຈເຂົາເນື່ອງດ້ວຍ ້ອງຊາຍຂອງເຂົາ.
20 ເມື່ອມາທາໄດ້ຍິ ວ່າພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດມາ   າງກໍອອກໄປຕ້ອ ຮັບພຣະອົງ ແຕ່ສ່ວ ມາຣີອານັ້ນນັ່ງຢູ່ໃ ເຮືອ .
21 າງມາທາທູ ພຣະເຢຊູວ່າ, " າຍເຈົ້າເອີຍ, ຖ້າທ່າ ຢູ່ທີ່ນີ້ ້ອງຊາຍຂອງຂ້າ ້ອຍກໍຄົງບໍ່ຕາຍ.

22 ແຕ່ບັດນີ້ກໍດີ, ຂ້າ ້ອຍຊາບວ່າ ສິ່ງໃດໆ ທີ່ທ່າ ຈະທູ ຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໂຜດປະທາ ແກ່ທ່ານ.”
23 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ າງວ່າ, “ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຄື ມາອີກ.”
24 າງມາທາທູ ວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍກໍຊາບແລ້ວວ່າ ລາວຈະເປັ ຄື ມາອີກໃ ເວລາຄື ມາ ເມື່ອວັ ສຸດທ້າຍນັ້ນ.”
25 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ າງວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັ ເຫດໃຫ້ຄົ ທັງປວງເປັ ຄື ມາ ທັງເປັ ຊີວິດ ຜູ້ທີ່ວາງໃຈເຊື່ອຢູ່ໃ ເຮົາ ເຖິງແມ່ ວ່າຕາຍ
ໄປແລ້ວກໍຍັງຈະມີຊີວິດຢູ່.
26 ແລະທຸກຄົ ທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ແລະວາງໃຈເຊື່ອຢູ່ໃ ເຮົາກໍຈະບໍ່ຕາຍຈັກເທື່ອ ເຈົ້າເຊື່ອຂໍ້ນີ້ຫລື.”
27 ມາທາຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, “ເຊື່ອຢູ່ແລ້ວ, າຍເຈົ້າເອີຍ ຂ້າ ້ອຍເຊື່ອແລ້ວວ່າທ່າ ເປັ ພຣະຄຣິດ ຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຕ້ອງສະເດັດ
ມາໃ ໂລກ.”

ພຣະເຢຊູຊົງພຣະກັ ແສງ

28 ເມື່ອທູ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ າງຈຶ່ງກັບໄປເອີ້ນມາຣີອາ ້ອງສາວຂອງຕົ ໂດຍເວົ້າຄ່ອຍໆ ວ່າ, “ອາຈາ ມາແລ້ວແລະເອີ້ນຫາເຈົ້າ.”
29 ຄັ ມາຣີອາໄດ້ຍິ ແລ້ວ າງກໍລຸກຂຶ້ນໂລດໄປເຝົ້າພຣະອົງ.
30 ສ່ວ ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ບ້າ   ແຕ່ຍັງປະທັບຢູ່ບ່ອ ທີ່ມາທາໄດ້ພົບພຣະອົງນັ້ນ.
31 ເມື່ອພວກຢິວທີ່ຢູ່ໃ ເຮືອ ກັບມາຣີອາກໍາລັງເລົ້າໂລມລາວຢູ່ ໄດ້ເຫັ ມາຣີອາຟ້າວລຸກຂຶ້ນອອກໄປ ເຂົາຈຶ່ງຕາມໄປ ຶກວ່າ າງຈະໄປຍັງ
ອຸບໂມງເພື່ອຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
32 ຄັ   າງມາເຖິງບ່ອ ທີ່ພຣະເຢຊູປະທັບຢູ່ແລະເຫັ ພຣະອົງແລ້ວ ຈຶ່ງຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະອົງທູ ວ່າ, “ າຍເຈົ້າເອີຍ, ຖ້າທ່າ ຢູ່ທີ່
ນີ້ ້ອງຊາຍຂອງຂ້າ ້ອຍກໍຄົງບໍ່ຕາຍ.”
33 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັ   າງຮ້ອງໄຫ້ ແລະພວກຢິວທີ່ມາກັບ າງກໍາລັງຮ້ອງໄຫ້ເໝືອ ກັ ພຣະອົງຊົງຫວັ່ ວາຍແລະຊົງສະເທືອ ພຣະໄທ.
34 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມວ່າ, “ໄດ້ເອົາສົບໄປໄວ້ທີ່ໃດ” ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, “ າຍເຈົ້າເອີຍ, ເຊີ ມາເບິ່ງແມ.”
35 ສ່ວ ພຣະເຢຊູຊົງພຣະກັ ແສງ.
36 ພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າກັ ວ່າ, “ເບິ່ງດູ, ເພິ່ນຮັກລາວພຽງໃດໜໍ.”
37 ແຕ່ລາງຄົ ເວົ້າວ່າ, “ຜູ້ນີ້ໄດ້ປົດຕາຂອງຄົ ຕາບອດນັ້ນ ແລ້ວຈະເຮັດໃຫ້ຄົ ນີ້ບໍ່ຕາຍບໍ່ໄດ້ຫລື.”

ຊົງບັ ດາ ໃຫ້ລາຊະໂລເປັ ຄື ມາ

38 ພຣະເຢຊູຊົງສະເທືອ ພຣະໄທອີກ ຈຶ່ງສະເດັດມາເຖິງອຸບໂມງຝັງສົບ ອຸບໂມງນັ້ນເປັ ຖໍ້າມີຫີ ກ້ອ ໜຶ່ງວາງອັດປາກໄວ້.
39 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຍົກຫີ ອອກເສຍ” ມາທາເອື້ອຍຂອງຜູ້ຕາຍນັ້ນທູ ວ່າ, “ າຍເຈົ້າເອີຍ, ປາ ນີ້ສົບມີກິ່ນເໝັ ແລ້ວ ເພາະລາວ
ຕາຍໄດ້ສີ່ວັ ແລ້ວ.”
40 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ າງວ່າ, “ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າແລ້ວບໍ່ແມ່ ຫລືວ່າ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອຄົງຈະໄດ້ເຫັ ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ.”
41 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຍົກຫີ ອອກ ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງເງີຍພຣະພັກຂຶ້ນໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂ້າ ້ອຍຂອບພຣະຄຸ ພຣະອົງເພາະ
ພຣະອົງຊົງໂຜດຟັງຂ້າ ້ອຍ.
42 ຂ້າ ້ອຍຊາບວ່າພຣະອົງຊົງຟັງຂ້າ ້ອຍຢູ່ສະເໝີ ແຕ່ທີ່ຂ້າ ້ອຍເວົ້າຢ່າງນີ້ກໍເພາະເຫັ ແກ່ຄົ ທັງຫລາຍທີ່ຢື ອ້ອມຢູ່ນີ້ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຊື່ອ
ວ່າແມ່ ພຣະອົງແຫລະ, ທີ່ຊົງໃຊ້ຂ້າ ້ອຍມາ.”
43 ເມື່ອຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງຊົງເປັ່ງພຣະສຸລະສຽງວ່າ, “ລາຊະໂຣເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາເສຍ.”
44 ຜູ້ຕາຍນັ້ນກໍໄດ້ອອກມາ ມີຜ້າພັ ຕີ ແລະມື, ແລະມີຜ້າປົກໜ້າໄວ້ ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງແກ້ປ່ອຍໃຫ້ລາວໄປເສຍ.”

ກາ ປອງຮ້າຍພຣະເຢຊູ

(ມທ 26:1-5; ມຣກ 14:1-2; ລກ 22: 1-2)

45 ເຫດສັ ນັ້ນພວກຢິວຫລາຍຄົ ທີ່ໄດ້ມາຫາມາຣິອາ ແລະໄດ້ເຫັ ກາ ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດນັ້ນກໍວາງໃຈເຊື່ອໃ ພຣະອົງ.
46 ແຕ່ລາງຄົ ໃ ພວກເຂົານັ້ນໄດ້ໄປຫາພວກຟາລິຊາຍ ເລົ່າເລື່ອງກາ ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດນັ້ນໃຫ້ເຂົາຟັງ.
47 ດັ່ງນັ້ນພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ກັບພວກຟາລິຊາຍ ຈຶ່ງເອີ້ນສະມາຊິກສະພາມາປະຊຸມໂດຍກ່າວວ່າ, "ພວກເຮົາຈະເຮັດແ ວໃດ ເພາະວ່າ
ຊາຍຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດໝາຍສຳຄັ ຫລາຍປະກາ .
48 ຖ້າເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ລາວເຮັດຢູ່ຢ່າງນີ້ ຄົ ທັງຫລາຍກໍຈະເຊື່ອຖືລາວແລ້ວພວກໂຣມກໍຈະມາທຳລາຍພຣະວິຫາ ທັງປະເທດຊາດຂອງ
ເຮົາ."
49 ແຕ່ຜູ້ໜຶ່ງໃ ພວກເຂົາຊື່ກາຢະຟາ ເປັ ມະຫາປະໂລຫິດປະຈຳກາ ປີນັ້ນ ໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,"ພວກທ່າ ບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງ,
50 ແລະບໍ່ຄຶດເຫັ ວ່ານັ ຈະເປັ ປະໂຫຍດແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍ ຖ້າຈະໃຫ້ຄົ ຜູ້ດຽວຕາຍ ແທ ທີ່ຈະໃຫ້ທັງປະເທດຊາດຈິບຫາຍ."
51 ທີ່ທ່າ ໄດ້ກ່າວຄຳນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ ດ້ວຍລຳພັງຂອງຕົ ເອງ ແຕ່ເພາະທ່າ ເປັ ມະຫາປະໂລຫິດໃ ປີນັ້ນ ຈຶ່ງທຳ ວາຍໄວ້ກ່ອ ວ່າ ພຣະເຢຊູ
ຈະສິ້ນພຣະຊົ ຕາງປະເທດຊາດ,
52 ແລະບໍ່ແມ່ ແທ ປະເທດຊາດຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພື່ອຮວບຮວມບຸດທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ແຕກຊະກັ ໄປແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ເຂົາເປັ ພວກ
ດຽວກັ .
53 ຕັ້ງແຕ່ວັ ນັ້ນມາເຂົາໄດ້ວາງແຜ ກາ ຈະຂ້າພຣະອົງເສຍ.
54 ເພາະເຫດນັ້ນ ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະເດັດໄປມາໃ ທ່າມກາງພວກຢິວໂດຍເປີດເຜີຍອີກ ແຕ່ໄດ້ສະເດັດຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງທ້ອງຖິ່ນຢູ່ໃກ້ປ່າເຖິງ
ເມືອງໜຶ່ງຊື່ ເອຟາອິມ ແລະປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບພວກສາວົກ.
55 ອັ ໜຶ່ງ, ໃກ້ຈະເຖິງເທດສະກາ ປັດສະຄາຂອງຊາດຢິວແລ້ວ ຫລາຍຄົ ໄດ້ອອກຈາກບ້າ ເມືອງທົ່ວປະເທດ ຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢ
ຣູຊາເລັມກ່ອ ປັດສະຄາເພື່ອຈະຊຳລະຕົວ.
56 ເຂົາກຳລັງຕິດຕາມຊອກຫາພຣະເຢຊູ ແລະເມື່ອເຂົາຢື ຢູ່ໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ຈຶ່ງເວົ້າກັ ວ່າ, "ທ່າ ຄຶດເຫັ ຢ່າງໃດ ເພິ່ນຈະບໍ່ມາໃ
ງາ ເທດສະກາ ນີ້ຕີ້.
57 ຝ່າຍພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ແລະພວກຟາລິຊາຍ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໄວ້ວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຢູ່ໃສ ໃຫ້ມາບອກເຂົາເພື່ອຈະໄດ້ໄປຈັບພຣະ
ອົງ.

ບົດທີ 12

ມາຣິອາເອົາ ້ຳມັ ຫອມສົງພຣະບາດທີ່ເບດທາເ ຍ

(ມທ 26:6-13; ມຣກ 14:3-9)

1 ກ່ອ ເທດສະກາ ປັດສະຄາຫົກວັ ພຣະເຢຊູສະເດັດມາເຖິງບ້າ ເບດທາເ ຍ ຊຶ່ງເປັ ທີ່ຢູ່ຂອງລາຊະໂຣ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງບັ ດາ ໃຫ້
ເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍ.
2 ທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຈັດງາ ລ້ຽງເພື່ອພຣະອົງ ມາທາເປັ ຜູ້ຮັບໃຊ້ໃ ໂຕະອາຫາ ຝ່າຍລາຊະໂຣກໍເປັ ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຮ່ວມຮັບປະທາ ກັບພຣະອົງ.
3 າງມາຣິອາໄດ້ເອົາ ້ຳມັ ຫອມລິດຣາໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີລາຄາແພງມາສົງພຣະບາດພຣະເຢຊູ ແລ້ວໃຊ້ຜົມຂອງຕົ ເຊັດພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ຈົ
ທົ່ວເຮືອ ນັ້ນກໍຫອມກຸ້ມດ້ວຍກິ່ນ ້ຳມັ ນັ້ນ.
4 ແຕ່ສາວົກຄົ ໜຶ່ງຂອງພຣະອົງຊື່ຢູດາອິສະກາຣີອົດ (ຄືຜູ້ທີ່ຈະທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ) ໄດ້ກ່າວວ່າ,
5 "ເຫດໃດຈຶ່ງບໍ່ຂາຍ ້ຳມັ ນີ້ຕໍ່ລາຄາສາມຮ້ອຍເດ າຣີອົ ແລ້ວແຈກໃຫ້ຄົ ຍາກຈົນ."
6 ລາວເວົ້າຢ່າງນັ້ນບໍ່ແມ່ ເພາະລາວເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄົ ຍາກຈົ ແຕ່ເພາະລາວເປັ ຂະໂມຍແລະເປັ ຜູ້ຖືຖົງເງິ ແລະເຄີຍບຸດບັງເອົາເງິ ທີ່ຢູ່
ໃ ຖົງນັ້ນ.
7 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, "ຊ່າງ າງເທາະ ໃຫ້ລາວຮັກສາສິ່ງນີ້ໄວ້ສຳລັບວັ ຝັງສົບຂອງເຮົາ.
8 ດ້ວຍວ່າຄົ ຍາກຈົ ມີຢູ່ກັບພວກທ່າ ສະເໝີ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ບໍ່ຢູ່ກັບທ່າ ສະເໝີ."

ກາ ປອງຮ້າຍລາຊະໂຣ

9 ຝ່າຍພວກຢິວຈຳ ວ ຫລາຍໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຂົາໄດ້ພາກັ ມາບໍ່ແມ່ ເພາະເຫັ ແກ່ພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ປະກາ ໜຶ່ງ,
ຢາກເຫັ ລາຊະໂຣ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍ ັ້ນ.
10 ດັ່ງນັ້ນພວກປະໂລຫິດຄົ ໃຫຍ່ຈຶ່ງປຶກສາກັ ເພື່ອຈະຂ້າລາຊະໂຣເສຍເໝືອ ກັ .
11 ເພາະລາຊະໂຣເປັ ຕ□ເຫດເຮັດໃຫ້ຄົ ຢິວຫລາຍຄົ ອອກຈາກພວກເຂົາໄປເຊື່ອຖືພຣະເຢຊູ.

ສະເດັດເຂົ້າກຸງຢ່າງຜູ້ມີໄຊ

(ມທ 21:1-11; ມຣກ 11:1-11; ລກ 19:28-40)

12 ວັ ໜ້າມາປະຊາຊົ ຫລວງຫລາຍທີ່ໄດ້ມາໃ ງາ ເທດສະກາ ນັ້ນ ໄດ້ຍິ ວ່າພຣະເຢຊູສະເດັດເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມ.
13 ເຂົາກໍພາກັ ຖືກ້າ ຕາ ອອກໄປຕ້ອ ຮັບພຣະອົງ ໂຫ່ຮ້ອງວ່າ, "ໂຮຊັ າ, ຂໍໃຫ້ທ່າ ຜູ້ສະເດັດມາໃ ພຣະ າມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ
ຄືພຣະມະຫາກະສັດຂອງຊາດອິສຣາເອ ຊົງພຣະຈະເລີນ."
14 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງພົບລໍ ້ອຍໂຕໜຶ່ງ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຂຶ້ນປະທັບລໍນັ້ນເໝືອນດັ່ງມີຄຳຂຽ ໄວ້ວ່າ,
15 "ບຸດຍິງຂອງຊີໂອ ເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຢ້າ ເທາະ ນີ້ແຫລະ, ມະຫາກະສັດຂອງທ່າ ກໍປະທັບລໍ ້ອຍສະເດັດມາ."
16 ແຕ່ທີ່ວທີພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈເຫດກາ ເຫລົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຮັບກຽດຕິຍົດແລ້ວເຂົາຈຶ່ງລະ ຶກໄດ້ວ່າ ມີ
ຄຳຢ່າງນັ້ນຂຽ ໄວ້ເຖິງເລື່ອງພຣະອົງ ທັງມີຄົ ໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນຖວາຍພຣະອົງ.
17 ຄົ ທັງປວງທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນລາຊະໂຣໃຫ້ອອກມາຈາກອຸບໂມງຝັງສົບ ແລະຊົງບັ ດາ ໃຫ້ລາວເປັ ຄື ມາຈາກ
ຕາຍນັ້ນ ກໍເປັ ພະຍາ ເລື່ອງກາ ເຫລົ່ານັ້ນ.
18 ເພາະເຫດນີ້ແຫລະ, ປະຊາຊົ ທັງຫລາຍພາກັ ອອກໄປຫາພຣະອົງ ກໍເພາະໄດ້ຍິ ວ່າພຣະອົງຊົງເຮັດໝາຍສຳຄັ ນັ້ນ.
19 ຝ່າຍພວກຟາລິຊາຍຈຶ່ງເວົ້າກັ ວ່າ, "ທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ເຫັ ຫລືວ່າ ພວກທ່າ ເຮັດອັ ໃດກໍບໍ່ໄດ້ປະໂຫຍດຈັກຢ່າງ ເບິ່ງແມ, ໝົດທັງໂລກກໍ
ຕິດຕາມມັ ໄປ."

ຊາວກຣີກລາງຄົ ສະແຫວງຫາພຣະເຢຊູ

20 ໃ ໝູ່ຄົ ທັງຫລາຍທີ່ຂຶ້ນໄປ ະມັດສະກາ ໃ ງາ ເທດສະກາ ນັ້ນມີຊາວກຣີກແດ່.
21 ຊາວກຣີກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ໄປຫາຟີລິບ ຊຶ່ງມາຈາກບ້າ ເບດຊາອີດາແຂວງຄາລີເລ ຈຶ່ງກ່າວກັບທ່າ ວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ພວກຂ້າ ້ອຍຢາກເຫັ
ທ່າ ເຢຊູແທ້."
22 ຟີລິບຈຶ່ງໄປບອກອັ ເດອາ ແລ້ວອັ ເດອາກັບຟີລິບໄດ້ໄປທູ ພຣະເຢຊູ.
23 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເວລາທີ່ບຸດມະ ຸດຕ້ອງຮັບກຽດນັ້ນກໍມາເຖິງແລ້ວ.
24 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າເມັດເຂົ້າບໍ່ຕົກລົງໃ ດິ ແລະບໍ່ຕາຍໄປກໍຄົງຈະເປັ ຢູ່ແຕ່ເມັດດຽວ ແຕ່ຖ້າມັ ຕາຍໄປກໍຈະ
ເກີດຜົ ຫລາຍ.
25 ຜູ້ທີ່ຮັກຊີວິດຂອງຕົ ກໍຕ້ອງເສຍຊີວິດ ແລະຜູ້ທີ່ຊັງຊີວິດຂອງຕົ ໃ ໂລກນີ້ ກໍຈະຮັກສາຊີວິດນັ້ນໄວ້ ສຳລັບຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ.
26 ຖ້າຜູ້ໃດປະຕິບັດເຮົາ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕິດຕາມເຮົາມາ ແລະເຮົາຢູ່ທີ່ໃດ ຜູ້ປະຕິບັດເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນເໝືອ ກັ ຖ້າຜູ້ໃດປະຕິບັດເຮົາ ພຣະບິດາຈະຊົງ
ປະທາ ກຽດຕິຍົດແກ່ຜູ້ນັ້ນ.

ບຸດມະ ຸດຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ ດິ

27 "ບັດນີ້ຈິດໃຈຂອງເຮົາຫວຸ້ ວາຍ ແລະເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຈະວ່າ ໂອພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍໃຫ້ຂ້າ ້ອຍລອດພ□ຈາກຍາມນີ້ທ້ອ ຢ່າງນັ້ນ
ຫລື ກໍວ່າບໍ່ໄດ້ ທີ່ເຮົາໄດ້ມາເຖິງຍາມນີ້ກໍເພື່ອກາ ນີ້ແຫລະ.

28 ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍໃຫ້ພຣະ ນາມຂອງພຣະອົງຈົ່ງໄດ້ຮັບກຽດ" ແລ້ວກໍມີພຣະສຸລະສຽງດັງມາຈາກຟ້າວ່າ, "ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຮັບກຽດແລ້ວແລະ
ເຮົາຈະໃຫ້ຮັບກຽດອີກ."
29 ຄົ ທັງຫລາຍທີ່ຢື ຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຍິ ສຽງນີ້ແລະເວົ້າວ່າ, "ສຽງຟ້າຮ້ອງ" ຄົ ອື່ນໆ ກໍເວົ້າວ່າ, "ເທວະດາຕົ ໜຶ່ງໄດ້ສົ ທະ ນາກັບທ່ານ."
30 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ສຽງທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນບໍ່ແມ່ ສຳລັບເຮົາ ແຕ່ສຳລັບທ່າ ທັງຫລາຍນັ້ນແຫລະ.
31 ບັດນີ້ເຖິງເວລາພິພາກສາໂລກນີ້ ບັດນີ້ຜູ້ປົກຄອງໂລກນີ້ຈະຖືກກຳຈັດອອກເສຍ.
32 ຝ່າຍເຮົາ, ເມື່ອຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ ດິ ໂລກແລ້ວ ເຮົາກໍຈະຊັກ ໍາຄົ ທັງຫລາຍມາຫາເຮົາ."
33 (ພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອສະແດງວ່າພຣະອົງຈະສິ້ນພຣະຊົ ຢ່າງໃດ.)
34 ຄົ ທັງຫລາຍຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ພວກເຮົາໄດ້ຍິ ຈາກພຣະບັ ຍັດວ່າ ພຣະຄຣິດຊົງຕັ້ງຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ ແລ້ວເຫດໃດ ທ່າ ຈຶ່ງ
ກ່າວວ່າບຸດມະ ຸດຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນ ບຸດມະ ຸດນັ້ນຄືຜູ້ໃດ."
35 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຄວາມສະຫວ່າງຈະຍັງຢູ່ກັບທ່າ ທັງຫລາຍອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ເມື່ອຍັງມີຄວາມສະຫວ່າງຢູ່ກໍຈົ່ງຍ່າງໄປເທາະ
ເພາະຢ້າ ວ່າຄວາມມືດຈະຕາມມາທັ ພວກທ່າ ຜູ້ທີ່ຫຼງວໄປມາໃ ຄວາມມືດກໍບໍ່ຮູ້ວ່າຕົ ກຳລັງໄປໃສ.
36 ເມື່ອທ່າ ທັງຫລາຍຍັງມີຄວາມສະຫວ່າງຢູ່ ຈົ່ງວາງໃຈເຊື່ອໃ ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັ ຄົ ຝ່າຍຄວາມສະຫວ່າງ."

ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກຢິວ

ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດອອກຈາກເຂົາໄປລີ້ຕົ ເສຍ.
37 ເຖິງແມ່ ວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໝາຍສຳຄັ ຫລາຍປະກາ ຕໍ່ໜ້າເຂົາ ເຂົາກໍຍັງບໍ່ວາງໃຈເຊື່ອໃ ພຣະອົງ.
38 ທັງນີ້ເພື່ອຈະສຳເລັດຕາມຄຳຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ຊຶ່ງວ່າ,
"ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ໃດໄດ້ເຊື່ອສິ່ງທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ປະກາດ
ແລະພຣະກອ ຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ຜູ້ໃດ."
39 ສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເຊື່ອບໍ່ໄດ້ ເພາະເອຊາຢາໄດ້ກ່າວໄວ້ອີກວ່າ,
40 "ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຕາຂອງເຂົາບອດໄປ
ແລະໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຂົາແຂງກະດ້າງ
ຢ້າ ວ່າເຂົາຈະເຫັ ດ້ວຍຕາແລະສັງເກດຮູ້ດ້ວຍໃຈ
ແລ້ວຈະກັບໃຈໃໝ່ແລ້ວເຮົາຈະໂຜດໃຫ້ເຂົາດີ."
41 ເອຊາຢາໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກໍເພາະທ່າ ໄດ້ເຫັ ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ກ່າວເຖິງເລື່ອງພຣະອົງ.
42 ເຖິງປາ ນັ້ນກໍດີຍັງມີເຈົ້າ າຍຫລາຍຄົ ໄດ້ເຊື່ອໃ ພຣະອົງ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍເພາະຢ້າ ພວກຟາລິຊາຍຈະຂັບໄລ່ເຂົາອອກຈາກໂຮງ
ທຳມະເທດສະໜາ.
43 ດ້ວຍວ່າເຂົາຮັກກຽດຕິຍົດຈາກມະ ຸດຫລາຍກວ່າກຽດຕິຍົດຈາກພຣະເຈົ້າ.

ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຢຊູເປັ ຫລັກພິພາກສາ

44 ພຣະເຢຊູຊົງເປັ່ງສຽງກ່າວວ່າ, "ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃ ເຮົາກໍບໍ່ແມ່ ເຊື່ອໃ ເຮົາ ແຕ່ເຊື່ອໃ ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.
45 ແລະຜູ້ທີ່ເຫັ ເຮົາກໍເຫັ ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.
46 ເຮົານີ້ຄືຄວາມສະຫວ່າງໄດ້ເຂົ້າມາໃ ໂລກເພື່ອທຸກຄົ ທີ່ເຊື່ອໃ ເຮົາຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃ ຄວາມມືດ.
47 ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິ ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ແລະບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນຝ່າຍເຮົາກໍບໍ່ພິພາກສາຜູ້ນັ້ນ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອພິພາກສາ
ໂລກ ແຕ່ມາເພື່ອໂຜດເອົາໂລກໃຫ້ພ□.
48 ຜູ້ທີ່ຖິ້ມເຮົາແລະບໍ່ຮັບເອົາຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາກໍມີສິ່ງທີ່ພິພາກສາຕົ ແລ້ວ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແລ້ວນັ້ນແຫລະ, ຈະພິພາກສາຜູ້ນັ້ນໃ ວັ
ສຸດທ້າຍ.

49 ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວຕາມລຳພັງໃຈຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ຊຶ່ງເຮົາກ່າວແລະເວໜັ້ນ ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ, ພຣະອົງນັ້ນເອງໄດ້ບັ ຊາໃຫ້ແກ່ເຮົາ.

50 ແລະເຮົາຮູ້ວ່າພຣະບັ ຊາຂອງພຣະອົງນັ້ນເປັ ຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ ເຫດສັນນັ້ນສິ່ງທີ່ເຮົາເວຍ ເຮົາກໍເວໜາມທີ່ພຣະບິດາຊົງບັ ຊາໄວ້ແກ່ເຮົາ."

ບົດທີ 13

ພຣະເຢຊູຊົງລ້າງຕີ ຂອງພວກສາວົກ

1 ກ່ອ ເຖິງເວລາເທດສະກາ ປັດສະຄາ ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າຍາມຂອງຕົ ທີ່ຈະສະເດັດຈາກໂລກນີ້ເມືອຫາພຣະບິດາເຖິງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກພວກຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ໃ ໂລກນີ້ ພຣະອົງຊົງຮັກຈົ ເຖິງທີ່ສຸດ.

2 ຂະ ະເມື່ອຮັບປະທາ ອາຫາ ຢູ່ນັ້ນ (ມາ ໄດ້ເຂໜົ ໃຈຢູດາອິສະກາຣີອົດລູກຂອງຊີໂມ ໃຫ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ),

3 ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ຊົງປະທາ ສິ່ງທັງປວງໃຫ້ຢູ່ໃ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງຊາບວ່າພຣະອົງສະເດັດມາຈາກພຣະເຈໜ ແລະຈະສະເດັດເມືອຫາພຣະເຈໜ.

4 ພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນຈາກກາ ຮັບປະທາ ອາຫາ , ຊົງຖອດເຄື່ອງທົງຊັ້ນ ອກອອກວາງໄວ້, ແລະຊົງເອົາຜ້າເຊັດຕົວມາຮັດແອວຂອງພຣະອົງ.

5 ພຣະອົງຊົງຖອກ ້າໃສ່ອ່າງແລ້ວຊົງຕັ້ງຕົ້ນລ້າງຕີ ຂອງພວກສາວົກ ແລະເຊັດດ້ວຍຜ້າຮັດແອວນັ້ນ.

6 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາເຖິງຊີໂມ ເປໂຕ ແລະລາວໄດ້ທູ ພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເຈໜອີຍ, ທ່າ ຈະລ້າງຕີ ຂອງຂ້າ ້ອຍຫລື."

7 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບລາວວ່າ, "ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດໃ ເວລານີ້ທ່າ ຍັງບໍ່ຮູ້ເລື່ອງ ແຕ່ພາຍຫລັງທ່າ ຈະເຂົ້າໃຈ."

8 ເປໂຕຈຶ່ງທູ ວ່າ, "ທ່ານຈະລ້າງຕີ ຂອງຂ້າ ້ອຍບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ" ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຖ້າເຮົາບໍ່ລ້າງທ່າ ທ່າ ຈະມີສ່ວ ໃ ເຮົາບໍ່ໄດ້."

9 ຊີໂມ ເປໂຕທູ ວ່າ, "ນາຍເຈໜອີຍ, ບໍ່ແມ່ ແຕ່ຕີ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຂໍລ້າງມືແລະຫົວຂອງຂ້າ ້ອຍເໝືອ ກັນ."

10 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເປໂຕວ່າ, "ຜູ້ທີ່ອາບ ້າແລ້ວບໍ່ຈຳເປັ ລ້າງຕົວອີກ ລ້າງແຕ່ຕີ ເທົ່ານັ້ນ ເພາະສະອາດໝົດທັງຕົວແລ້ວພວກທ່າ ກໍສະອາດແລ້ວແຕ່ບໍ່ແມ່ ທຸກຄົນ."

11 ເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ແລ້ວວ່າໃຜຈະທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ ເພາະເຫດນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ສະອາດທຸກຄົນ."

12 ເຫດສັ ນີ້ເມື່ອພຣະອົງຊົງລ້າງຕີ ຂອງເຂົາແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງໃສ່ເຄື່ອງທົງຊັ້ນ ອກຂອງຕົ ອີກ ແລ້ວປະທັບລົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍເຂໜໃຈໃ ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ພວກທ່າ ແລ້ວຫລື.

13 ທ່າ ທັງຫລາຍເອີ້ນເຮົາວ່າອາຈາ ແລະ າຍເຈໜ ພວກທ່າ ເອີ້ນຖືກຕ້ອງແລ້ວ ເພາະເຮົາເປັ ຢ່າງນັ້ນ.

14 ເຫດສັ ນັ້ນເຮົາຜູ້ເປັ າຍ ແລະອາຈາ ຂອງພວກທ່າ ໄດ້ລ້າງຕີ ຂອງທ່າ ພວກທ່າ ກໍຄວ ລ້າງຕີ ຂອງກັ ແລະກັ ເໝືອ ກັ .

15 ດ້ວຍວ່າເຮົາໄດ້ວາງແບບຢ່າງໃຫ້ພວກທ່າ ແລ້ວ ເພື່ອທ່າ ຈະໄດ້ເຮັດເໝືອ ດັ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ພວກທ່າ ແລ້ວ.

16 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຂ້າໃຊ້ບໍ່ຫ່ອ ໃຫຍ່ກວ່າ າຍຂອງຕົ ຜູ້ທີ່ຖືກໃຊ້ໄປບໍ່ຫ່ອ ໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ໃຊ້ຕົ ໄປນັ້ນ.

17 ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍຮູ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລະເຮັດຕາມ ທ່າ ກໍເປັ ສຸກ.

18 ເຮົາບໍ່ເວໜເຖິງພວກທ່າ ທຸກຄົ ຝ່າຍເຮົາກໍຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ແລ້ວ ແຕ່ຕ້ອງເປັ ຈິງຕາມຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ວ່າ 'ຜູ້ທີ່ຮັບປະທາ ອາຫາ ຂອງເຮົາກໍຍົກສ□ຕີ ໃສ່ເຮົາ.'

19 ແຕ່ເວລາບັດນີ້ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍກ່ອ ກາ ນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າເມື່ອມັ ເກີດຂຶ້ນແລ້ວພວກທ່າ ຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າເຮົານີ້ແຫລະ, ແມ່ ຜູ້ນັ້ນ.

20 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ໃດຮັບຕ້ອ ຜູ້ທີ່ເຮົາໃຊ້ໄປກໍຮັບຕ້ອ ເຮົາເໝືອ ກັ ແລະຜູ້ທີ່ຮັບຕ້ອ ເຮົາກໍຮັບຕ້ອ ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ."

ຊົງທຳ ວາຍວ່າຢູດາຈະມອບພຣະອົງໄວ້

(ມທ 26:20-25; ມຣກ 14:17-21; ລກ 22:21-23)

21 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງຫວັ່ ວາຍໃ ພຣະໄທ ແລະຊົງກ່າວເປັ ພະຍາ ວ່າ, "ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມ
ຈິງວ່າ ຄົ ໜຶ່ງໃ ພວກທ່າ ຈະທໍລະຍົດຕໍ່ເຮົາ."

22 ພວກສາວົກກໍເບິ່ງໜ້າກັ ແລະສົງໄສວ່າ ຄົ ທີ່ພຣະອົງກ່າວເຖິງນັ້ນຄືຜູ້ໃດ.

23 ມີສາວົກຄົ ໜຶ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກໄດ້ເນີ້ງກາຍລົງອີງພຣະຊວງຂອງພຣະອົງ.

24 ຊີໂມ ເປໂຕຈຶ່ງຍົກໜ້າໃສ່ສາວົກຜູ້ນັ້ນກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຖາມວ່າຄົ ທີ່ເພິ່ນເວົ້ານັ້ນແມ່ ຜູ້ໃດ."

25 ຂະ ະທີ່ຍັງອີງພຣະຊວງຂອງພຣະອົງ ສາວົກຜູ້ນັ້ນກໍທູ ຖາມວ່າ, " າຍເຈົ້າເອີຍ, ແມ່ ຜູ້ໃດ."

26 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາຈະເອົາອາຫາ ຄຳນີ້ຈ້ຳແລ້ວຍື່ນໃຫ້ຜູ້ໃດ ກໍແມ່ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ" ເມື່ອຊົງຈ້ຳອາຫາ ຄຳນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງຍື່ນ
ໃຫ້ແກ່ຢູດາລູກຊີໂມ ອິສະກາຣີອົດ.

27 ຫລັງຈາກຢູດາໄດ້ກິ ອາຫາ ຄຳນັ້ນແລ້ວ ຊາຕາ ຈຶ່ງເຂົ້າຢູ່ໃ ໃຈລາວ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງບອກຢູດາວ່າ, "ອັນທີ່ທ່າ ຈະເຮັດນັ້ນກໍຈົ່ງເຮັດ
ໄວ ໆ ແມ."

28 ໃ ບັ ດາຜູ້ທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂຕະຢູ່ນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ລາວຢ່າງນັ້ນ.

29 ດັ່ງນັ້ນລາງຄົ ກໍຄຶດວ່າເປັ ເພາະຢູດາຖືຖົງເງິ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບລາວວ່າ, "ຈົ່ງຊື້ສິ່ງຂອງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງກາ ສຳລັບງາ
ເທດສະກາ ນີ້" ຫລືເພື່ອຈະໃຫ້ລາວທາ ແກ່ຄົ ຍາກຈົ .

30 ພາຍຫລັງທີ່ຢູດາໄດ້ຮັບອາຫາ ຄຳນັ້ນແລ້ວລາວກໍອອກໄປທັ ທີ ໃ ຂະ ະນັ້ນເປັ ເວລາກາງຄື .

ພຣະບັ ຍັດຂໍ້ໃໝ່

31 ເມື່ອຢູດາອອກໄປແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, "ບັດນີ້ບຸດມະ ຸດໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າກໍຊົງຮັບກຽດຕິຍົດເພາະບຸດມະ ຸດ.

32 ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຮັບກຽດຕິຍົດເພາະບຸດມະ ຸດ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທາ ໃຫ້ບຸດມະ ຸດມີກຽດຕິຍົດຮ່ວມກັບພຣະອົງ ແລະຈະຊົງໃຫ້ມີ
ກຽດຕິຍົດໃ ບັດນີ້.

33 ລູກ ້ອຍທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຍັງຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາເຮົາ ແລະ, ເໝືອ ກັບເຮົາໄດ້ບອກກັບພວກຢິວແລ້ວ
ວ່າ 'ບ່ອນເຮົາຈະໄປນັ້ນພວກເຈົ້າໄປບໍ່ໄດ້', ບັດນີ້ເຮົາກໍບອກພວກເຈົ້າເໝືອ ກັ .

34 ເຮົາໃຫ້ບັ ຍັດໃໝ່ໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຄືໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັກກັ ແລະກັ ເຮົາຮັກເຈົ້າທັງຫລາຍມາແລ້ວຢ່າງໃດ ພວກເຈົ້າຈົ່ງຮັກກັ ແລະກັ
ດ້ວຍຢ່າງນັ້ນ.

35 ຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍມີຄວາມຮັກເຊິ່ງກັ ແລະກັ ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ຄົ ທັງປວງກໍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍເປັ ສາວົກຂອງເຮົາ."

ຊົງທຳ ວາຍວ່າເປໂຕຈະປະຕິເສດພຣະອົງ

(ມທ 23:31-35; ມຣກ 14:27-31; ລກ 22:31-34)

36 ຝ່າຍຊີໂມ ເປໂຕໄດ້ທູ ພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ທ່າ ຈະໄປໃສ" ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ບ່ອ ທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນ ທ່າ ຈະຕາມເຮົາ
ໄປດຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ ແຕ່ພາຍຫລັງທ່າ ຈະຕາມໄປ."

37 ເປໂຕທູ ພຣະອົງວ່າ, " າຍເຈົ້າເອີຍ, ເປັ ຫຍັງຂ້າ ້ອຍຈຶ່ງຕາມທ່າ ໄປດຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ ຂ້າ ້ອຍຈະສະຫລະຊີວິດເພື່ອທ່ານ."

38 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ທ່າ ຈະສະຫລະຊີວິດຂອງທ່າ ເພື່ອເຮົາຫລື ເຮົາບອກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ກ່ອ ໄກ່ຈະຂັ ທ່າ ຈະປະຕິເສດ
ເຮົາເຖິງສາມເທື່ອ."

ບົດທີ 14

ພຣະເຢຊູຊົງເປັ ທາງໄປສູ່ພຣະບິດາ

1 "ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງທ່າ ທັງຫລາຍຫວັ່ ວາຍໄປ ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃ ພຣະເຈົ້າ ແລະໄວ້ວາງໃຈໃ ເຮົາເໝືອ ກັ ."[ກ]

2 ໃ ເຮືອນພຣະບິດາຂອງເຮົາມີທີ່ຢູ່ຫລາຍບ່ອ   ຖ້າບໍ່ມີເຮົາຄົງໄດ້ບອກພວກທ່າ ແລ້ວ ເພາະເຮົາໄປຈັດແຈງບ່ອ ໄວ້ສຳລັບທ່າ ທັງ
ຫລາຍ.
3 ເມື່ອເຮົາໄປຈັດແຈງບ່ອ ໄວ້ສຳລັບພວກທ່າ ແລ້ວ ເຮົາຈະກັບມາອີກຮັບທ່າ ໄປຢູ່ກັບເຮົາ ເພື່ອວ່າເຮົາຢູ່ທີ່ໃດພວກທ່າ ຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນເໝືອ
ກັ .
4 ແລະທ່າ ຮູ້ຈັກທາງທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນ."
5 ໂທມາທູ ພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້າ ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າທ່າ ຈະໄປໃສ ພວກຂ້າ ້ອຍຈະຮູ້ຈັກທາງນັ້ນດ້ວຍຢ່າງໃດ."
6 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບລາວວ່າ, "ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັ ທາງນັ້ນ, ເປັ ຄວາມຈິງ, ແລະ ເປັ ຊີວິດ ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາເຖິງພຣະບິດາໄດ້ ອກຈາກຈະມາ
ທາງເຮົາ.
7 ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍຮູ້ຈັກເຮົາແລ້ວ ທ່າ ກໍຄົງຮູ້ຈັກພຣະບິດາຂອງເຮົາເໝືອ ກັ   ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທ່າ ທັງຫລາຍກໍຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະໄດ້ເຫັ
ພຣະອົງ."
8 ຟີລິບທູ ພຣະອົງວ່າ, " າຍເຈົ້າເອີຍ, ຂໍສະແດງພຣະບິດາໃຫ້ຂ້າ ້ອຍທັງຫລາຍໄດ້ເຫັ   ພວກຂ້າ ້ອຍກໍຈະພໍໃຈແລ້ວ."
9 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຟີລິບເອີຍ, ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບພວກທ່າ ເຫິງມາເຖິງພຽງນີ້ ແລະພວກທ່າ ຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາອີກຫລື ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັ ເຮົາກໍໄດ້ເຫັ
ພຣະບິດາ ເປັ ສັ ໃດທ່າ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ, 'ຂໍສະແດງພຣະບິດາໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍເຫັນ.'
10 ທ່າ ບໍ່ເຊື່ອຫລືວ່າເຮົານີ້ຢູ່ໃ ພຣະບິດາ ແລະພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃ ເຮົາ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາກ່າວແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍນັ້ນເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໂດຍລຳພັງ
ເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ເຮົາໄດ້ຊົງກະທຳພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງ.
11 ຈົ່ງເຊື່ອເຮົາວ່າເຮົາຢູ່ໃ ພຣະບິດາແລະພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃ ເຮົາ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍຈົ່ງເຊື່ອເພາະກິດຈະກາ ເຫລົ່ານັ້ນ.
12 "ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃ ເຮົາກໍຈະເຮັດກິດຈະກາ ທີ່ເຮົາເຮັດຢູ່ນັ້ນເໝືອ ກັ   ແລະຜູ້ນັ້ນຈະເຮັດກາ
ໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ ເພາະວ່າຝ່າຍເຮົາໄປເຖິງພຣະບິດາ.
13 ສິ່ງໃດທີ່ທ່າ ທັງຫລາຍຈະຂໍໃ   າມຂອງເຮົາ ເຮົາກໍຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນເພື່ອວ່າພຣະບິດາຈະຊົງຮັບກຽດຕິຍົດດ້ວຍພຣະບຸດ.
14 ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍຂໍສິ່ງໃດກັບເຮົາໃ   າມຂອງເຮົາ ຝ່າຍເຮົາກໍຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນ.

ຊົງສັ ຍາຈະປະທາ ພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ

15 "ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍຮັກເຮົາ ທ່າ ກໍຈະຖືຮັກສາຂໍ້ບັ ຍັດຂອງເຮົາ.
16 ຝ່າຍເຮົາຈະທູ ຂໍພຣະບິດາ ແລະພຣະອົງຈະຊົງປະທາ ຜູ້ຊ່ອຍອີກຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກທ່າ   ເພື່ອຈະຢູ່ກັບພວກທ່າ ຕະຫລອດໄປເປັ   ິດ,
17 ຄືພຣະວິ ຍາ ແຫ່ງຄວາມຈິງ ຊຶ່ງໂລກບໍ່ອາດຈະຮັບໄດ້ເພາະໂລກບໍ່ເຫັ ແລະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແຕ່ທ່າ ທັງຫລາຍຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເພາະພຣະ
ອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່າ   ແລະຈະປະທັບຢູ່ໃ ພວກທ່າ .
18 "ເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມທ່າ ທັງຫລາຍໄວ້ໃ ເປັ ກຳພ້າ ເຮົາຈະມາຫາພວກທ່າ .
19 ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງໂລກຈະບໍ່ເຫັ ເຮົາແຕ່ພວກທ່າ ຈະເຫັ ເຮົາ ເພາະເຮົາເປັ ຢູ່ທ່າ ທັງຫລາຍກໍຈະເປັ ຢູ່ເໝືອ ກັ .
20 ໃ ວັ ນັ້ນທ່າ ຈະຮູ້ວ່າເຮົາຢູ່ໃ ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະພວກທ່າ ຢູ່ໃ ເຮົາ ແລະເຮົາຢູ່ໃ ພວກທ່າ .
21 ຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ບັ ຍັດຂອງເຮົາແລະຖືຂໍ້ບັ ຍັດນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັ ຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາ ແລ້ວຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາພຣະບິດາຂອງເຮົາຈະຊົງຮັກຜູ້ນັ້ນ ແລະຝ່າຍ
ເຮົາຈະຮັກຜູ້ນັ້ນ ພ້ອມທັງຈະສະແດງຕົວເຮົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ."
22 ຢູດາ (ບໍ່ແມ່ ອິສະກາຣີອົດ) ທູ ພຣະອົງວ່າ, " າຍເຈົ້າເອີຍ, ເປັ ດ້ວຍເຫດໃດທ່າ ຈຶ່ງສະແດງຕົວໃຫ້ປະກົດແກ່ພວກຂ້າ ້ອຍ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້
ປະກົດແກ່ໂລກ."
23 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຖ້າຜູ້ໃດຮັກເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືຮັກສາພຣະທຳຂອງເຮົາ ແລະພຣະບິດາຂອງເຮົາຈະຊົງຮັກຜູ້ນັ້ນ ແລ້ວເຮົາທັງສອງຈະ
ມາຫາຜູ້ນັ້ນແລະຈະຕັ້ງຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນ.
24 ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກເຮົາກໍບໍ່ຖືຮັກສາຖ້ອຍຄຳທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ພຣະທຳທີ່ທ່າ ທັງຫລາຍໄດ້ຍິ ນັ້ນບໍ່ແມ່ ຂອງເຮົາ ແຕ່ແມ່ ຂອງພຣະບິດາຜູ້ຊົງ
ໃຊ້ເຮົາມາ.

25 "ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ທ່າ ທັງຫລາຍ ເມື່ອເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່າ .

26 ແຕ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍຄືພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດທີ່ພຣະບິດາຈະຊົງໃຊ້ມາໃ   ນາມຂອງເຮົາ ອົງນັ້ນແຫລະ, ຈະຊົງສອ ທ່າ ທັງຫລາຍທຸກາງ ສິ່ງ ແລະຈະເຕືອ ພວກທ່າ ໃຫ້ລະ ິກເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ເຮົານີ້ໄດ້ກ່າວແກ່ພວກທ່າ ແລ້ວນັ້ນ.

27 ເຮົາມອບຄວາມສະຫງົບສຸກໄວ້ກັບທ່າ ທັງຫລາຍ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຮົາ ເຮົາປະທາ ໃຫ້ແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍ ຝ່າຍເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກທ່າ ບໍ່ເໝືອ ໂລກໃຫ້ນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງພວກທ່າ ຫວຸ້ ວາຍໄປແລະຢ່າຊູ່ຢ້າ .

28 ທ່າ ທັງຫລາຍໄດ້ຍິ ເຮົາກ່າວແກ່ພວກທ່າ ແລ້ວວ່າ 'ເຮົາຈະຈາກໄປແລະຈະກັບມາຫາພວກທ່ານ' ຖ້າພວກທ່າ ຮັກເຮົາ ພວກທ່າ ກໍຈະຊົມຊື່ນຍິ ດີທີ່ເຮົາໄປຫາພຣະບິດາ ເພາະພຣະບິດາຊົງເປັ ໃຫຍ່ກວ່າເຮົາ.

29 ບັດນີ້ເຮົາໄດ້ບອກທ່າ ທັງຫລາຍກ່ອ ເຫດກາ ນັ້ນຈະເກີດຂື້ນ ເພື່ອວ່າເມື່ອເຫດກາ ນັ້ນເກີດຂື້ນແລ້ວພວກທ່າ ຈະໄດ້ເຊື່ອ.

30 ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປເຮົາຈະບໍ່ສົ ທະ າຫລາຍຄຳກັບພວກທ່າ   ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງໂລກຈະມາແລະຜູ້ນັ້ນບໍ່ມີສິດອັ ໃດກ່ຽວກັບເຮົາ.

32 ແຕ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະບິດາໄດ້ຊົງບັນຊາ ເພື່ອໂລກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົາຮັກພຣະບິດາ ຈົ່ງລຸກຂື້ນ, ເຮົາທັງຫລາຍພາກັ ຈາກທີ່ນີ້ໄປເທາະ."

ບົດທີ 15

ພຣະເຢຊູຄືເຄືອອະງຸ່ ອັ ແທ້ຈິງ

1 "ເຮົາເປັ ເຄືອອະງຸ່ ອັ ແທ້ຈິງ ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງເປັ ຜູ້ບົວລະບັດ.

2 ກິ່ງທຸກກິ່ງໃ ເຮົາທີ່ບໍ່ເກີດຜົ   ພຣະອົງຊົງລິເສຍ ແລະກິ່ງທຸກກິ່ງທີ່ເກີດຜົ   ພຣະອົງຊົງຕອ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົ ຫລາຍຂື້ນ.

3 ບັດນີ້ທ່າ ທັງຫລາຍກໍຕອ ກ ແລ້ວດ້ວຍພຣະທຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກທ່າ .

4 ຈົ່ງເຂົ້າສະໜິດຢູ່ໃ ເຮົາແລະເຮົາເຂົ້າສະໜິດຢູ່ໃ ພວກທ່າ   ກິ່ງຈະເກີດຜົ ເອງບໍ່ໄດ້ ອກຈາກຈະຕິດຢູ່ກັບເຄືອສັ ໃດ ທ່າ ທັງຫລາຍກໍຈະເກີດຜົ ບໍ່ໄດ້ ອກຈາກຈະເຂົ້າສະໜິດຢູ່ໃ ເຮົາສັນນັ້ນ.

5 ເຮົາເປັ ເຄືອອະງຸ່   ທ່າ ທັງຫລາຍເປັ ກິ່ງ ຜູ້ທີ່ເຂົ້າສະໜິດຢູ່ໃ ເຮົາ ແລະເຮົາເຂົ້າສະໜິດຢູ່ໃ ຜູ້ນັ້ນ ແມ່ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ຈະເກີດຜົ ຫລາຍເພາະຖ້າແຍກຈາກເຮົາແລ້ວພວກທ່າ ບໍ່ອາດເຮັດສິ່ງໃດໄດ້.

6 ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ເຂົ້າສະໜິດຢູ່ໃ ເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຕ້ອງຖືກຕັດຖິ້ມເສຍເໝືອ ກິ່ງ ແລ້ວກໍຫ່ຽວແຫ້ງໄປແລະຖືກເກັບເອົາໄປເຜົາໄຟເສຍ.

7 ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍເຂົ້າສະໜິດຢູ່ໃ ເຮົາ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຝັງຢູ່ໃ ທ່າ ແລ້ວ ພວກທ່າ ຈະປາດຖະໜາສິ່ງໃດຈົ່ງຂໍແລ້ວສິ່ງນັ້ນຈະເກີດມີແກ່ພວກທ່າ .

8 ໃ ກາ ນີ້ແຫລະ, ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງຮັບກຽດຕິຍົດ ຄືເມື່ອພວກທ່າ ເກີດຜົ ຫລາຍ ພວກທ່າ ຈຶ່ງເກີດເປັ ສາວົກຂອງເຮົາ.

9 ພຣະບິດາໄດ້ຊົງຮັກເຮົາຢ່າງໃດ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ຮັກພວກທ່າ ຢ່າງນັ້ນເໝືອ ກັ   ຈົ່ງຕັ້ງຢູ່ໃ ຄວາມຮັກຂອງເຮົາ.

10 ຖ້າພວກທ່າ ຖືຮັກສາຂໍ້ບັ ຍັດຂອງເຮົາ ທ່າ ກໍຈະຕັ້ງຢູ່ໃ ຄວາມຮັກຂອງເຮົາ ເໝືອ ດັ່ງເຮົາໄດ້ຖືຮັກສາບັ ຍັດພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເຮົາຈຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ.

11 ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ບອກທ່າ ທັງຫລາຍແລ້ວ ເພື່ອຄວາມຍິ ດີຂອງເຮົາຈະຢູ່ໃ ທ່າ   ແລະຄວາມຍິ ດີຂອງທ່າ ຈະຄົບບໍລິບູ .

12 "ນີ້ແຫລະ, ເປັ ຂໍ້ບັ ຍັດຂອງເຮົາ ຄືໃຫ້ທ່າ ທັງຫລາຍຮັກກັ ແລະກັ   ເໝືອ ດັ່ງເຮົາໄດ້ຮັກພວກທ່າ .

13 ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຄວາມຮັກໃຫຍ່ກວ່ານີ້ ຄືກາ ທີ່ຜູ້ໜຶ່ງຈະໄດ້ສະຫລະຊີວິດຕາງມິດສະຫາຍຂອງຕົ .

14 ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍເຮັດຂໍ້ທີ່ເຮົາໄດ້ບັ ຍັດໄວ້ ພວກທ່າ ກໍເປັ ມິດສະຫາຍຂອງເຮົາ.

15 ຕໍ່ໄປເຮົາບໍ່ເອີ້ນທ່າ ທັງຫລາຍວ່າຂ້ອຍໃຊ້ ເພາະຂ້ອຍໃຊ້ບໍ່ຮູ້ວ່າ າຍຂອງຕົ ກຳລັງເຮັດອັ ໃດ ແຕ່ເຮົາເອີ້ນພວກທ່າ ວ່າມິດສະຫາຍເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິ ຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເຮົາກໍໄດ້ສະແດງໃຫ້ແກ່ພວກທ່າ ຊາບແລ້ວ.

16 ບໍ່ແມ່ ທ່າ ທັງຫລາຍໄດ້ເລືອກເອົາເຮົາ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກທ່າ ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງທ່າ ທັງຫລາຍ ເພື່ອໃຫ້ໄປເກີດຜົ   ແລະເພື່ອຜົ ຂອງພວກທ່າ ຈະຕັ້ງຢູ່ຖາວອນ ເພື່ອວ່າ, ເມື່ອທ່າ ທັງຫລາຍຈະທູ ຂໍສິ່ງໃດຈາກພຣະບິດາໃ   ນາມຂອງເຮົາ ພຣະອົງກໍຈະຊົງປະທາ ສິ່ງນັ້ນແກ່ພວກທ່າ .

17 ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ເຮົາກໍບັ ຍັດໄວ້ແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍເພື່ອພວກທ່າ ຈະຮັກກັ ແລະກັ .

ຄວາມກຽດຊັງຂອງໂລກ

18 "ຖ້າໂລກຫາກກຽດຊັງທ່າ ທັງຫລາຍ ກໍຈົ່ງຮູ້ວ່າມັ ໄດ້ກຽດຊັງເຮົາກ່ອ ແລ້ວ.
19 ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍເປັ ຂອງຝ່າຍໂລກ ໂລກກໍຈະຮັກແພງສິ່ງທີ່ເປັ ຂອງມັ ແຕ່ເພາະທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ເປັ ຂອງຝ່າຍໂລກ ແລະຝ່າຍເຮົາ
ໄດ້ເລືອກເອົາພວກທ່າ ອອກຈາກໂລກ ສັນນັ້ນໂລກຈຶ່ງກຽດຊັງພວກທ່າ .
20 ຈົ່ງລະ ືກເຖິງຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຂ້ອຍໃຊ້ບໍ່ທ່ອ ໃຫຍ່ກວ່າ າຍຂອງຕົ ຖ້າເຂົາຂົ່ມເຫງເຮົາ ເຂົາກໍຈະຂົ່ມເຫງທ່າ
ທັງຫລາຍເໝືອ ກັ ຖ້າເຂົາຖືຮັກສາຂໍ້ຄວາມຂອງເຮົາ ເຂົາກໍຈະຖືຮັກສາຂໍ້ຄວາມຂອງພວກທ່າ ເໝືອ ກັ .
21 ແຕ່ສິ່ງທັງປວງນີ້ເຂົາກໍຈະເຮັດຕໍ່ທ່າ ທັງຫລາຍ ເພາະເຫັ ແກ່ າມຂອງເຮົາ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.
22 ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາກ່າວແກ່ເຂົາ ເຂົາກໍບໍ່ມີຜິດບາບແຕ່ບັດນີ້ເຂົາບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວໃ ເລື່ອງຜິດບາບຂອງຕົ .
23 ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຮົາກໍກຽດຊັງພຣະບິດາຂອງເຮົາເໝືອ ກັ .
24 ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດກິດຈະກາ ຖ້າມກາງເຂົາ ອັ ບໍ່ມີຜູ້ອື່ນໄດ້ເຮັດນັ້ນ ເຂົາກໍຄົງບໍ່ມີຜິດບາບ ແຕ່ບັດນີ້ເຂົາໄດ້ເຫັ ແລະໄດ້ກຽດຊັງທັງເຮົາ
ແລະພຣະບິດາຂອງເຮົາເໝືອ ກັ .
25 ທັງນີ້ກໍເພື່ອຈະໄດ້ເປັ ຈິງ ຕາມທີ່ຊຽ ໄວ້ໃ ພຣະບັ ຍັດຂອງເຂົາທີ່ວ່າ 'ເຂົາໄດ້ກຽດຊັງເຮົາໂດຍບໍ່ມີເຫດ'.
26 ແຕ່ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ຊ່ອຍຜູ້ທີ່ເຮົານີ້ຈະໃຊ້ມາຈາກພຣະບິດາຫາທ່າ ທັງຫລາຍ ຄືພຣະວິ ຍາ ແຫ່ງຄວາມຈິງຊຶ່ງອອກຈາກພຣະບິດາ ໄດ້
ສະເດັດມາແລ້ວ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ຈະຊົງເປັ ພະຍາ ໃຫ້ແກ່ເຮົາ.
27 ສ່ວ ທ່າ ທັງຫລາຍກໍເປັ ພະຍາ ເໝືອ ກັ ເພາະວ່າພວກທ່າ ຢູ່ກັບເຮົາຕັ້ງແຕ່ຕ□ມາແລ້ວ.

ບົດທີ 16

1 "ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ບອກທ່າ ທັງຫລາຍແລ້ວ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກທ່າ ເກີດຄວາມສະດຸດໃຈ.
2 ເຂົາຈະໄລ່ທ່າ ທັງຫລາຍອອກຈາກໂຮງທຳມະເທດສະໜາຈະມີເວລາໜຶ່ງເມື່ອບຸກຄົ ທີ່ຂ້າພວກທ່າ ເສຍຈະຄິດວ່າ ຕົ ເຮັດກາ ນັ້ນເພື່ອ
ບູຊາຕໍ່ພຣະເຈົ.
3 ເຂົາຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະບິດາແລະບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຮົາ.
4 ແຕ່ທີ່ເຮົາໄດ້ບອກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ທ່າ ທັງຫລາຍ ກໍເພື່ອວ່າ, ເມື່ອເວລາຂອງເຂົາມາເຖິງແລ້ວ ພວກທ່າ ຈະໄດ້ລະ ຶກວ່າ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ບອກ
ພວກທ່າ ໄວ້ແລ້ວ.

ງາ ຂອງພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ

"ເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍຕັ້ງແຕ່ຕ□ມາ ເພາະວ່າເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່າ .
5 ແຕ່ບັດນີ້ເຮົາຈວ ຈະໄປຫາພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໃ ພວກທ່າ ຖາມເຮົາວ່າ, 'ທ່ານຈະໄປໃສ'.
6 ແຕ່ເພາະເຮົາໄດ້ບອກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຕໍ່ພວກທ່າ ໃຈຂອງພວກທ່າ ຈຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມທຸກ.
7 ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາກໍບອກຄວາມຈິງຕໍ່ທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ກາ ທີ່ເຮົາຈາກໄປນັ້ນເປັ ປະໂຫຍດແກ່ພວກທ່າ ເພາະຖ້າເຮົາບໍ່ໄປ ອົງພຣະຜູ້
ຊ່ອຍນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ສະເດັດມາຫາພວກທ່າ ແຕ່ຖ້າເຮົາໄປແລ້ວ ເຮົາກໍຈະໃຊ້ ພຣະອົງນັ້ນມາຫາພວກທ່າ .
8 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາແລ້ວ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ຈະຊົງບັ ດົ ໃຫ້ໂລກຮູ້ແຈ້ງໃ ເລື່ອງຄວາມຜິດບາບ, ຄວາມຊອບທຳ, ແລະກາ
ພິພາກສາ.
9 ໃ ເລື່ອງຄວາມຜິດບາບນັ້ນ ຄືເພາະເຂົາບໍ່ວາງໃຈເຊື່ອໃ ເຮົາ.
10 ໃ ເລື່ອງຄວາມຊອບທຳນັ້ນ ຄືເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບິດາແລະພວກທ່າ ຈະບໍ່ເຫັ ເຮົາອີກ.
11 ສ່ວ ເລື່ອງກາ ພິພາກສານັ້ນ ຄືເພາະຜູ້ປົກຄອງໂລກນີ້ໄດ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ.

12 "ເຮົາຍັງມີອີກຫລາຍສິ່ງທີ່ຈະບອກແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍ ແຕ່ດຽວນີ້ພວກທ່າ ບໍ່ອາດຈະທົ ໄດ້.

13 ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງນັ້ນຄືພຣະວິ ຍາ ແຫ່ງຄວາມຈິງຈະສະເດັດມາແລ້ວ ພຣະອົງຈະ ໍາທ່າ ທັງຫລາຍໄປສູ່ຄວາມຈິງທັງໝົດ ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ກ່າວແຕ່ລໍາພັງຂອງພຣະອົງເອງ ແຕ່ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິ ສິ່ງໃດກໍຈະຊົງກ່າວສິ່ງນັ້ນ ແລະຈະຊົງປະກາດໃຫ້ທ່າ ທັງຫລາຍຮູ້ເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ.

14 ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບກຽດ ເພາະວ່າພຣະອົງຈະຊົງເອົາສິ່ງທີ່ເປັ ຂອງເຮົາມາປະກາດແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍ.

15 ທຸກ ໆ ສິ່ງທີ່ພຣະບິດາຊົງມີຢູ່ນັ້ນກໍເປັ ຂອງເຮົາ ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ ພຣະວິ ຍາ ຊົງເອົາສິ່ງຊຶ່ງເປັ ຂອງເຮົານັ້ນມາປະກາດແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍ.

ຄວາມທຸກໂສກຈະກາຍເປັ ຄວາມຊົມຊື່ນຍິ ດີ

16 "ຍັງໜ້ອຍໜຶ່ງທ່າ ທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຫັ ເຮົາຕໍ່ໄປ ແລະຍັງອີກໜ້ອຍໜຶ່ງພວກທ່າ ກໍຈະເຫັ ເຮົາ."

17 ສາວົກຂອງພຣະອົງລາງຄົ ຈຶ່ງຖາມກັ ວ່າ, "ທີ່ທ່າ ໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຮົາວ່າ 'ຍັງໜ້ອຍໜຶ່ງທ່າ ທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຫັ ເຮົາ ແລະຍັງອີກໜ້ອຍໜຶ່ງພວກທ່າ ກໍຈະເຫັ ເຮົາ ແລະ 'ເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບິດາ' ນີ້ໝາຍຄວາມຢ່າງໃດ."

18 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັ ວ່າ, "ຍັງໜ້ອຍໜຶ່ງ ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ ພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າທ່າ ກໍາລັງເວົ້າຫຍັງ."

19 ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າເຂົາຢາກທູ ຖາມພຣະອົງ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍຖາມກັ ໃ ເລື່ອງທີ່ເຮົາກ່າວນັ້ນຫລືວ່າ 'ຍັງໜ້ອຍໜຶ່ງທ່າ ທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຫັ ເຮົາ' ແລະ 'ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງພວກທ່າ ກໍຈະເຫັ ເຮົາ'.

20 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທ່າ ທັງຫລາຍຈະຮ້ອງໄຫ້ຮໍ່າໄຮ ແຕ່ໂລກນີ້ຈະຊົມຊື່ນຍິ ດີ ສ່ວ ພວກທ່າ ຈະມີຄວາມທຸກໂສກ ແຕ່ຄວາມທຸກໂສກຂອງພວກທ່າ ນັ້ນຈະກັບກາຍເປັ ຄວາມຍິ ດີ.

21 ເມື່ອຜູ້ຍິງຈະເກີດລູກ   າງກໍມີຄວາມທຸກເພາະເຖິງກໍາ ົດແລ້ວ ແຕ່ເມື່ອເກີດລູກແລ້ວ າງກໍບໍ່ຄຶດເຖິງຄວາມເຈັບປວດນັ້ນອີກ ເພາະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິ ດີທີ່ຄົ ຜູ້ໜຶ່ງເກີດມາໃ ໂລກ.

22 ດັ່ງນັ້ນໃ ບັດນີ້ທ່າ ທັງຫລາຍກໍມີຄວາມທຸກໂສກ ແຕ່ເຮົາຈະເຫັ ພວກທ່າ ອີກ ແລະໃຈຂອງພວກທ່າ ຈະຊົມຊື່ນຍິ ດີ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເອົາຄວາມຍິ ດີນັ້ນອອກໄປຈາກພວກທ່າ ໄດ້.

23 ໃ ວັ ນັ້ນທ່າ ທັງຫລາຍຈະບໍ່ຖາມເຮົາເຖິງສິ່ງໃດ ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າພວກທ່າ ຈະຂໍສິ່ງໃດຈາກພຣະບິດາໃ າມຂອງເຮົາ ພຣະອົງຈະຊົງໂຜດປະທາ ສິ່ງນັ້ນໃຫ້ແກ່ທ່າ .

24 ມາເຖິງບັດນີ້ທ່າ ທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຂໍສິ່ງໃດໃ   າມຂອງເຮົາ ຈົ່ງຂໍແລ້ວພວກທ່າ ຈະໄດ້ຮັບ ເພື່ອຄວາມຍິ ດີຂອງພວກທ່າ ຈະເຕັມບໍລິບູ .

ເຮົາໄດ້ຊະ ະໂລກແລ້ວ

25 "ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ທ່າ ທັງຫລາຍ ເປັ ຄໍາປຽບທຽບ ເມື່ອເຖິງເວລາໜຶ່ງເຮົາຈະບໍ່ກ່າວເປັ ຄໍາປຽບທຽບຕໍ່ພວກທ່າ ອີກ ແຕ່ຈະບອກໃຫ້ພວກທ່າ ຮູ້ເລື່ອງພຣະບິດາໂດຍແຈ່ມແຈ້ງ.

26 ໃ ວັ ນັ້ນທ່າ ທັງຫລາຍຈະທູ ຂໍໃ   າມຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະບໍ່ບອກພວກທ່າ ວ່າ ເຮົາຈະອ້ອ ວອ ພຣະບິດາເພື່ອພວກທ່າ .

27 ດ້ວຍວ່າພຣະບິດາເອງກໍຊົງຮັກແພງທ່າ ທັງຫລາຍ ເພາະວ່າພວກທ່າ ໄດ້ຮັກແພງເຮົາ ແລະໄດ້ເຊື່ອວ່າ ເຮົາອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

28 ເຮົາໄດ້ອອກມາຈາກພຣະບິດາແລະໄດ້ມາໃ ໂລກ ແລ້ວເຮົາຈະຈາກໂລກໄປຫາພຣະບິດາອີກ."

29 ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ທູ ວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ບັດນີ້ທ່າ ກ່າວໂດຍແຈ່ມແຈ້ງ ບໍ່ໄດ້ກ່າວເປັ ຄໍາປຽບທຽບ.

30 ບັດນີ້ພວກຂ້າ ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າທ່າ ຮູ້ຈັກສັບພະທຸກສິ່ງ ແລະບໍ່ຈໍາເປັ ທີ່ຜູ້ໃດຈະຖາມທ່າ ອີກ ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກຂ້າ ້ອຍຈຶ່ງເຊື່ອວ່າທ່າ ມາຈາກພຣະເຈົ້າ."

31 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ດຽວນີ້ທ່າ ທັງຫລາຍເຊື່ອແລ້ວຫລື.

32 ເບິ່ງແມ, ເວລາຈະມາແລະເວລານັ້ນກໍເຖິງແລ້ວ ທີ່ທ່າ ທັງຫລາຍຈະຕ້ອງແຕກຊະກັ ໄປບ້າ ໃຜເຮືອ ມັ ແລະຈະປະເຮົາໄວ້ຜູ້ດຽວແຕ່ຫາກວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຜູ້ດຽວເພາະພຣະບິດາຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ.

33 ເຮົາໄດ້ບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ທ່ານ ທັງຫລາຍ ເພື່ອພວກທ່ານ ຈະມີຄວາມສະຫງົບສຸກໃນ ເຮົາ ໃນ ໂລກນີ້ພວກທ່ານ ຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກ ແຕ່ຈົ່ງ
ຊື່ນໃຈເທາະ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ຊະນະໂລກແລ້ວ."

ບົດທີ 17

ພຣະເຢຊູຊົງອ້ອນວອນ ເພື່ອພວກສາວົກ

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງເງີຍພຣະພັກຂຶ້ນເບິ່ງຟ້າໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ພຣະບິດາເອີຍ, ເຖິງເວລາແລ້ວ ຂໍ
ຊົງໂຜດໃຫ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ ເພື່ອພຣະບຸດຈະໄດ້ຖວາຍກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະອົງ.
2 ເໝືອນ ດັ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານ ໃຫ້ພຣະບຸດມີສິດອຳນາດເໜືອມະນຸດທັງປວງ ເພື່ອໃຫ້ພຣະບຸດປະທານ ຊີວິດອັນ ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ແກ່
ທຸກຄົນ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງມອບໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດນັ້ນ.
3 ນີ້ແຫລະ, ແມ່ນ ຊີວິດອັນ ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ຄືທີ່ເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນ ພຣະເຈົ້າທ່ຽງແທ້ອົງດຽວແລະຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ພຣະອົງ
ຊົງໃຊ້ມາ.
4 ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຖວາຍກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະອົງໃນ ໂລກ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຮັດກິດຈະການ ທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເຮັດນັ້ນສຳເລັດແລ້ວ.
5 ບັດນີ້ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງມີກຽດຕິຍົດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງເອງ ຄືກຽດຕິຍົດທີ່ຂ້າພຣະອົງມີກັບພຣະອົງກ່ອນ ໂລກບໍ່ທັນ ມີ
ນັ້ນ.
6 "ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສະແດງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແກ່ຄົນ ທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານ ໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງຈາກມະນຸດສະໂລກ ຄົນ ເຫລົ່າ
ນັ້ນເປັນ ຂອງພຣະອົງແລ້ວ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານ ເຂົາໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ ແລະເຂົາໄດ້ຖືຮັກສາພຣະທຳຂອງພຣະອົງແລ້ວ.
7 ບັດນີ້ເຂົາຊາບແລ້ວວ່າ ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານ ໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນມາຈາກພຣະອົງ.
8 ເພາະວ່າຖ້ອຍຄຳທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານ ໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ເຂົາແລ້ວ ແລະເຂົາໄດ້ຮັບໄວ້ ແລະເຂົາຮູ້ແນ່ວ່າຂ້າພຣະອົງ
ມາຈາກພຣະອົງທັງເຊື່ອວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ຂ້າພຣະອົງມາ.
9 ຂ້າພຣະອົງອ້ອນວອນ ເພື່ອເຂົາ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນ ເພື່ອໂລກ ແຕ່ເພື່ອຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານ ແກ່ຂ້າພຣະອົງ ເພາະວ່າເຂົາເປັນ
ຂອງພຣະອົງ.
10 ທຸກສິ່ງຊຶ່ງເປັນ ຂອງຂ້າພຣະອົງກໍເປັນ ຂອງພຣະອົງ ແລະທຸກສິ່ງຊຶ່ງເປັນ ຂອງພຣະອົງກໍເປັນ ຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະຂ້າພຣະອົງມີກຽດຕິຍົດໃນ ສິ່ງ
ເຫລົ່ານັ້ນ.
11 ບັດນີ້ຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ຢູ່ໃນ ໂລກນີ້ອີກ ແຕ່ເຂົາຍັງຢູ່ໃນ ໂລກນີ້ ຝ່າຍຂ້າພຣະອົງກຳລັງຈະເມືອຫາພຣະອົງ ໂອ, ພຣະບິດາຜູ້ບໍລິສຸດ ຂໍພຣະອົງຊົງ
ໂຜດພິທັກຮັກສາເຂົາໄວ້ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານ ແກ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ ເພື່ອເຂົາຈະເປັນ ອັນ ໜຶ່ງອັນ ດຽວກັນ ເໝືອນ ດັ່ງ
ເຮົາທັງສອງ.
12 ເມື່ອຂ້າພຣະອົງຍັງຢູ່ກັບເຂົາ ຂ້າພຣະອົງກໍໄດ້ພິທັກຮັກສາເຂົາໄວ້ ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານ ແກ່ຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງໄດ້
ປົກປັກຮັກສາເຂົາໄວ້ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເສຍໄປ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຜູ້ຖືກຊົງໝາຍໄວ້ສຳລັບຄວາມຈິບຫາຍ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດໄປຕາມຂໍ້ພຣະທຳ.
13 ບັດນີ້ຂ້າພຣະອົງກຳລັງຈະເມືອຫາພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງກ່າວເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນ ໂລກ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຂອງຂ້າພຣະອົງຢ່າງບໍລິ
ບູນ.
14 ຝ່າຍຂ້າພຣະອົງໄດ້ມອບພຣະທຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຂົາແລ້ວ ແລະໂລກນີ້ໄດ້ໄດ້ກຽດຊັງເຂົາເພາະເຂົາບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກ ເໝືອນ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ຢູ່ຝ່າຍ
ໂລກນັ້ນ.
15 ຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຂໍພຣະອົງເອົາເຂົາອອກຈາກໂລກນີ້ ແຕ່ໄດ້ຂໍຮັກສາເຂົາໄວ້ໃຫ້ພ□ຈາກມານ ຮ້າຍ.ກ
16 ເຂົາບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກເໝືອນ ດັ່ງຂ້າພຣະອົງນີ້ບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກ.
17 ຂໍຊົງໂຜດຊຳລະເຂົາໃຫ້ບໍລິສຸດດ້ວຍຄວາມຈິງ ພຣະທຳຂອງພຣະອົງນັ້ນເປັນ ຄວາມຈິງ.
18 ພຣະອົງຊົງໃຊ້ຂ້າພຣະອົງມາໃນ ໂລກສັນໃດ ຂ້າພຣະອົງກໍໃຊ້ເຂົາໄປໃນ ໂລກສັນນັ້ນ.
19 ຂ້າພຣະອົງຊຳລະຕົວຖວາຍເພາະເຫັນ ແກ່ເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຮັບການ ຊົງຊຳລະແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ດ້ວຍຄວາມຈິງເໝືອນ ກັນ.

20 “ຂ້າ ້ອຍບໍ່ໄດ້ອ້ອ ວອ ເພື່ອຄົ ເຫລົ່ານີ້ພວກດຽວ ແຕ່ເພື່ອຄົ ທັງປວງທີ່ວາງໃຈໃ ຂ້າ ້ອຍ ເພາະຖ້ອຍຄຳຂອງເຂົາ,
21 ເພື່ອເຂົາທັງໝົດຈະເປັ ອັ ໜຶ່ງອັ ດຽວກັ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຄືພຣະບິດາຊົງສະຖິດໃ ຂ້າ ້ອຍ ແລະຂ້າ ້ອຍໃ ພຣະອົງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຢູ່ໃ
ເຮົາທັງສອງເໝືອ ກັ ເພື່ອໂລກຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າແມ່ ພຣະອົງແຫລະ, ຊົງໃຊ້ຂ້າ ້ອຍມາ.
22 ແລະກຽດຕິຍົດທີ່ພຣະອົງຊົງປະທາ ໃຫ້ແກ່ຂ້າ ້ອຍນັ້ນຂ້າ ້ອຍກໍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະເປັ ອັ ໜຶ່ງອັ ດຽວກັ ເໝືອ ດັ່ງເຮົາທັງ
ສອງເປັ ອັ ໜຶ່ງອັ ດຽວກັ ນັ້ນ.
23 ຂ້າ ້ອຍຢູ່ໃ ເຂົາແລະພຣະອົງຊົງຢູ່ໃ ຂ້າ ້ອຍ ເພື່ອເຂົາຈະເປັ ອັ ໜຶ່ງອັ ດຽວກັ ຢ່າງສົມບູ ເພື່ອໂລກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າແມ່ ພຣະອົງນັ້ນ
ແຫລະ, ຊົງໃຊ້ຂ້າ ້ອຍມາ ແລະພຣະອົງຊົງຮັກເຂົາເໝືອ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກຂ້າ ້ອຍ.
24 “ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງປະທາ ໃຫ້ແກ່ຂ້າ ້ອຍນັ້ນ ຂ້າ ້ອຍກໍປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ເຂົາຢູ່ກັບຂ້າ ້ອຍໃ ບ່ອ ຊຶ່ງຂ້າ ້ອຍຢູ່
ນັ້ນເໝືອ ກັ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຫັ ສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້າ ້ອຍ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງປະທາ ໃຫ້ແກ່ຂ້າ ້ອຍ ເພາະພຣະອົງຊົງຮັກຂ້າ ້ອຍ ກ່ອ ຊົງ
ສ້າງໂລກ.
25 ໂອ ພຣະບິດາຜູ້ຍຸດຕິທຳ, ໂລກນີ້ບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກ ພຣະອົງແຕ່ຝ່າຍຂ້າ ້ອຍໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະຄົ ເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮູ້ວ່າແມ່ ພຣະອົງແຫລະ, ຊົງ
ໃຊ້ຂ້າ ້ອຍມາ.
26 ຂ້າ ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກພຣະ າມຂອງພຣະອົງ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ອີກ ເພື່ອຄວາມຮັກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກຂ້າ ້ອຍຈະຢູ່ໃ ເຂົາ
ແລະຝ່າຍຂ້າ ້ອຍກໍຢູ່ໃ ເຂົາ.”

ບົດທີ 18

ກາ ມອບແລະກາ ຈັບກຸມພຣະເຢຊູ

(ມທ 26:47-56; ມຣກ 14:43-50; ລກ 22:47-53)

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ຂ້າມຫ້ວຍເກັດໂຣ ບ່ອ ມີສວ
ພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ສວ ນັ້ນກັບສາວົກ.
2 ຝ່າຍຢູດາຜູ້ທີ່ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງກໍຮູ້ຈັກບ່ອ ນັ້ນເໝືອ ກັ ເພາະວ່າທີ່ນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ປະຊຸມກັ ກັບພວກສາວົກຫລາຍເທື່ອແລ້ວ.
3 ດັ່ງນັ້ນຢູດາໄດ້ພາພວກທະຫາ ກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ມາຈາກພວກປະໂລຫິດຄົ ໃຫຍ່ແລະພວກຟາລິຊາຍ ຖືໂຄມ, ຖືກະບອງ, ແລະເຄື່ອງ ອາວຸດ
ເຂົ້າມາໃ ທີ່ນັ້ນ.
4 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊາບທຸກສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ ຈຶ່ງສະເດັດອອກໄປຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ທ່າ ທັງຫລາຍຊອກຫາໃຜ.”
5 ເຂົາທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, “ນາຫາເຢຊູໄທ າຊາເຣັດ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ” ຢູດາຜູ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງກໍຢື
ຢູ່ກັບຄົ ເຫລົ່ານັ້ນ.
6 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ” ເຂົາໄດ້ຖອຍຫລັງລົ ລົງເທິງດິ .
7 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາອີກວ່າ, “ທ່າ ທັງຫລາຍຊອກຫາໃຜ” ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, “ນາຫາເຢຊູໄທ າຊາເຣັດ.”
8 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່າ ແລ້ວວ່າ ແມ່ ເຮົານີ້ແຫລະ ເຫດສັນນັ້ນຖ້າພວກທ່າ ຊອກຫາເຮົາ ຈົ່ງປະໃຫ້ຄົ ເຫລົ່ານີ້ໄປ
ເສຍ.”
9 ທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຖ້ອຍຄຳທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ຄົ ເຫລົ່ານີ້ທີ່ພຣະອົງປະທາ ໃຫ້ແກ່ຂ້າ ້ອຍ ບໍ່ໄດ້ສູ ເສຍໄປແມ່ ແຕ່ຄົ
ດຽວ.”
10 ຊີໂມ ເປໂຕ ມີດາບຈຶ່ງຖອດອອກມາຟັ ຂ້ອຍໃຊ້ຄົ ໜຶ່ງຂອງມະຫາປະໂລຫິດ ຖືກຫູເບື້ອງຂວາຂາດ ຂ້າໃຊ້ຄົ ນັ້ນຊື່ວ່າ ມາລະໂຂ.
11 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເປໂຕວ່າ, “ຈົ່ງເອົາດາບໃສ່ຝັກໄວ້ເສຍ ຈອກທີ່ພຣະບິດາຊົງປະທາ ໃຫ້ແກ່ເຮົາ ເຮົາຈະບໍ່ດື່ມຫລື.”

ພຣະເຢຊູຊົງຖືກ ຳໄປຫາປະໂລຫິດ

(ມທ 26:57-58; ມຣກ 14:53-54; ລກ 22:54)

12 ກອງທະຫາ ກັບ າຍພັ ພ້ອມດ້ວຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງພວກຢິວ ໄດ້ຫຸ້ມຈັບພຣະເຢຊູມັດໄວ້.

13 ແລ້ວເຂົາໄດ້ພາພຣະອົງໄປຫາອັ າກ່ອ ເພາະອັ າເປັ ພໍ່ເມຍຂອງກາຢະຟາ ຜູ້ຊຶ່ງເປັ ມະຫາປະໂລຫິດປະຈຳກາ ໃ ປີນັ້ນ.

14 ກາຢະຟາຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ແ ະ ຳພວກຢິວວ່າ ຄວ ໃຫ້ຄົ ໜຶ່ງຕາຍແທ ພົ ລະເມືອງທັງໝົດ.

ເປໂຕປະຕິເສດພຣະເຢຊູ

(ມທ 26:69-70; ມຣກ 14:66-68; ລກ 22:55-57)

15 ຊີໂມ ເປໂຕກັບສາວົກອີກຄົ ໜຶ່ງໄດ້ຕາມພຣະເຢຊູໄປ ສາວົກຄົ ນັ້ນຮູ້ຈັກກັ ກັບມະຫາປະໂລຫິດ ເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປກັບພຣະເຢຊູເຖິງເດີ່ນບ້າ ຂອງມະຫາປະໂລຫິດ.

16 ຝ່າຍເປໂຕຢື ຢູ່ຮິມປະຕູຂ້າງ ອກ ສາວົກຄົ ນັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກກັ ກັບມະຫາປະໂລຫິດ ໄດ້ອອກໄປເວົ້າກັບຜູ້ຍິງທີ່ເຝົ້າປະຕູ ແລ້ວກໍພາເປໂຕເຂົ້າໄປ.

17 ນິຍິງໃຊ້ທີ່ເຝົ້າປະຕູໄດ້ຖາມເປໂຕວ່າ, “ໂຕກໍເປັ ສາວົກຂອງຄົ ນັ້ນເໝືອ ກັ ຕີ້” ເປໂຕຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ ດອກ.”

18 ພວກຂ້ອຍໃຊ້ກັບພວກຍາມກໍຢື ຢູ່ທີ່ນັ້ ເອົາຖ່າ ມາດັ່ງໄຟເພາະວ່າ ອາກາດໜາວ ຈຶ່ງພາກັ ຢື ຜີງໄຟຢູ່ ແລະເປໂຕກໍຢື ຜີງໄຟ ຳເຂົາເໝືອ ກັ .

ມະຫາປະໂລຫິດສອບຖາມພຣະເຢຊູ

(ມທ 26:59-66; ມຣກ 14:55-64; ລກ 22:66-71)

19 ຝ່າຍມະຫາປະໂລຫິດຈຶ່ງທູ ຖາມພຣະເຢຊູເຖິງພວກສາວົກຂອງພຣະອົງແລະເຖິງຄຳສັ່ງສອ ຂອງພຣະອົງ.

20 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບທ່າ ວ່າ, “ເຮົານີ້ໄດ້ກ່າວໃຫ້ໂລກຟັງຢ່າງເປີດເຜີຍ ເຮົາໄດ້ສັ່ງສອນສະເໝີໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາ ແລະໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ທີ່ພວກຢິວທັງໝົດຊຸມ ຸມກັ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວສິ່ງໄດ້ໃ ທີ່ລັບລີ້.

21 ທ່າ ຖາມເຮົາເຮັດຫຍັງ ຈົ່ງຖາມຄົ ທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຟັງເຮົາວ່າ ເຮົາໄດ້ເວົ້າອັ ໃດກັບເຂົາ ຄົ ເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ໄດ້ຮູ້ອັ ທີ່ເຮົາໄດ້ເວົ້ານັ້ນ.”

22 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄົ ໜຶ່ງທີ່ຢື ຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຕົບພຣະພັກພຣະເຢຊູແລ້ວກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າຕອບມະຫາປະໂລຫິດຢ່າງນັ້ນຫລື."

23 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຖ້າເຮົາເວົ້າຜິດ ຈົ່ງເປັ ພະຍາ ໃ ກາ ຜິດນັ້ນ ແຕ່ຖ້າເຮົາເວົ້າຖືກ ທ່າ ຕົບເຮົາເຮັດຫຍັງ”.

24 ອັ າຈຶ່ງໃຫ້ພາພຣະເຢຊູທີ່ຊົງຖືກມັດຢູ່ນັ້ນໄປຫາກາຢະຟາ ຜູ້ເປັ ມະຫາປະໂລຫິດປະຈຳກາ .

ເປໂຕປະຕິເສດພຣະເຢຊູອີກ

(ມທ 26:71-75; ມຣກ 14:69-72; ລກ 22:58-62)

25 ຂະ ະນັ້ນຊີໂມ ເປໂຕກຳລັງຢື ຜີງໄຟຢູ່ ຄົ ເຫລົ່ານັ້ນຖາມເປໂຕວ່າ, “ໂຕກໍເປັ ສາວົກຂອງຄົ ນັ້ນເໝືອ ກັ ບໍ່ແມ່ ຫລື” ເປໂຕຕອບປະຕິເສດວ່າ, “ບໍ່ແມ່ ດອກ.”

26 ຂ້ອຍໃຊ້ຄົ ໜຶ່ງຂອງມະຫາປະໂລຫິດ ຊຶ່ງເປັ ພີ່ ້ອງກັບເປໂຕຟັ ຫູຂາດນັ້ນ ກໍໄດ້ຖາມວ່າ, “ຂ້ອຍໄດ້ເຫັ ເຈົ້າກັບຄົ ນັ້ນໃ ສວ ບໍ່ແມ່ ຫລື.”

27 ເປໂຕຈຶ່ງຕອບປະຕິເສດອີກ ແລະທັ ໃດນັ້ນໄກ່ກໍຂັ

ພຣະເຢຊູຊົງຖືກ ຳໄປຫາປີລາດ

(ມທ 27:1-2; 11-14; ມຣກ 15:1-5; ລກ 23:1-5)

28 ເຂົາກໍໄດ້ ໍາພຣະເຢຊູອອກຈາກເຮືອ ຂອງກາຢະຟາໄປຍັງສາ ປະໄຣໂຕຣຽ ເປ ເວລາແຕ່ເຊົ້າ ສ່ວ ພວກຢິວບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃ ສາ
ນັ້ນ ເພາະຢ້າ ວ່າຈະບໍ່ສະອາດເພື່ອຈະກິ ປັດສະຄາໄດ້.
29 ດັ່ງນັ້ນປີລາດຈຶ່ງອອກມາຫາເຂົາແລະຖາມວ່າ, "ພວກທ່າ ມີເລື່ອງອັ ໄດ້ມາຟ້ອງຄົ ນີ້."
30 ເຂົາຕອບວ່າ, "ຖ້າຄົ ນີ້ບໍ່ເປ ຜູ້ຮ້າຍພວກຂ້າ ້ອຍກໍຄົງຈະບໍ່ໄດ້ມອບໃຫ້ທ່ານ."
31 ປີລາດຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ຈົ່ງເອົາຄົ ນີ້ໄປຊຳລະຕັດສີ ຕາມກົດໝາຍຂອງພວກທ່າ ເສຍ" ພວກຢິວຈຶ່ງຮຽ ວ່າ, "ຕາມ
ກົດໝາຍພວກຂ້າ ້ອຍບໍ່ມີສິດຈະປະຫາ ຊີວິດຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ."
32 ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງຊົງກ່າວໄວ້ເພື່ອສະແດງວ່າ ພຣະອົງຊົງສິ້ນພຣະຊົ ດ້ວຍວິທີໃດ.
33 ປີລາດຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃ ສາ ປະໄຣໂຕຣຽ ອີກ ແລະເອີ້ນພຣະເຢຊູມາ ແລ້ວທູ ຖາມວ່າ, "ເຈົ້າເປ ກະສັດຂອງຊາດຢິວຫລື."
34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ທ່າ ຖາມຢ່າງນັ້ນແຕ່ລຳພັງແຕ່ໂຕທ່າ ເອງຫລື ຫລືວ່າຄົ ອື່ນບອກທ່າ ເຖິງເລື່ອງເຮົາ."
35 ປີລາດທູ ຕອບວ່າ, "ສ່ວ ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ ຊາດຢິວ ຊົ ຊາດຂອງເຈົ້າເອງແລະພວກປະໂລຫິດຄົ ໃຫຍ່ໄດ້ມອບເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດ
ອັ ໃດ."
36 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ລາຊະອຳ າດຂອງເຮົາບໍ່ເປ ແຕ່ໂລກນີ້ ຖ້າລາຊະອຳ າດຂອງເຮົາເປ ແຕ່ໂລກນີ້ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຄົງຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້
ບໍ່ໃຫ້ເຮົາຖືກມອບໄວ້ແກ່ພວກຢິວ ແຕ່ບັດນີ້ລາຊະອຳ າດຂອງເຮົາບໍ່ເປ ແຕ່ໂລກນີ້."
37 ປີລາດຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ຖ້າດັ່ງນັ້ນເຈົ້າເປ ກະສັດຕີ້" ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ທ່າ ເວົ້າແລ້ວວ່າເຮົາເປ ກະສັດຝ່າຍເຮົາເກີດມາ ແລະ
ເຂົ້າມາໃ ໂລກນີ້ກໍເພາະເຫດນີ້ແຫລະ ຄືເພື່ອຈະເປ ພະຍາ ເຖິງຄວາມຈິງ ທຸກໆ ຄົ ທີ່ຢູ່ຝ່າຍຄວາມຈິງຍ່ອມຟັງສຽງຂອງເຮົາ."
38 ປີລາດທູ ຖາມວ່າ, "ຄວາມຈິງນັ້ນຄືອັ ໃດ."

ພຣະເຢຊູຊົງຖືກພິພາກສາໃຫ້ສິ້ນພຣະຊົ

(ມທ 27:15-31; ມຣກ 15:6-20; ລກ 23:13-25)

ເມື່ອປີລາດຖາມດັ່ງນີ້ແລ້ວທ່າ ກໍອອກໄປຫາພວກຢິວອີກ ແລະບອກເຂົາວ່າ, "ຝ່າຍເຮົາບໍ່ເຫັ ຜິດໃ ໃ ຜູ້ນີ້ຈັກປະກາ .
39 ແຕ່ພວກທ່າ ມີທຳ ຽມໃຫ້ເຮົາປ່ອຍຄົ ໜຶ່ງໃຫ້ພວກທ່າ ໃ ເທດສະກາ ປັດສະຄາ ພວກທ່າ ຢາກໃຫ້ເຮົາປ່ອຍກະສັດຂອງຊາດຢິວໃຫ້
ແກ່ພວກທ່າ ຫລື."
40 ຄົ ທັງຫລາຍຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນອີກວ່າ, "ຢ່າປ່ອຍຄົ ນີ້ແຕ່ຈົ່ງປ່ອຍບາຣາບາ" ສ່ວ ບາຣາບານັ້ນເປ ໂຈ .

ບົດທີ 19

1 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງເອົາພຣະເຢຊູໄປໃຫ້ເຂົາຂ້ຽ .
2 ແລະພວກທະຫາ ໄດ້ເອົາເຄືອໜາມມາຖັກເປ ໂຄ້ງແຫ ພວງມາໄລສຸບໃສ່ພຣະສຽ ຂອງພຣະອົງ ພ້ອມທັງເອົາເສື້ອຄຸມສີມ່ວງອ່ອ ມາ ່ງ
ໃຫ້ພຣະອົງ.
3 ແລະເຂົາໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາຫາພຣະອົງທູ ວ່າ, "ກະສັດຂອງຊາດຢິວເອີຍ, ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເລີ ເທີນ" ແລະເຂົາກໍຕົບພຣະພັກພຣະອົງ.
4 ປີລາດໄດ້ອອກໄປອີກແລະກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ເຮົາພາຄົ ນີ້ອອກມາຫາທ່າ ທັງຫລາຍ ເພື່ອໃຫ້ພວກທ່າ ຮູ້ວ່າເຮົາບໍ່ເຫັ ຄວາມຜິດ
ໃ ຜູ້ນີ້ຈັກປະການ."
5 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດອອກມາຊົງພວງມາໄລທີ່ເຮັດດ້ວຍເຄືອໜາມນັ້ນ ແລະຊົງເສື້ອຄຸມສີມ່ວງອ່ອ ປີລາດຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເບິ່ງຄົ ນີ້
ແມ."
6 ເມື່ອພວກປະໂລຫິດຄົ ໃຫຍ່ແລະພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ເຫັ ພຣະອົງເຂົາກໍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂ ຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ" ປີລາດ
ຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າຈົ່ງເອົາໄປຄຶງໄວ້ ເພາະຝ່າຍເຮົາບໍ່ເຫັ ຄວາມຜິດໃ ຜູ້ນີ້."
7 ພວກຢິວໄດ້ຕອບວ່າ "ພວກເຮົາມີກົດໝາຍ ແລະຕາມກົດໝາຍນັ້ນຄົ ນີ້ຄວ ຕາຍເພາະມັ ຕັ້ງຕົວເປ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ."
8 ເມື່ອປີລາດໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວທ່າ ກໍຕົກໃຈຫລາຍຂຶ້ນ.

9 ທ່າ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃ ສາ ປະໄຣໂຕຣຽ ອີກ ແລ້ວທູ ຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, "ເຈົ້າມາແຕ່ໃສ" ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕອບປະກາ ໃດ.

10 ປີລາດຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ," "ເຈົ້າບໍ່ເວົ້າກັບເຮົາຫລື ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າເຮົາມີສິດອຳ າດຈະປ່ອຍເຈົ້າ ແລະມີສິດອຳ າດຄຶງເຈົ້າໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງ ແຂນ."

11 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບທ່າ ວ່າ, "ທ່າ ຈະບໍ່ມີສິດອຳ າດເໜືອເຮົາຈັກປະກາ ເວັ້ນແຕ່ອຳ າດນັ້ນຈະຊົງປະທາ ແຕ່ທັງເທິງໃຫ້ແກ່ທ່າ ເຫດ ສັ ນັ້ນຜູ້ທີ່ມອບເຮົາໄວ້ກັບທ່າ ກໍມີຄວາມຜິດບາບຫລາຍກວ່າທ່ານ."

12 ເນື່ອງຈາກຂໍ້ນີ້ປີລາດຈຶ່ງຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະປ່ອຍພຣະອົງເສຍ ແຕ່ພວກຢິວຮ້ອງສຽງດັງຂື້ນວ່າ, "ຖ້າທ່າ ປ່ອຍຄົ ນີ້ທ່າ ກໍບໍ່ເປັ ມິດຂອງ ກາຍຊາ ທຸກຄົ ທີ່ຕັ້ງຕົວເປັ ກະສັດກໍປະກົດຕົວຕໍ່ສູ້ກາຍຊາ."

13 ເມື່ອປີລາດໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນທ່າ ຈຶ່ງພາພຣະເຢຊູອອກມາ ແລ້ວນັ່ງບັ ລັງພິພາກສາໃ ບ່ອ ທີ່ເອີ້ນວ່າເດີ່ນປູຫີ ພາສາເຮັບເຣີເອີ້ນວ່າ ຄັບບາທາ.

14 ວັ ນັ້ນເປັ ວັ ຈັດແຈງປັດສະຄາ ເວລາປະມາ ທ່ຽງວັ ທ່າ ໄດ້ກ່າວກັບພວກຢິວວ່າ "ນີ້ຄືກະສັດຂອງພວກທ່ານ."

15 ຝ່າຍເຂົາໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງຂື້ນວ່າ, "ເອົາມັ ໄປເສຍ, ເອົາມັ ໄປເສຍ ຄຶງມັ ໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂ ເສຍ" ປີລາດຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ. "ພວກທ່າ ຈະໃຫ້ເຮົາຄຶງກະສັດຂອງພວກທ່າ ທີ່ໄມ້ກາງແຂ ຫລື" ພວກປະໂລຫິດຄົ ໃຫຍ່ຕອບວ່າ, "ເວັ້ນແຕ່ກາຍຊາແລ້ວພວກເຮົາບໍ່ມີກະສັດ."

16 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາ ເພື່ອເອົາໄປຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂ .

ກາ ຄຶງທີ່ໄມ້ກາງແຂ

(ມທ 27:32-44; ມຣກ 15:21-32; ລກ 23:26-43)

17 ເຂົາຈຶ່ງຄຸມເອົາພຣະເຢຊູອອກໄປ. ແລະພຣະອົງຊົງແບກເອົາໄມ້ກາງແຂ ຂອງພຣະອົງ ສະເດັດໄປເຖິງບ່ອ ທີ່ເອີ້ນວ່າກະໂຫລກຫົວ (ພາສາເຮັບເຣີເອີ້ນວ່າໂຄລະໂຄທາ).

18 ທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຄຶງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂ ກັບອີກສອງຄົ ຄົ ລະຂ້າງແລະພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ກາງ.

19 ປີລາດໃຫ້ຂຽ ປ້າຍຕິດໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂ ອ່າ ວ່າ, "ເຢຊູໄທ າຊາເລັດ ກະສັດຂອງຊາດຢິວ."

20 ຄົ ຢິວຫລາຍຄົ ໄດ້ອ່າ ປ້າຍນັ້ນ ເພາະບ່ອ ທີ່ເຂົາຄຶງພຣະເຢຊູນັ້ນຢູ່ໃກ້ກຸງ ແລະປ້າຍນັ້ນເຂົາໄດ້ຂຽ ເປັ ພາສາເຮັບເຣີ, ພາສາໂຣມ, ແລະພາສາກຣີກ.

21 ແລ້ວພວກປະໂລຫິດຄົ ໃຫຍ່ຂອງຊາດຢິວ ຈຶ່ງຣຽ ປີລາດວ່າ, "ຂໍຢ່າຂຽ ວ່າ 'ກະສັດຂອງຊາດຢິວ' ແຕ່ຂຽ ວ່າ 'ຄົ ນີ້ບອກວ່າ ເຮົາເປັ ກະສັດຂອງຊາດຢິວ'."

22 ປີລາດຕອບວ່າ, "ສິ່ງທີ່ເຮົາຂຽ ແລ້ວກໍແລ້ວໄປ."

23 ເມື່ອພວກທະຫາ ໄດ້ຄຶງພຣະເຢຊູໄວ້ແລ້ວ ເຂົາໄດ້ເອົາເຄື່ອງຊົງຂອງພຣະອົງມາແບ່ງເປັ ສີ່ພູດ ແລ້ວກໍປັ ກັ ຜູ້ລະພູດ ແລະຍັງເອົາ ສະຫລອງຂັ້ນໃ ພຣະອົງຊຶ່ງບໍ່ມີດູກ ແຕ່ແລ້ວດ້ວຍຜ້າທີ່ຕໍ່າທັງຜື .

24 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັ ວ່າ, "ພວກເຮົາຢ່າຈີກປັ ກັ ເທາະ ແຕ່ໃຫ້ຈົກສະຫລາກເອົາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເປັ ຂອງຜູ້ໃດ" ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມພຣະຄຳພີທີ່ຂຽ ໄວ້ວ່າ,

"ເສື້ອຜ້າຂອງຂ້າພຣະອົງເຂົາໄດ້ແບ່ງປັ ກັ

ສ່ວ ເສື້ອຂອງພຣະອົງນັ້ນເຂົາກໍຈົກສະຫລາກກັນ."

25 ພວກທະຫາ ໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ຝ່າຍມາ ດາແລະ ້າສາວຂອງພຣະອົງ ກັບ າງມາຣີອາເມຍຂອງກະໂລປາແລະ າງມາຣີອາໄທມັກ ດາລາກໍຢື ຢູ່ໃກ້ໄມ້ກາງແຂ ຂອງພຣະເຢຊູ.

26 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັ ມາ ດາຂອງພຣະອົງແລະສາວົກທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກຢື ຢູ່ໃກ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບມາ ດາວ່າ, " າງເອີຍ, ນີ້ ແຫລະ, ລູກຊາຍຂອງນາງ."

27 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບສາວົກຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ມາ ດາຂອງທ່ານ" ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ ສາວົກຄົ ນັ້ນກໍຮັບເອົາ າງມາຢູ່ໃ ເຮືອ ຂອງຄົ .

ພຣະເຢຊູຊົງສິ້ນພຣະຊົ

(ມທ 27:45-56; ມຣກ 15:33-41; ລກ 23:44-49)

28 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າທຸກສິ່ງສຳເລັດແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມພຣະຄຳພີພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ເຮົາຢາກນ້ຳ."

29 ທີ່ນັ້ນມີອ່າງເຕັມເຫລ⬚ແວງສ⬚ ພວກທະຫາ ຈຶ່ງເອົາຟອງ ້າຈຸ່ມເອົາເຫລ⬚ແວງສ⬚ ສຽບໃສ່ປາຍໄມ້ຫູສົບຍື່ນໃສ່ພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ.

30 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຮັບເຫລ⬚ແວງສ⬚ແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງກ່າວວ່າ, "ສຳເລັດແລ້ວ" ແລະເມື່ອຊົງກ⬚ພຣະສຽ ລົງ ພຣະອົງຊົງມອບຈິດວິ ຍາ
ໄວ້.

ເຂົາແທງທີ່ຂ້າງພຣະເຢຊູ

31 ສັນນັ້ນພວກຢິວຈຶ່ງຂໍ ໍາປີລາດໃຫ້ຫັກກະດູກຂາຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຄຶງໄວ້ນັ້ນ ແລະໃຫ້ເອົາສົບໄປເສຍ ທັງນີ້ກໍເພາະເປັ ວັ ຈັດແຈງແລະເຂົາ
ບໍ່ຢາກໃຫ້ສົບນັ້ນຄ້າງຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງແຂ ໃ ວັ ຊະບາໂຕ (ເພາະວັ ຊະບາໂຕນັ້ນເປັ ວັ ໃຫຍ່).

32 ດັ່ງນັ້ນພວກທະຫາ ຈຶ່ງທຸບຂາຜູ້ທີໜຶ່ງ ແລະຜູ້ທີສອງຊຶ່ງຖືກຄຶງໄວ້ພ້ອມ.

33 ແຕ່ເມື່ອເຂົາມາເຖິງພຣະເຢຊູ ແລະເຫັ ວ່າພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົ ແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ທຸບພຣະອຸຣຸຂອງພຣະອົງ.

34 ສ່ວ ທະຫາ ຄົ ໜຶ່ງໄດ້ເອົາຫອກແທງທີ່ຂ້າງຂອງພຣະອົງ ແລະໂລຫິດກັບ ້າກໍໄຫລອອກທັ ທີ.

35 ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັ ກໍເປັ ພະຍາ ຄຳພະຍາ ຂອງຜູ້ນັ້ນກໍເປັ ຈິງ (ແລະພຣະອົງນັ້ນຊົງຊາບວ່າ ຜູ້ນັ້ນເວ⬚ຄວາມຈິງ) ເພື່ອທ່າ ທັງຫລາຍຈະໄດ້
ເຊື່ອເໝືອ ກັ .

36 ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດ ຕາມຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ວ່າ "ກະດູກຂອງທ່າ ຈະບໍ່ຖືກຫັກເສຍຈັກເຫລັ້ມ."

37 ແລະມີຂໍ້ພຣະຄຳພີອີກຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ວ່າ, "ເຂົາຈະມອງເບິ່ງທ່າ ຜູ້ທີ່ເຂົາໄດ້ແທງ."

ກາ ວາງພຣະສົບໃສ່ອຸບໂມງ

(ມທ 27:57-61; ມຣກ 15:42-47; ລກ 23:50-56)

38 ຫລັງຈາກນີ້ໂຢເຊບໄທບ້າ ອາຣີມາທາຍ ຊຶ່ງເປັ ລູກສິດລັບ ໆ ຂອງພຣະເຢຊູເພາະທ່າ ຢ້າ ພວກຢິວ ກໍໄດ້ຂໍພຣະສົບພຣະເຢຊູຈາກປີ
ລາດ ແລະປີລາດກໍຍອມໃຫ້ ໂຢເຊບຈຶ່ງມາອັ ເຊີ ພຣະສົບຂອງພຣະອົງໄປ.

39 ຝ່າຍ ິໂກເດ ຜູ້ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູເວລາກາງຄື ແຕ່ທີວທີນັ້ນກໍມາເໝືອ ກັ ທ່າ ໄດ້ເອົາເຄື່ອງຫອມປະສົມ ໍາມາ ຄືຢາງໄມ້ກັບອາໂລ
ເອ ໜັກປະມາ ຮ້ອຍລິດຣາ.

40 ເມື່ອອັ ເຊີ ພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູລົງມາ ເຂົາເອົາຜ້າປ່າ ກັບເຄື່ອງຫອມພັ ພຣະສົບນັ້ນຕາມທຳ ຽມມັຽ ສົບຂອງຊາດຢິວ.

41 ອັ ໜຶ່ງໃ ບ່ອ ພຣະອົງຊົງຖືກຄຶງໄວ້ນັ້ນມີສວ ໜຶ່ງ ໃ ສວ ນັ້ນມີອຸບໂມງໃໝ່ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ວາງສົບຜູ້ໃດຈັກເທື່ອ.

42 ດັ່ງນັ້ນເນື່ອງຈາກວ່າວັ ນັ້ນເປັ ວັ ຈັດແຈງຂອງຊາດຢິວ ແລະເນື່ອງຈາກ ວ່າອຸບໂມງນັ້ນຢູ່ໃກ້ ເຂົາຈຶ່ງບັ ຈຸພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູໄວ້ທີ່
ນັ້ນ.

ບົດທີ 20

ກາ ຄື ພຣະຊົ

(ມທ 28:1-10; ມຣກ 16:1-8; ລກ 24:1-12)

1 ວັ ຕ⬚ສັບປະດານັ້ນເວລາເຊ⬚ຍັງມືດຢູ່ ມາຣີອາໄທມັກດາລາໄດ້ມາເຖິງອຸບໂມງ ແລະ າງໄດ້ເຫັ ກ້ອ ຫີ ຖືກຍ້າຍອອກຈາກ ປາກ
ອຸບໂມງແລ້ວ.

2 າງຈຶ່ງແລ່ ໄປຫາຊີໂມ ເປໂຕແລະສາວົກຜູ້ອື່ນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກແພງນັ້ນ ແລ້ວເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ເຂົາໄດ້ເອົາສົບຂອງພຣະອາຈາ ອອກ
ຈາກອຸບໂມງແລ້ວ ແລະພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຂົາເອົາໄປໄວ້ທີ່ໃດ."

3 ເປໂຕກັບສາວົກຄົ ອື່ນນັ້ນຈຶ່ງພາກັ ອອກມາເຖິງອຸບໂມງ.

4 ເຂົາທັງສອງພ້ອມກັ ແລ່ ມາ ແຕ່ສາວົກອື່ນນັ້ນໄດ້ແລ່ ໄວກວ່າເປໂຕຈຶ່ງມາເຖິງອຸບໂມງກ່ອ .

5 ເມື່ອກາ□ລົງເພິ່ນໄດ້ເຫັ ຜ້າປ່າ ກອງຢູ່ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ□າໄປທັງໃ .

6 ສ່ວ ຊີໂມ ເປໂຕທີ່ຕາມຫລັງມານັ້ນ ກໍຮອດເໝືອ ກັ   ແລ້ວໄດ້ເຂົ□າໄປໃ ອຸໂມງແລະໄດ້ເຫັ ຜ້າປ່າ ກອງຢູ່.

7 ແລະຜ້າປົກພຣະສຽ ຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກອງຢູ່ກັບຜ້າອື່ນ ແຕ່ພັບໄວ້ຕ່າງຫາກ.

8 ແລ້ວສາວົກຜູ້ອື່ນທີ່ມາເຖິງກ່ອ ນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າໄປເໝືອ ກັ   ກໍໄດ້ເຫັ ແລະເຊື່ອ.

9 ເພາະວ່າຂະ ະນັ້ນເຂົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຂົ□າໃຈຂໍ້ພຣະຄໍາພີທີ່ຊຽ ໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະຕ້ອງຄື ມາຈາກຄວາມຕາຍ.

10 ແລ້ວສາວົກທັງສອງນັ້ນກໍກັບໄປຍັງບ້າ ຂອງຕົ .

ພຣະເຢຊູຊົງປະກົດແກ່ມາຣີອາມັກດາລາ

(ມທ 28:9-10; ມຣກ 16:9-10)

11 ຝ່າຍມາຣີອາຢື ຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ ອກອຸບໂມງ ຂະ ະທີ່ຍັງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ າງໄດ້ກາ□ຫລຽວໄປທາງອຸບໂມງ.

12 ແລະ າງໄດ້ເຫັ ເທວະດາສອງຕົ ນັ່ງຢູ່ບ່ອ ທີ່ເຂົາວາງພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູ ຕົ ໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະສຽ   ຕົ ໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະບາດ.

13 ເທວະດາທັງສອງນັ້ນໄດ້ຖາມ າງວ່າ, " າງເອີຍ, ເຈົ□າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ"   າງຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ເພາະເຂົາໄດ້ເອົາພຣະສົບຂອງພຣະອາຈາ
ຂອງຂ້າ ້ອຍໄປແລ້ວ ແລະຂ້າ ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເອົາໄປວາງໄວ້ບ່ອ ໃດ."

14 ເມື່ອເວົ□າດັ່ງນັ້ນແລ້ວ າງໄດ້ຫລຽວຫລັງມາເຫັ ພຣະເຢຊູຢື ຢູ່ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ ພຣະເຢຊູ.

15 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມ າງວ່າ, "ນາງເອີຍ, ເຈົ□າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ ເຈົ□າຊອກຫາຜູ້ໃດ"   າງຄິດວ່າແມ່ ຄົ ເຝົ□າສວ   ຈຶ່ງຕອບວ່າ, " າຍເອີຍ,
ຖ້າແມ່ ທ່າ ໄດ້ເອົາສົບເພິ່ນໄປ ຂໍບອກຂ້າ ້ອຍວ່າທ່າ ໄດ້ເອົາໄປວາງໄວ້ທີ່ໃດແລະຂ້າ ້ອຍຈະໄປຍົກເອົາເສຍ"

16 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບ າງວ່າ, "ມາຣີອາເອີຍ" ມາຣີອາກໍຕ່າວໜ້າມາທູ ພຣະອົງເປັ ພາສາເຮັບເຣີວ່າ, "ຣັບໂບນີ" (ທີ່ແປວ່າ "ພຣະ
ອາຈາ ເອີຍ).

17 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບມາຣີອາວ່າ, "ຢ່າຊູ່ໜ່ວງດຶງເຮົາ ເພາະເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແຕ່ເຈົ□າຈົ່ງໄປຫາພີ່ ້ອງຂອງເຮົາ
ແລະບອກເຂົາວ່າ 'ເຮົາຈະຂຶ້ນເມືອຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາແລະພຣະບິດາຂອງພວກທ່າ
ຈະເມືອຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາແລະພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ."

18 າງມາຣີອາມັກດາລາຈຶ່ງໄປບອກຂ່າວນີ້ແກ່ພວກສາວົກວ່າ, "ຂ້າ ້ອຍໄດ້ເຫັ ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ□າແລ້ວ" ແລະໄດ້ບອກເຂົາວ່າ ພຣະອົງໄດ້
ກ່າວຄໍາເຫລົ່ານີ້ແກ່ຕົ .

ພຣະເຢຊູຊົງປະກົດແກ່ພວກສາວົກ

(ມທ 28-:16-20; ມຣກ 16:14-18; ລກ 24:36-49)

19 ຄໍ່າວັ ນັ້ນເປັ ວັ ຕ□ສັບປະດາ ເມື່ອສາວົກອັດປະຕູທີ່ເຂົາຢູ່ນັ້ນເພາະຢ້າ ພວກຢິວ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ□າມາຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາ ແລ້ວ
ຊົງກ່າວວ່າ, "ສັ ຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍ."

20 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະແດງພຣະຫັດແລະຂ້າງຂອງ ພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເບິ່ງ ເມື່ອພວກສາວົກໄດ້ເຫັ ອົງພຣະຜູ້ເປັ
ເຈົ□າແລ້ວກໍເກີດຄວາມຊົມຊື່ນຍີ ດີ.

21 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາອີກວ່າ, "ສັນຕິສຸກຈົ່ງຢູ່ກັບທ່າ ທັງຫລາຍ ພຣະບິດາໄດ້ໃຊ້ເຮົາມາຢ່າງໃດ ຝ່າຍເຮົາກໍໃຊ້ທ່າ ທັງໄປຢ່າງນັ້ນ."

22 ເມື່ອຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງລະບາຍລົມອອກຈາກພຣະໂອດໃສ່ເຂົາ ໂດຍບອກວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຮັບເອົາພຣະວິ ຍາ
ບໍລິສຸດ.

23 ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍຈະຍົກເອົາຜິດບາບຂອງຜູ້ໃດ ຄວາມບາບຂອງຜູ້ນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກເສຍແລ້ວ ແລະຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍກັກຄວາມຜິດ
ບາບໃຫ້ຢູ່ກັບຜູ້ໃດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກັກຄວາມຜິດບາບໃຫ້ຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນແລ້ວ."

ໂທມາບໍ່ເຊື່ອ

24 ຝ່າຍໂທມາທີ່ເອີ້ນກັ ວ່າ ແຝດ ຊຶ່ງເປັ ສາວົກຜູ້ໜຶ່ງໃ ສິບສອງຄົ ນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຂົາເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດມານັ້ນ.
25 ສາວົກອື່ນຈຶ່ງບອກໂທມາວ່າ, "ເຮົາໄດ້ເຫັ ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າແລ້ວ" ແຕ່ໂທມາຕອບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, "ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເຫັ ຮອຍຕະປູທີ່ຝ່າ
ພຣະຫັດ, ແລະບໍ່ໄດ້ເອົານິ້ວມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຮອຍຕະປູນັ້ນ, ແລະບໍ່ໄດ້ເອົາມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຂ້າງເພິ່ນແລ້ວ ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອ."
26 ຄົ ລ່ວງໄປໄດ້ແປດວັ ແລ້ວພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍຢູ່ກັ ທີ່ເຮືອ ນັ້ນອີກແລະໂທມາກໍຢູ່ກັບເຂົາ ສ່ວ ປະຕູກໍອັດໄວ້ ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ
ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາຢື ຢູ່ທ່າມກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ສັ ຕິສຸກຈົ່ງມີຢູ່ກັບທ່າ ທັງຫລາຍ."
27 ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວກັບໂທມາວ່າ, "ຈົ່ງເດ່ນິ້ວມືຂອງທ່າ ມາລູບເບິ່ງຝາມືຂອງເຮົາ ຈົ່ງເດ່ມືຂອງທ່າ ມາໃສ່ຂ້າງຂອງເຮົາ ຢ່າຂາດ
ຄວາມເຊື່ອແຕ່ຈົ່ງເຊື່ອ."
28 ໂທມາທູ ຕອບວ່າ, "ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ."
29 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບໂທມາວ່າ, "ເພາະໄດ້ເຫັ ເຮົາທ່າ ຈຶ່ງເຊື່ອຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັ ເຮົາແຕ່ໄດ້ເຊື່ອກໍເປັ ສຸກ."

ຈຸດປະສົງຂອງໜັງສື

30 ອັນໜຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດໝາຍສຳຄັ ອື່ນໆ ອີກຫລາຍປະກາ ຕໍ່ໜ້າພວກສາວົກເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຈົດໄວ້ໃ ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.
31 ແຕ່ທີ່ໄດ້ຈົດເຫດກາ ເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ກໍເພື່ອທ່າ ທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັ ພຣະຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເມື່ອມີຄວາມ
ເຊື່ອແລ້ວທ່າ ກໍມີຊີວິດໂດຍພຣະ າມຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 21

ພຣະເຢຊູຊົງປະກົດແກ່ສາວົກເຈັດຄົ

1 ຕໍ່ມາ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສະແດງພຣະອົງແກ່ພວກສາວົກອີກທີ່ທະເລຕິເບເຣຍພຣະອົງຊົງສະແດງພຣະອົງຢ່າງນີ້ຄື.
2 ພວກທີ່ຢູ່ພ້ອມກັ ມີຊີໂມ ເປໂຕ, ໂທມາທີ່ເອີ້ນວ່າແຝດ, ະທາ າເອັ ໄທບ້າ ກາ າແຂວງຄາລີເລ, ລູກຊາຍທັງສອງຂອງເຊເບດາຍ ແລະ
ສາວົກຂອງພຣະອົງອີກສອງຄົ .
3 ຊີໂມ ເປໂຕບອກເຂົາວ່າ, "ຂ້ອຍຈະໄປຫາປາ" ຝ່າຍເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ພວກເຮົາຈະໄປ ່າເຈົ້າດ້ວຍ" ແລ້ວເຂົາກໍອອກໄປລົງເຮືອ ແຕ່ໃ ຄື
ນັ້ນເຂົາບໍ່ໄດ້ປາຈັກໂຕ.
4 ເມື່ອກຳລັງຮຸ່ງເຊົ້າພຣະເຢຊູປະທັບຢື ຢູ່ທີ່ຝັ່ງ ແຕ່ພວກສາວົກບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ ພຣະເຢຊູ.
5 ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ລູກເອີຍ, ພວກເຈົ້າມີຂອງກິ ບໍ່" ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ບໍ່ມີ"
6 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ "ຈົ່ງຖິ້ມມອງລົງເບື້ອງຂວາເຮືອແລ້ວຈະໄດ້ປາ" ເຂົາຈຶ່ງຖິ້ມມອງລົງແລະຖືກປາຫລາຍ ຈົ ດຶງຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ເພາະ
ເຫລືອແຮງ.
7 ສາວົກທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກໄດ້ບອກເປໂຕວ່າ, "ແມ່ ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າແຫລະ" ເມື່ອຊີໂມ ເປໂຕໄດ້ຍິ ວ່າເປັ ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າທ່າ ໄດ້ຈັບ
ເອົາເສື້ອມາ ່ງເພາະເປືອຍໂຕຢູ່ ແລ້ວກໍໂຕ ລົງ ້າ.
8 ແຕ່ພວກສາວົກອື່ນໆ ນັ້ນໄດ້ເອົາເຮືອ ້ອຍລາກມອງທີ່ຖືກປາມາ ເພາະເຂົາບໍ່ຢູ່ໄກຈາກຝັ່ງ ໄກປະມາ ສອງຮ້ອຍສອກເທົ່ານັ້ນ.
9 ເມື່ອເຂົາຂຶ້ນຕະຝັ່ງແລ້ວກໍເຫັ ຖ່າ ຕິດໄຟຢູ່ ພ້ອມທັງມີປາແລະເຂົ້າຈີ່ຂາງຢູ່.
10 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, "ປາທີ່ພວກເຈົ້າຫາໄດ້ມື້ກີ້ນີ້ຈົ່ງເອົາມາບາງໂຕ."
11 ຊີໂມ ເປໂຕຈຶ່ງເຂົ້າໃ ເຮືອດຶງມອງຂຶ້ນຝັ່ງ ແລະມີປາໃຫຍ່ເຕັມຢູ່ຈຳ ວ 153ໂຕ ເຖິງວ່າມີປາຫລາຍປາ ນັ້ນມອງກໍບໍ່ຂາດ.

12 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ພາກັ ມາປັ້ນເຂົ້າເທາະ” ໃ ພວກສາວົກບໍ່ມີໃຜກ້າຖາມພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານຄືໃຜ” ເພາະເຂົາຮູ້ຢູ່ວ່າຜູ້ນີ້ແຫລະ,
ເປັ ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ.
13 ພຣະເຢຊູຊົງເຂົ້າມາຈັບເອົາເຂົ້າຈີ່ແຈກໃຫ້ເຂົາ ແລະເອົາປາແຈກໃຫ້ເໝືອ ກັ .
14 ນີ້ເປັ ເທື່ອທີສາມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສະແດງພຣະອົງແກ່ພວກສາວົກ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍແລ້ວ.

“ຈົ່ງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາ”

15 ເມື່ອເຂົາປັ້ນເຂົ້າແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບຊີໂມ ເປໂຕວ່າ, “ຊີໂມ ລູກໂຢຮັ ເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າເຫລົ່ານີ້ຫລື”[ກ] ເປໂຕທູ
ວ່າ “ໂດຍພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ”[ຂ] ພຣະອົງຊົງສັ່ງເປໂຕວ່າ, “ຈົ່ງລ້ຽງແກະໜຸ່ມຂອງເຮົາເນີ.”
16 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເປໂຕເປັ ເທື່ອທີສອງວ່າ, “ຊີໂມນລູກໂຢຮັ ເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລື” ເປໂຕທູ ຕອບວ່າ, “ໂດຍພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະ
ອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ”[ຂ] ພຣະອົງຊົງສັ່ງທ່າ ວ່າ, “ຈົ່ງລ້ຽງຮັກສາແກະຂອງເຮົາເນີ.”
17 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເປໂຕເປັ ເທື່ອທີສາມວ່າ, “ຊີໂມ ລູກໂຢຮັ ເອີຍ, ເຈົ້າຮັກແພງເຮົາຫລື”[ຄ] ເປໂຕກໍເປັ ທຸກໃຈທີ່ພຣະອົງຊົງຖາມທ່າ
ເທື່ອທີສາມວ່າ, “ເຈົ້າຮັກແພງເຮົາຫລື”[ງ] ເປໂຕຈຶ່ງທູ ຕອບວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບທຸກສິ່ງ ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກ
ແພງພຣະອົງ” ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງທ່າ ວ່າ, “ຈົ່ງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາເ .
18 ເຮົາບອກແກ່ເຈົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເມື່ອເຈົ້າຍັງໜຸ່ມເຈົ້າເຄີຍຄາດແອວຂອງເຈົ້າເອງ ແລະທ່ຽວໄປມາໃສໄດ້ຕາມໃຈເຈົ້າມັກ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າ
ເຖົ້າແລ້ວ, ເຈົ້າຈະຢຽດມືຂອງເຈົ້າອອກ ແລະຄົ ອື່ນຈະຄາດແອວໃຫ້ແລະພາໄປບ່ອ ເຈົ້າບໍ່ຢາກໄປ.”
19 (ທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ກໍໝາຍຄວາມວ່າ ເປໂຕຈະຖວາຍກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍກາ ຕາຍຢ່າງໃດ) ຄັ ພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ
ຈຶ່ງຊົງສັ່ງເປໂຕວ່າ, “ເຈົ້າຈົ່ງຕາມເຮົາມາ.”

ສາວົກທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກ

20 ເປໂຕຫລຽວຫລັງເຫັ ສາວົກຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກກຳລັງຕາມມາ ຄືຜູ້ທີ່ເນີ້ງກາຍລົງອີງພຣະຊວງຂອງພຣະອົງເມື່ອຮັບປະທາ ອາຫາ
ແລງນັ້ນ ແລະທູ ຖາມວ່າ, “ າຍເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຈະມອບທ່າ ໄວ້ຄືຜູ້ໃດ.”
21 ເມື່ອເປໂຕເຫັ ສາວົກຜູ້ນັ້ນແລ້ວຈຶ່ງທູ ຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ນີ້ເດ, ຈະເປັ ຢ່າງໃດ.”
22 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຖ້າເຮົາມີໃຈຢາກໃຫ້ຜູ້ນີ້ຍັ ຢູ່ຈົ ເຖິງເຮົາມານັ້ນຈະເປັ ທຸລະອັ ໃດກັບເຈົ້າໜໍ ສ່ວ ເຈົ້າຈົ່ງຕາມເຮົາມາ.”
23 ເຫດສັ ນັ້ນຄຳທີ່ວ່າສາວົກຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍ ຈຶ່ງຊ່າລືໄປໃ ທ່າມກາງຂອງພວກພີ່ ອງ ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວວ່າສາວົກຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍ
ແຕ່ຊົງກ່າວວ່າ, “ຖ້າເຮົາມີໃຈຢາກໃຫ້ຜູ້ນີ້ຍັ ຢູ່ຈົ ເຖິງເຮົາມານັ້ນ ຈະເປັ ທຸລະອັ ໃດກັບເຈົ້າໜໍ.”
24 ແມ່ ສາວົກຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ເປັ ພະຍາ ເຖິງເຫດກາ ເຫລົ່ານີ້ ແລະເປັ ຜູ້ທີ່ບັ ທຶກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ແລະພວກເຮົາຮູ້ວ່າຄຳພະຍາ ຂອງຜູ້
ນີ້ເປັ ຄວາມຈິງ.
25 ຍັງມີອີກຫລາຍສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳ ຖ້າຈະຂຽ ໄວ້ຕາມລຳດັບທຸກປະກາ ຂ້າພະເຈົ້າຄາດວ່າໝົດທັງໂລກກໍບໍ່ມີບ່ອ ພໍໄວ້ໜັງສືທີ່
ຈະຂຽ ນັ້ນ.